

ଯୋଜନା

ଏକବିଂଶ ବର୍ଷ : ଏକାଦଶ ସଂଖ୍ୟା : ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୪

ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ

- ୨ ସଂପାଦକୀୟ
- ୩ ପଞ୍ଚତି ଓ ଉପାୟ ମଧ୍ୟରେ
ସ୍ୱଚ୍ଛ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ଅସୀମା ଶୋୟଲ
- ୧୦ ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼ିକରଣ ସକାଶେ ବରଣ ସିଏ ଏବଂ
ବ୍ୟବହାରିକ ପଞ୍ଚତି ଶାରଦା ଶିଳି
- ୧୫ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଆର୍ଥିକ ପରିବେଶରେ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରାଧିକାର
ଗୁଡ଼ିକୁ ରୂପଦେବା ରବୀନ୍ଦ୍ର ଏଚ ଡୋଲକିଆ
- ୨୦ ରେଳ ବଜେଟ ୨୦୧୪ - ୧୫ :
ବାସ୍ତବତା ଅଭିମୁଖେ ଏସ. ଶ୍ରୀରମଣ
- ୨୪ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଆଶା କପୁର ମେହଟା
ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଓ ସଞ୍ଜୟ ପ୍ରତାପ
- ୩୦ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ :
କୃଷି ବିକାଶ ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତକ୍କୁର କମଳ କୁମାର ପାଣି
- ୩୪ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ :
ଏକ ଦୃଷ୍ଟିପାତ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର
- ୩୮ ଓଡ଼ିଶା ବଜେଟ :
୨୦୧୪-୧୫ ଗୁରୁକଲ୍ୟାଣ ମହାପାତ୍ର
- ୪୩ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ : ୨୦୧୪-୧୫
- ୪୭ ରେଳବାଇ ବଜେଟ
- ୫୧ ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟ
- ୫୩ ସଫଳ କାହାଣୀ
- ୫୫ ଶୋଧଯାତ୍ରା ନାରୁଭାଇ ଆର. ଓ୍ୱାପେର
- ୫୯ ନିୟୁତ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେ
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇ
ପାରିବ ନାହିଁ ପ୍ରଫେସର ବୈଦ୍ୟନାଥ ମିଶ୍ର
- ୬୨ ରାଜଧାନୀରେ ଯମୁନା
ନଦୀ ପରିଷ୍କରଣ : ସାଂପ୍ରତିକ
ସମସ୍ୟା ଓ ପ୍ରଶମନ ପଞ୍ଚତି ଦୀପଶିଖା ଶର୍ମା
- ୬୯ ଗ୍ରାମସଭା ଓ
ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ ତକ୍କୁର ପୁରୁଷୋ ମ ବିଶ୍ୱାଳ

ମୁଖ୍ୟ ସଂପାଦକ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ : ରାଜେଶ କୁମାର ଝା
 ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ : ବସନ୍ତ କୁମାର ମାଝୀ
 ଯୁଗ୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ (ଉପାଦନ) : ଭି. କେ. ମିନା
 ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପଟ ଶିଳ୍ପୀ : ଜି.ପି. ଧୋପେ

“ଯୋଜନା” ହେଉଛି ପରିକଳ୍ପନା ଓ ଉନ୍ନୟନର ମାସିକ ମୁଖପତ୍ର । ସୂଚନା ଓ ପ୍ରସାରଣ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ପରିସର କେବଳ ସରକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ପ୍ରକାଶନରେ ସୀମାବଦ୍ଧ ନୁହେଁ । “ଯୋଜନା” ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ବଙ୍ଗଳା, ଇଂରାଜୀ, ଗୁଜରାଟୀ, ହିନ୍ଦୀ, କନ୍ନଡ଼, ମଲୟାଲମ, ମରାଠୀ, ଓଡ଼ିଆ, ପଞ୍ଜାବୀ, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ।

ସଂପାଦକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ:
Editor
YOJANA (ODIA)
East Block - 4, Level - 7
R.K. Puram, New Delhi -110066
Phone & Fax : 011-2617 6722
Website : www.publicationsdivision.nic.in
E-mail : yojanaoriya@rediffmail.com
Subscription & Business Queries :
pdjucir@yahoo.co.in
Ph. : 011-26100207

ଯୋଜନାରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଚାର ଲେଖକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଅଟେ । ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ ଲେଖକ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସେହି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ବିଭାଗ ତଥା ସଙ୍ଗଠନ ଗୁଡ଼ିକ ସହ ସଂବନ୍ଧ ବା ତାଙ୍କର ବି ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ରହିଛି । ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପାଇଁ ଯୋଜନା ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନୁହେଁ ।

କୌଣସି ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ସମୟର ରାଜନୈତିକ ବାସ୍ତବତାଠାରୁ ଅଲଗା କରି ଦେଖି ହେବ ନାହିଁ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଆମକୁ ୨୦୧୪ ମେ ମାସ ପରଠାରୁ କ୍ଷମତାସାଧନ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନୀତିଗତ ଘୋଷଣା ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୨୦୧୪-୧୫ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ୍ ହେଉଛି ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ମୁଖ୍ୟ ନୀତିଗତ ଘୋଷଣା । ସାରା ଦେଶରେ ବିପୁଳ ଜନ ସମର୍ଥନର ତରଙ୍ଗରେ ଆରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସରକାରଙ୍କୁ କ୍ଷମତାସାଧନ ହେବାର ମାତ୍ର ୪୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସାରା ଦେଶରେ ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ଠାରୁ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ବିଶାଳ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଏକ ବିଶାଳ ଓ ଜଠିଳ କାର୍ଯ୍ୟ । ବିଗତ ତିନି ଦଶକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରିଛି । ମିଳିତ ରାଜନୀତିର ବାଧ୍ୟବାଧକତା ଆଉ ନାହିଁ । ଦେଶପାଇଁ ନିଜ ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ଆଧାର କରି ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ନୀତିଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସାରା ଦେଶରେ ସରକାରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ମିଳିଛି । କିନ୍ତୁ ଭାରତ ଭଳି ଏକ ବିଶାଳ ଓ ଜଟିଳତା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଶରେ ନିୟୁତ ନିୟୁତ ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କଲାଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଆଣିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ କି ବିକ୍ଷତାର କାମ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ୨୦୧୪-୧୫ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ୍ରେ ତାହା ହିଁ ହୋଇଛି ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରାଯାଇଛି । ଅତୀତର ଧାରାକୁ ଜାରୀ ରଖିବା ସହିତ ସକ୍ଳୁଳନତା ହାସଲ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଖ୍ୟ ଆହ୍ୱାନ ହେଉଛି ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବ ସଂଗେ ସଂଗେ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିରତା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା , ବିଗତ ଦୁଇ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତରେ ଜି.ଡି.ପି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଯଥାକ୍ରମେ ୪.୫ ଓ ୪.୭ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା । ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମାନ୍ଦାବସ୍ଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ପାଦନ, ନିର୍ମାଣ, ଖଣିକ ଓ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ପୂର୍ବ ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ତଥା ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ବଜେଟ୍ରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବ୍ୟୟ ଉପରେ କ୍ରାଉଡ଼ି ଲନ ଏବଂ କ୍ରାଉଡ଼ି ଆଉଟ୍ ପ୍ରଭାବ କଣ ହେବ ସେଥିନେଇ ଆଲୋଚନା ଜାରୀ ରହିଥିବା ବେଳେ ସରକାର ପି.ପି.ପି/ ଏଫଡିଆଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପଦକ୍ଷେପ ଜରିଆରେ ପୂର୍ବ ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସକାଶେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ବଜେଟ୍ରେ ପୂର୍ବ ନିବେଶ ଅନୁକୂଳ ନୀତି ଏବଂ ଏହାର ଫଳପ୍ରଦ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ସକାଶେ ଅନୁକୂଳ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଅସ୍ଥାୟୀ ଟିକସ କ୍ରେଡିଟ ସିଲିଂ ସୀମା ୧୦୦ କୋଟିରୁ ୨୫ କୋଟିକୁ କମ କରିବା, ଦ୍ରୁତ ସିଙ୍କାଡ଼ ଗ୍ରହଣ, ବୀମା ଓ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଫ.ଡି.ଆଇ, ରେଟ୍ରେସ୍ୱେକ୍ଟିଭି ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଘୋଷଣା ଆଦି ଏହିଗଣେ କେତେକ ପଦକ୍ଷେପ ।

ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିରତା ମଧ୍ୟରେ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟତାର ସଂଭାବନା ରହିଛି । ଏମଧ୍ୟରେ ସକ୍ଳୁଳତା ରକ୍ଷା କରିବା ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ଓ ସବସିଡି ହ୍ରାସ ଆଦି ଜରିଆରେ ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ପାଇଁ ବଜେଟ୍ରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ ପାଇଁ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଜି.ଡି.ପିର ୪.୧ ପ୍ରତିଶତରେ ରଖାଯାଇ ଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୫-୧୬ ପାଇଁ ଏହା ୩.୬ ପ୍ରତିଶତ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ୨୦୧୬-୧୭ ବର୍ଷକୁ ଏହା ୩ ପ୍ରତିଶତକୁ କମ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ସେଇଭଳି ଜି.ଡି.ପିର ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ ଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ୨୦୧୩-୧୪ ର ୧୦.୨ ପ୍ରତିଶତରୁ ୨୦୧୬-୧୭ ବେଳକୁ ୧୧.୨ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଅଧିକ ଟିକସ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଟିକସ ଭିତ୍ତି ପ୍ରସାରିତ କରିବା, ବିଶେଷକରି ସେବା ଟିକସ ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ତଥା ଆଇ.ଟି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରୟୋଗ ଜରିଆରେ ଟିକସ ସଂଗ୍ରହ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ଏହା ସହିତ ସବସିଡି ମଧ୍ୟ ଜି.ଡି.ପିର ୨ ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଆବଶ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସବସିଡି ତଥା ଲିକେଜ ହ୍ରାସ କରି ଏହା ହାସଲ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି ।

ଆର୍ଥିକ ବିକ୍ଷୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନାରେ ତଥ୍ୟ ଓ ସୂଚନା ସବୁକୁ ବାଦ ଦେଲେ ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି, କର୍ମ ନିୟୁତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସତକ ବିଦ୍ୟୁତଶକ୍ତି, ସୌଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ, ରାଜନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ ପରିବେଶ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଆର୍ଥିକ ସମାନତା ଆଦି ସମସ୍ୟା ସବୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମୌଳିକ ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇ ରହିଛି । ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସବୁ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହାସଲ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଯେ କୌଣସି ସରକାରୀ ନୀତିର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରାଯାଇପାରେ । ବୋଧହୁଏ, ଉତ୍ପାଦକତା ବୃଦ୍ଧି, କର୍ମନିୟୁତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି, ମାନବୀୟ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ଆଦି ଜରିଆରେ ସକ୍ଳୁଳ ଅବସ୍ଥିତି ସଂପନ୍ନତା ମାର୍ଗ ନେଇ ଆମେ ବାସ୍ତବିକ ଅବସ୍ଥିତି ସଂପନ୍ନ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରି ପାରିବା । ■■

ବଜେଟ

ପଞ୍ଜତି ଓ ଉପାୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ

• ଅସୀମା ଗୋୟଲ

ମୋଟାମୋଟି ଉପାୟକୁ ପଞ୍ଜତି ସହ ସମ୍ମିଳିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଥିଲେ ହେଁ ଏହା କିନ୍ତୁ ନାମମାତ୍ର ରହିଛି କାରଣ ଅନେକ ଉପଦାନ ସଠିକ ଭାବରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ନିଆ ଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ ଏଥି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଣ୍ଠି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ ଓ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ସକାଶେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ସଫଳ କ୍ଷେତ୍ର, ଭିଡ଼ିଭୁମି, ଗୃହ ନିର୍ମାଣ, କୃଷି ବିପଣନ ଓ ଶସ୍ୟ ସଂଚାଳନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି ।

ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବଜେଟରେ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାବରେ ସରକାରଙ୍କ ନୂତନ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି ତଥା ତାହାର କର୍ମଧାନ୍ୟତା ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନାର ଉଲ୍ଲେଖ ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଉଚ୍ଚତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି, ଉତ୍ପାଦ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ, ଭିଡ଼ିଭୁମି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସୁଶାସନ ଜରିଆରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆକାଂକ୍ଷା ପୂରଣ ଏଥିରେ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛି । ତେବେ ବଜେଟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ତଦ୍ୱାରା ଏହା କିପରି ହାସଲ ହୋଇ ପାରିବ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ, ତେବେ ବଜେଟରେ ଅନେକ କିଛି କୁହାଯାଇଛି ଯାହା ନିୟମିତତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ କରୁଛି ଏଥିରୁ ଯେ ଭଲ ଫଳ ମିଳିବ ତାହା ନିମ୍ନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ମାକ୍ରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉପାଦାନ :

ମାକ୍ରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ

ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ତମାନ୍ୱିତ କରିବାରେ କ୍ଷମତା ରଖିଥିବା ପାରିବାରିକ ସଂଚୟ ତଥା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ସାରଣୀ ୧ର ସ୍ତମ୍ଭ ୧ରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବଜେଟ ହିସାବ ଏବଂ ପୂର୍ବ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ବଜେଟ ଅନୁମାନ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ତାରତମ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏଥିରୁ ପୂର୍ବ ସରକାରଙ୍କ ବଜେଟରେ ପୁନର୍ଗଠନ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ । ସ୍ତମ୍ଭ ୨ରେ ୨୦୧୪-୧୫ ବଜେଟ ହିସାବ ତୁଳନାରେ ୨୦୧୩-୧୪ର ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ତାରତମ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସଂଭାବ୍ୟ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସ୍ତମ୍ଭ ୩ରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟରେ କରାଯାଇଥିବା ସମାନ୍ତର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସ୍ତମ୍ଭ ୪ରେ ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ ହୋଇପାରିବ କି ନାହିଁ ତାହାର ସଂଭାବନା ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୨୦୧୨-୧୩ର ବାସ୍ତବିକ ବ୍ୟୟ ତୁଳନାରେ ୨୦୧୩-୧୪ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ହୋଇଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରଦର୍ଶିତ

ହୋଇଛି ।

ସମ୍ପ୍ର ୧ରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ତଥ୍ୟ ମୁତାବକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ବଜେଟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ତାଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି । ଯୋଜନା ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି

ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଅଣଯୋଜନା ପୁଞ୍ଜିବ୍ୟୟତଥା ମୂଲ୍ୟନୀ ପୁଞ୍ଜି ସଂପଦା ସୃଷ୍ଟି ଲାଗି ଅନୁଦାନରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାପକ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ସରକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ବ୍ୟତୀତ ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ଯାହା ଘରୋଇ

ପୁଞ୍ଜିନିବେଶରେ ହେଉଥିବା ହ୍ରାସ ସ୍ଥିତିକୁ ବଦଳାଇବ ତଥା ଉତ୍ପାଦକତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହା ଶିଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନ୍ଦାବସ୍ଥା ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ଏମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ପାଇଁ ଅସ୍ଥାୟୀ ଟିକସ କ୍ଲେଡିଟ । ଏଥିନିମନ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ସେବା ମୁତାବକ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ମାତ୍ରା ପୂର୍ବର

ସାରଣୀ - ୧ : ମୁଖ୍ୟ ବଜେଟର ଆକୃତି (ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି)				
	ପୁନର୍ଗଠନ	ସଂଭାବ୍ୟ ପ୍ରଭାବ : ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜେଟ ଅଟକଳ	ସଂଭାବିତ ପ୍ରଭାବ : ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟ ଅଟକଳ	ସଂଭାବନା ସ୍ଥିତି
	ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟ	ଅତୀତ ସଂଶୋଧିତ		୨୦୧୨-୧୩
	ଅନୁମାନ ତୁଳନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜେଟ ଅଟକଳର ବୃଦ୍ଧି	ଅନୁପାତ ତୁଳନାରେ ବଜେଟ ଅଟକଳରେ ବୃଦ୍ଧି	ବାସ୍ତବିକ	ତୁଳନାରେ ବାସ୍ତବିକ ଅଟକଳରେ ବୃଦ୍ଧି
	୧	୨	୩	୪
ରାଜସ୍ୱ ନିଅଁ ଅନୁପାତ	-୩.୩୩	-୧୨.୧୨	-୯.୦୯	-୮.୩୩
ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ ଅନୁପାତ	୦.୦୦	-୧୦.୮୭	-୧୦.୮୭	-୪.୧୭
ପ୍ରାଥମିକ ନିଅଁ ଅନୁପାତ	୦.୦୦	-୩୮.୪୬	-୩୮.୪୬	-୨୭.୭୮
ଅଣ ଯୋଜନା ବ୍ୟୟ	୫.୧୭	୨୦.୭୨	୧୪.୭୯	୫.୭୯
ମୋଟ ଉତ୍ପାଦନ ବ୍ୟୟ	୪.୦୦	୨୦.୯୦	୧୬.୮୦	୧୪.୯୭
ଯୋଜନା ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ	୨.୫୪	୨୧.୯୬	୧୮.୯୪	୧୨.୯୫
ଯୋଜନା ମୂଲ୍ୟନୀ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ	୭.୪୭	୧୭.୧୮	୯.୦୪	୨୨.୮୨
ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ	୧୫.୮୦	୧୨.୮୬	-୨.୫୪	୧୨.୭୭
ମୂଲ୍ୟନୀ ପୁଞ୍ଜି ସଂପଦା				
ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଅନୁଦାନ	୧୪.୬୮	୨୧.୬୧	୬.୦୪	୧୯.୪୬
ଅଣଯୋଜନା ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ	୦.୬୨	୮.୪୬	୭.୭୯	୧୨.୪୦
ସେ ମଧ୍ୟରୁ ସବିସିଡି	୧.୯୪	୨.୦୧	୦.୦୮	-୦.୬୧
ସାମାଜିକ ସେବା (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଆଦି)	୨.୦୩	-୦.୪୦	-୨.୪୦	୨୦.୧୭
ମୋଟ ମୂଲ୍ୟନୀ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ	୬.୩୯	୧୮.୮୦	୧୧.୬୬	୧୪.୪୧
ରାଜସ୍ୱ ରିସିଟ୍	୧.୯୪	୧୫.୫୯	୧୩.୪୦	୧୭.୦୬
ମୂଲ୍ୟନୀ ପୁଞ୍ଜି ରିସିଟ୍	୧.୫୨	୭.୮୩	୬.୨୨	୫.୬୬

୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ୨୫ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ମାଲକ୍ତୋ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ଏହି ଟିକସ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସକାଶେ ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ହେବେ । ପି.ପି.ପି ମତେଲ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବ। ସଂଗେ ସଂଗେ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତର ସମେତ ପ୍ରଶାସନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତା ଯିବ । ଏକ ଆଇ.ଟି ପରିଚାଳିତ ଇ-ବିଲ୍ ଏକକ ଓଡ଼ିଶା ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସେବା ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଅନେକ ଶିଳ୍ପାଳୟ କରିତର ଓ କ୍ଲଷ୍ଟର ସବୁ ମଧ୍ୟ ବିକଶିତ କରାଯିବ ।

ରକ୍ଷା ଉତ୍ପାଦନ, ବାମା ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସିଧାସଳଖ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ପ୍ରସାର ହେଲେ ତାହା ସିଧାସଳଖ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ, କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି, ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରସାର ତଥା ଫାଇନାନସିଂ ବୃଦ୍ଧି ଅନୁକୂଳ କରିବ । ଏଫ.ଡି.ଆଇ ସାମା ୨୬ରୁ ୪୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରବନ୍ଧନ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦାୟିତ୍ୱ ଭାରତର ରହିବ । ସ୍ୱଳ୍ପ ବ୍ୟୟର ବାସ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ତଥା ସ୍ମାର୍ଟ ସହର ନିର୍ମାଣ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ରିହାତି ସବୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ।

ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଅର୍ଥ ପାରିବାରିକ ସଂରକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ଆଦି ପଦକ୍ଷେପ ଜରିଆରେ ଆସିପାରିବ । ଟିକସ ରିହାତି ପାଇଁ ପବ୍ଲିକ ପ୍ରୋଭିଡେଂ ଫଣ୍ଡ ସାମା ବୃଦ୍ଧି । ସରକ କେଣ୍ଟ୍ରାଲସି ନିୟମ ତଥା ଏକକ ଡିମାଟ ଆକାର ଅପରେସନ୍ ଡାକ୍ତା ଜରିଆରେ ସଂରକ୍ଷ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯାଇ ପାରିବ । ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଭଳି

ବ୍ୟବସ୍ଥା (ଯାହାକୁ ଟିକସ ରିହାତି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇଛି) ତଥା ସରକାରୀ ବ୍ୟାଙ୍କ ଗୁଡ଼ିକରୁ ଘରୋଇ ଖୁରୁରା ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶକାରୀଙ୍କୁ ଇକ୍ୱିଟି ବିକ୍ରି ଜରିଆରେ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଆଦି ଉଦ୍ୟମ ବଳରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଇକ୍ୱିଟି ବଜାର ଆଡ଼କୁ ପୁନଃ ଆକର୍ଷିତ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହା ବଳରେ ବ୍ୟାଙ୍କମାନେ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦ ଭିଡ଼ିମି ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକ ସକାଶେ ପାଣ୍ଡି ବିନିଯୋଗ କରିପାରିବେ ।

ସର୍ବାଧିକ ଟିକସ ଭାର ବହନ କରୁଥିବା ବେତନ ଭୋଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛିଟା ରିହାତି ଦିଆଯାଇଛି । କେତେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ ଶିଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ଅବକାରୀ ଶୁଳକ ରିହାତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଟିକସକୁ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତା ଜନିତ ଅବକ୍ଷୟରୁ ରୋକିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ରାହିଦା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତା କମ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଷ୍ଟକ ବିକ୍ରୟ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିଛି । ତେବେ ଏ.ପ୍ରି.ଏମ.ସି ଆଇନରେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମାନଙ୍କ ସହ ନିବିଡ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ବୋଲି ବଜେଟରେ ସ୍ୱାକାର କରାଯିବ। ସଂଗେ ସଂଗେ କୃଷି ପଦାର୍ଥ ବିପଣନ ବୃଦ୍ଧି, ଭଣ୍ଡାର ଘର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ତଥା ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ନିଗମର ପୁନର୍ଗଠନ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି । କୃଷି ପାଇଁ ଭିଡ଼ିମି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଯଥା- ଜଳସେଚନ, ଜଳଛାୟା ବିକାଶ, ଶକ୍ତିରେ ଫିଡର ଅଲଗା ଅଲଗା କରିବା, ସତ୍ତ ଓ ବାସ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ଆଦି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ‘ନରେଗା’ ପାଇଁ ବ୍ୟୟବରାଦ ପୂର୍ବଭଳି ଚାଲୁ ରହିବ ତଥା ଏହା ଦ୍ୱାରା ସଂପଦ ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ

ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବ । କୃଷି ପାଇଁ ରଣ ସୁଯୋଗ ସୁବିଧା ଜନକ କରାଯିବ । ଗ୍ରାମାଳୟ ଉଦ୍ୟୋଗମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସାବିତ ପାଣ୍ଡି ଗ୍ରାମାଂଚଳରେ ଖାଦ୍ୟ ଷ୍ଟୋରେଜ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରଣରେ ସହାୟତା କରିବ ।

ଗତ ବର୍ଷ ବହୁବିଧ ଉଦ୍ୟମ ବଳରେ ଚାଲୁଖାତା ନିଅଁ କମ କରାଯାଇପାରିଥିଲା ତଥା ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାର ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ପାରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଧାରଣାଶୀଳ ଦେୟ ସକ୍ୱଳନ ସ୍ଥିତି ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ହେଲେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆର୍ଥିକ ସଂରକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ତଥା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବଜାରର ସୁଦୃଢକରଣ ଦୀର୍ଘମିଆଦି ପଦକ୍ଷେପ ଭାବରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଆର୍ଥିକ ବଜାର ସୁଦୃଢ କରଣ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ଅର୍ଥ ମନ୍ତ୍ରୀ ବୈଦେଶିକ ରଣ ପ୍ରବାହ ଅଧିକ ସରଳ ନକରି ଭଲ କରିଛନ୍ତି । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଯୋଗାଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି ପରେ ହିଁ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବା ଉଚିତ । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟବସାୟ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି କଲେ ରସ୍ତାନି ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ହେବ । ଏକ ରସ୍ତାନିପ୍ରସାର ମିଶନ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆର୍ଥିକ ଜୋନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାକୁ ପଡିବ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସବୁ ଦୂର କରିବା

ପୂର୍ବ ବଜେଟ ମାନଙ୍କରେ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଭଳି କରାଯାଉଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟର ରାହିଦା ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ କୃଷି ଉପରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯୋଗୁଁ ରାହିଦା ମୂତାବକ ଯୋଗାଣ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପକ ଟ୍ରାନସଫର୍ ଯୋଗୁଁ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତା ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ଏଥିରୁ ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି ଯେ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ ମୁକ୍ତ

କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯୋଗାଣ ଉପରେ କଟକଣା ଦ୍ୱାରା କରୁଛନ୍ତି ତାହାର ପ୍ରଭାବ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରଦ ହେବ । ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼କରଣର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ହେଉଛି ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । କେବଳ ବ୍ୟୟ ହ୍ରାସ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଟ୍ରାନସଫର ସବୁ କ୍ଷମତା ସଂପ୍ରସାରଣ ମୁତାବକ ହେବା ଦରକାର ।

ସରକାରୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କମ ହେବା ପଛରେ ଦୁଇଟି କାରଣ ରହିଛି । ପ୍ରଥମତଃ ଫଳପ୍ରଦ ଭାବରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ବିଶେଷ କରି ଯଦି ବ୍ୟୟର ଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପାଣ୍ଠି ଅଭାବ ମଧ୍ୟ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କମ ହେବାର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ଅନୁକୂଳ ସରକାରୀ ବ୍ୟୟବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ ହେଉଛି ତାହା ସାମାନ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ୁଛି । ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ କମ କରିବା ଦିଗରେ ସେଭଳି ଉଦ୍ୟମ ଦେଖାଯାଉନାହିଁ । କେତେକ ଟିକସ ରିହାତି ଦିଆଯାଉଛି । ଆର୍ଥିକ ସ୍ତର ମଧ୍ୟ ପୁର୍ବବତ୍ ରହିଛି ।

ସବସିଡିକୁ ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ପ୍ରବନ୍ଧନ ଆୟୋଗର ରିପୋର୍ଟ ଅସିମ୍ପାସିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାସାୟନିକ ସାର ସବସିଡି ଯୋଗୁଁ ସବସିଡି ମାତ୍ର ବାସ୍ତବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଜି.ଡି.ପିର ୨ ପ୍ରତିଶତରେ ଏହାକୁ ସ୍ଥିର ରଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥି ପାଇଁ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ବଜେଟ ଅଟକଳରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହ୍ରାସ କରବା ସକାଶେ ସରକାର କେତେକ ବ୍ୟୟ ବନ୍ଦ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ

ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତଦ୍ୟୋଗ ଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଲାଭାଂଶ ଦେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ତଥା ମୂଳଧନୀ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ କମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ କମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ସ୍ୱଳ୍ପ ମିଆଦରେ ହ୍ରାସ କଲେ ବଜାର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ।

ଦୀର୍ଘମିଆଦ ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼ିକରଣ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଉଛି ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ । ବିଶେଷ କରି ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟୟ ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ସେ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ଏହା ଅତି ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱଳ୍ପ ମିଆଦ ପଦକ୍ଷେପ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଆମେ ଅବଶ୍ୟ ସୁଯୋଗ ହରାଇ ବସିବା ସୁତରାଂ ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼ିକରଣର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ଓ ଏଥିପାଇଁ ନିଷ୍ପାପରତା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯୋଗାଣ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମ ଦେଶରେ ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଦୁନିଆରେ ସର୍ବାଧିକ । ସୁତରାଂ, ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଭଳି ଆମକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଅଧିକ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବାସ୍ତବରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି କୁଆ ଖେଳିଲା ଭଳି । କିନ୍ତୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସ୍ଥିତିରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଯୋଗୁଁ ଏହା ଅଧିକ ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ତୈଳ ଦର କମ ହେଉଛି । ମୁଦ୍ରାର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ଏବଂ ଡିଜେଲ ଦରରେ ସ୍ୱତଃ ବୃଦ୍ଧି କମ କରୁଛି ।

ପୁଞ୍ଜି ବିନିବେଶ କରିଆରେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସଂଭଳ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇପାରିବ । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଷ୍ଟକ ବଜାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବାରୁ ଏହାର ସଂଭାବନା ଅଧିକ ରହିଛି । ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟରେ ରାଜସ୍ୱ

ରିସିଟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ବଜେଟରେ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି । ତାହା ହ୍ରାସ କରାଯାଇ ସଂଭବ ମଧ୍ୟ, ଏଥି ପାଇଁ ସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ରହିଛି । ତେବେ, କେତେକ ଅଣ ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ପଦ୍ଧତି ଯଥା- ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ହ୍ରାସ ତଥା ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ମୁଦ୍ରାସ୍ଥିତି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପଥରେ ବାଧକ ହୋଇପାରେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଉଛି ଟ୍ରାନସଫର ସବୁକୁ କ୍ଷମତା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୀମିତ ରଖିବା । ଏଥିପାଇଁ ଟ୍ରାନସଫର ସବୁରେ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରାଗଲେ ସୁବିଧା ହେବ । ଏକ ସ୍ଥିର ସରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା ସମୟରେ ଲୋକପ୍ରିୟତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଉତ୍ପାଦକତା ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କଲେ ଫଳାଫଳ ଭଲ ନହେବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ।

ସକ୍ରିୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ସଂପନ୍ନତା :

ଭୋଟ ଦାତାମାନେ ଉତ୍ତମ ସରକାରୀ ସେବା ଆଶା କରନ୍ତି ଯଥା : ଭିକିଭୁମି, ଜଳ, ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଆଦି । ରାଜନୀତି ବିଶାରଦମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ସବୁ ସେବା ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇ ଏକ ପନ୍ଥା ଯଦ୍ୱାରା ଗଣତନ୍ତ୍ର ସମୃଦ୍ଧି ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଥାଏ । ଭାରତୀୟ ସମାଜର ବିବିଧତା ତଥା ଭୋଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏସବୁକୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ।

ସାମାଜିକ ମିତିଆ ଯୋଗୁଁ ସଚେତନତାର ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାର ହେବା ଫଳରେ ବାସ୍ତବିକ ମଧ୍ୟମ ବର୍ଗ ବସ୍ତୁତଃ ସକ୍ରିୟ ହୋଇ ଉଠିଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଂଚଳରୁ ସହରାଂକକୁ ପ୍ରବନ୍ଧନ ଯୋଗୁଁ ଏକ ନିଓ ମାଧ୍ୟମ ବର୍ଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ଏବଂ ଭାରତୀୟ

ସାରଣୀ - ୨ : କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା ଓ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ଅଟଙ୍କ (ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି)				
	ପୁନର୍ଗଠନ	ସଂଭାବ୍ୟ ପ୍ରଭାବ : ବଜେଟ୍ ଆକଳନ	ସଂଭାବ୍ୟ ପ୍ରଭାବ : ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟ୍ ଅଟଙ୍କ	ସଂଭାବନ
	ବଜେଟ୍ ଆକଳନ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟ୍	ଅତୀତ ସଂଶୋଧିତ ଅଟଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବଜେଟ୍ ଅନୁମାନ		ଅତୀତ ସଂଶୋଧିତ ଅନୁମାନରେ ବୃଦ୍ଧି ୧୨-୧୩ ବର୍ଷ ଉପରେ ବାସ୍ତବିକ ବ୍ୟୟ
	୧	୨	୩	୪
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା ବରାଦ	୪.୨୨	-୨୧.୧୦	-୨୪.୨୯	୨୩.୨୦
ବାହ୍ୟ ବଜେଟ୍	-୦.୦୯	-୩.୭୬	-୩.୭୬	୩୨.୯୮
ବଜେଟ୍ ସହାୟତା	୯.୧୫	-୩୩.୬୩	-୩୯.୨୦	୧୬.୯୮
କ୍ଷେତ୍ର				
କୃଷି	୧୫.୪୬	-୩୪.୩୨	-୪୩.୧୨	୩.୦୯
ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ	୬.୨୦	-୯.୩.୯୧	-୯୪.୨୬	୧୩.୯୪
ଜଳସେଚନ	୨୪.୪୫	୨୮.୭.୨୮	୨୧୧.୨୧	୫.୬୯
ଶିକ୍ଷା	୧.୭୪	-୬.୯୯	-୮.୫୮	୩୫.୨୯
ଶିଳ୍ପ ଓ ଖଣିଜ ପରିବହନ	୪.୧୬	୧୧.୧୮	୬.୭୪	୮.୯୩
ପରିବହନ	୪.୬୬	୬.୫୮	୧.୮୪	୨୦.୪୫
ଯୋଗାଯୋଗ	-୦.୦୮	୩୯.୩୯	୩୯.୫୦	୪୮.୪୦
ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ପରିବେଶ	୭.୮୮	୩୮.୪୩	୨୮.୩୨	୧୨.୬୭
ମହାଶାଳୟ				
ସାମାଜିକ ସେବା	୫.୭୩	-୫୧.୬୯	-୫୪.୩୧	୨୦.୪୯
ମାନବ ବିକାଶ	୫.୩୩	-୭୧.୪୩	-୭୨.୮୮	୧୧.୪୦
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ	୯.୦୬	-୬୭.୫୮	-୭୦.୨୭	୧୧.୭୧
ପାନୀୟ ଜଳ ଏବଂ ପରିମଳ	୦.୦୦	-୯୮.୦୮	-୯୮.୦୮	-୭.୪୩
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର ନିୟୋଜନ	୯.୦୬	-୬୭.୫୮	-୭୦.୨୭	୧୧.୭୧
ସହରାବିକାଶ	୦.୦୦	୭୭.୬୩	୭୭.୬୩	୩୩.୨୯
ମାନବିକ ଅଧିକାର	୫.୩୩	-୭୧.୪୩	-୭୨.୮୮	୧୧.୪୦
ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା	୭.୦୨	-୯.୩.୭୦	-୯୪.୧୧	୧୦.୧୩
ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା	୫.୦୦	-୦.୦୨	-୪.୭୮	୧୫.୬୭
ମଜୁରୀ ଓ ନିଯୁକ୍ତି	୨୨.୮୭	-୫.୩.୨୨	-୬୧.୯୩	-୦.୨୩
ଜଳ ସଂପଦ	୮୫.୪୩	୩୬.୩.୫୭	୧୫୦.୦୦	୩୬.୪୫
ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ	୧୧.୨୫	-୯୪.୫୭	-୯୫.୧୨	୭.୩୬

ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯୁବଗୋଷ୍ଠିଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହି ବର୍ଗ ଉଠିମ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବେଶ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ଲାଭବାନ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତଦାନ ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ, ଏପରିକି ନିମ୍ନ ଆୟବର୍ଗର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଭଲ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ପୂର୍ବ ମନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାକୁ ସଫଳ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତୁଳନାରେ ନୂତନ ମନ୍ଦ ହେଉଛି ସକ୍ରିୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ସଫଳତା, ଏହା ଉପାଦକତା ଓ କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିଥାରେ ହାସଲ ହୋଇ ପାରିବ । ପୁଷ୍ଟି ସାଧନ ଓ ଶିକ୍ଷା ସୁବିଧା ଯେପରି ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳେ ସେଥିପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ଗ୍ରାମସଫରକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ । ଏତଦବ୍ୟତୀତ ଉଠିମ ପରିମଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଜଳ ଉପଲବ୍ଧତା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଓ ପୁଷ୍ଟିସାଧନ ସପକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟତମ ।

ଉଠିମ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ, ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ, ଜଳ ଆଦି ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ହାରାହାରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନ ସହଜ ହୋଇ ପାରିବ ।

କ୍ଷେତ୍ର

ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ବ୍ୟୟ ହ୍ରାସ କରିମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିବାକୁ ହେଲେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡ଼ିକରେ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରି ତାହାର ସମାଧାନ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ଲାଭ

ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ କ୍ଷେତ୍ରୀୟ ବ୍ୟୟ ଭାଗରେ ପୁନର୍ଗଠନ କରିବାକୁ ହେବ । ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭାବରେ ଉଠିମ ସଂରଚନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଥିବା ଏବଂ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓ ମନ୍ଦଗାଳୟ ବ୍ୟୟ କମ ହେଉଥିବା ସଂକେତ ମିଳୁଛି । ପୂର୍ବ ସରକାରଙ୍କ ବଜେଟ୍ ତୁଳନାରେ ନୂତନ ବଜେଟ୍ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଯଥେଷ୍ଟ ସଂକେତ ମିଳୁଛି । ବୋଧହୁଏ ପୂର୍ବ ସରକାର ଏହା ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଯୋଗୁଁ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଚାପ ପଡ଼ିଛି ବା ବ୍ୟୟ କାଟ ପାଇଁ ଏହା ସବୁଠାରୁ ସହଜ ପନ୍ଥା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆଗରୁ ମନ୍ଦଗାଳୟ ମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ କରୁଥିଲେ ।

ବିସ୍ତୃତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଆଣିବା ଯେ ଅମଳାତାନ୍ଦିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅତି କଷ୍ଟ ଏହା ଆମେ ଭାରତୀୟ ଅମଳାତନ୍ଦର ଇତିହାସରୁ ଜାଣିଛୁ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ସରକାର ବାସ୍ତବରେ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ବାସ୍ତବରେ ରାଜସ୍ୱ ବ୍ୟୟ ଅଧିନରେ ଆସୁଥିବା ଫୁଜି ସୃଷ୍ଟି, ଗ୍ରାମରେ ବୃଦ୍ଧି ତଥା ବ୍ୟୟ ବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଓ ନିର୍ମାଣ ଭଳି ଶ୍ରମ ସମ୍ପନ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାରେ କରାଯାଇଛି ।

କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଏହା ଉପରେ ହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକ ରହିବ । ତେବେ ଏହା ହେବ ବୋଲି ଆମେ ଧରିନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ ସରକାର ଅଧିନରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା ବ୍ୟୟ ବାସ୍ତବିକ

କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏକ ସୂଚକାଙ୍କ ଦେଖିଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ କଂଗ୍ରେସ ସରକାର ଏଥିରେ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ଥିବା ବେଳେ (-୦.୭) ଏହା ପରେ ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଯୁ.ପି.ଏ - ୧ (- ୩), ଏନ.ଡି.ଏ (-୭.୦) ଏବଂ ଯୁ.ପି.ଏ - ୨ (-୯.୭୭) । ଅତୀତର ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଳନ କରିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ।

ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପ୍ରୋସାହନ :

ଦ୍ରୁତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସୁଗମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ପୁରାତନ ପ୍ରଶାସନିକ ଭାଗା ଯୋଗୁଁ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ୨୦୦୯ ବର୍ଷ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଉଠିମ ସଂରଚନା ପ୍ରକଳ୍ପ ସବୁ ବିଳମ୍ବ ହେବା ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ମାନଙ୍କର ଏନ.ପି.ଏ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଥିଲା । ବିଳମ୍ବ ପଛରେ କାରଣ ଥିଲା ବଡ଼ ବଡ଼ ସ୍କାମ ସବୁ ଯାହା ସି.ଏ.ଜି ଡାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୦ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ କ୍ଲୀଡ଼ା ସ୍କାମ ସର୍ବୋପରି ଥିଲା । ଦୁର୍ନୀତି ଏବଂ ସିବିଆଇର ଭୟ ଯୋଗୁଁ ବିଳମ୍ବ ଅବଶ୍ୟ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ସରକାର ପଞ୍ଜୁ ପ୍ରାୟ ହୋଇଯିବା ପଛରେ ଏହା ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବଜେଟ୍ରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଉପରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

ପୂର୍ବ ସରକାର ତୁଳନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସରକାରରେ ମନ୍ଦାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ୪୯ଟି ମନ୍ଦଗାଳୟ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି । ଯୁ.ପି.ଏ ସରକାରରେ ୫୦ଟି ମନ୍ଦଗାଳୟ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଉଥିଲା । ବ୍ୟୟ ସଫରଣ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ

ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର କମ ମାତ୍ରାର ମୂଳଧନ ପୁଞ୍ଜି ସହ ଅନେକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥ ମନ୍ଦିର ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟୟ ଅକ୍ଷମତା ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଉଛି । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଓ ସୁଦକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଦେଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତା । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଢାଞ୍ଚା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆବଶ୍ୟକ । ଶାସନର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ନୂତନ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଦରକାର ।

ଆୟୋଜିତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଅନେକ ସମୟରେ ଭାରତୀୟ ସରକାରୀ ସେବାର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନରକ୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ସବସିଡିର ମାତ୍ରା ଯାହା ହେଉ ନା କାହିଁକି ଏହା ଯେଉଁଠି ଭାବରେ ଦିଆ ଯାଉଛି ତାହା ଅଧିକ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ସର୍ବନିମ୍ନ ସମର୍ଥନ ମୂଲ୍ୟ ଓ ସବସିଡି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେବଳ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉ ଥିବାରୁ ଚାହିଦା ସହିତ ଏହାର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହି ପାରୁନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପନିପରିବା ଓ ପ୍ରୋଟିନ ଆଡକୁ ଚାହିଦା ଡଳୁଛି, ଇନ୍ଦନ ଚୈଳ ସବସିଡି ଯୋଗୁଁ ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷ ବିକଳ ପ୍ରତିରୋଧ ହେଉଛି । ତିଜେଲ ଓ କିରୋସିନ ଭଳି ଇନ୍ଦନରେ କ୍ରମ-ସବସିଡିକ୍ରମେ ଯୋଗୁଁ ଦୁର୍ନୀତି ଓ ପ୍ରଦୂଷଣ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ଏହାର ଦୀର୍ଘମିଆଦି ସାମାଜିକ ବ୍ୟୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ହେଉଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଫକୀରରେ କର୍କଟ ରୋଗ ମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧି, ସବସିଡି କମ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସିଧାସଳଖ ଆୟ ଟ୍ରାନସଫର ଅଧିକ

କରିବା ।

ଟ୍ରାନଜାକସନ ବ୍ୟୟ ଏବଂ ଅଣ ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ ଆଇରିଟେଜ (ବିଶେଷକରି ଟିକସ ଢାଞ୍ଚା ଓ ପ୍ରଶାସନରେ) କମ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଛି । ପାରଦର୍ଶିତା ଓ ସରଳୀକରଣ ସହିତ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିବା ଓ ତୁରନ୍ତ ସମାଧାନ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି । ଟିକସ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ମାମଲା ସବୁ କମ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଓ ପ୍ରଶାସନଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସବୁ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରବାସୀ ଟିକସ ଦାତାମାନେ ଆଗୁଆ ଟିକସ ରୁଲିଂ ପାଇ ପାରିବେ । ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କ ସହ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ତଥା ତୁରନ୍ତ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ ସକାଶେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ କମିଟି ଗଠନ କରାଯିବ । ମ୍ୟୁଚୁଆଲ ଫଣ୍ଡ ଆୟକୁ ଆୟ କର ଭାବରେ ଗଣନା ନକରି କ୍ୟାପିଟାଲ ଲାଭ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯିବ ।

ଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ସେବା ଉପରେ ଟିକସ ଭିତ୍ତି ପ୍ରସାରିତ କରିବା । ଏହା ଜି.ଏସ.ଟିରେ ସଂଭାବ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁରୂପ ହେବ । ନିମ୍ନ ହାର ଏବଂ ପ୍ରସାରିତ ଭିତ୍ତି ଭାରତ ଭଳି ବିଶାଳ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ପ୍ରତିପଞ୍ଚାଳୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେଉଥିବା ସରକାରୀ ସ୍ତ୍ରୀୟା କରି ଦିଆଯିବା ଦରକାର ଏବଂ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଦରକାର । ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା, ସୁରକ୍ଷା, ଜି.ଏସ.ଟି କରିଆରେ ଉପଯୋଗ ଟିକସ ଆଦି ଭାରତରେ ଟିକସ ଭିତ୍ତିକୁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାରିତ କରିବ । ଚୀନ ଦେଶରେ ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ଟିକସ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଭାରତରେ ମାତ୍ର ୩ ପ୍ରତିଶତ ଟିକସ ଦେଉଛନ୍ତି । ବଜେଟରେ ଏଦିଗରେ ସାମାନ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ

ନିଆଯାଉଛି ।

ଉପସଂହାର :

ମୋଟାମୋଟି ଉପାୟକୁ ପଢ଼ି ସହ ସମ୍ମିଳିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଥିଲେ ହେଁ ଏହା କିନ୍ତୁ ନାମମାତ୍ର ରହିଛି କାରଣ ଅନେକ ଉପାଦାନ ସଠିକ ଭାବରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ନିଆ ଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ ଏଥି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପାଣ୍ଟି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହ୍ରାସକ ଓ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ସକାଶେ ପରସ୍ପର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ସମ୍ପନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ର, ଭିତ୍ତିଭୂମି, ଗୃହ ନିର୍ମାଣ, କୃଷି ବିପଣନ ଓ ଶସ୍ୟ ସଂଚାଳନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଛି । ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପ୍ରୋତ୍ସାହନ, ସର୍ବସାଧାରଣ ସେବା ଓ ବ୍ୟୟର ପୁନର୍ଗଠନ ଆଦି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ହେଉଛି । ଏହି ସବୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟତୀତ କ୍ଷମତା ସୃଷ୍ଟି କରିଆରେ ସମାନତାର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଯଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବୃଦ୍ଧରେ ବାଧା ରହିବ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ବଜେଟ ଭାଷଣରେ ଏଭଳି ବିଷୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ପୁରାତନ ବିଷୟ ଚାଲୁ ରଖାଯାଇଛି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ନା କିଛି ଦିଆଯାଇଛି । ଠିକ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ନକଲେ ତାହା ଅବୋଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରେ । ଏହା ହେଉଛି ବିପଦଜନକ କାରଣ ରାଜନୀତି ଏଥିଯୋଗୁଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ହାତ ଛଡ଼ା କରିବା । ଏକ ସୁଚିତ୍ରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସବୁବେଳେ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥାଏ । ■■

* ପ୍ରଫେସର, ଆଇ.ଜି.ଆଇ.ଡି.ଆର., ମୁମ୍ବାଇ

ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼ିକରଣ ସକାଶେ ବ୍ୟବହାରିକ ପଦ୍ଧତି

• ଚରଣ ସି ଏବଂ ଶାରଦା ଶିଖି

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟକୁ ସାଧାରଣ
 ଢା । ରୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଏକ ନୂତନ
 ରୂପ ଦେବାକୁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରମୋଦ
 କରିଛନ୍ତି । ମୁଦ୍ରାନ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ
 ପୁଞ୍ଜିସାଧନ ଭଳି ଅନ୍ୟ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ
 ପଦକ୍ଷେପର ଯୋଗାଣ ଆଦି ଉପରେ
 ଅଲଗା ଭାବରେ ଆଲୋଚନା
 କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ଆୟୋଗର
 ଜରିଆରେ ସବସିଡି ଆଦି
 ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟୟର ସରଳୀକରଣ
 ପ୍ରଭୃତି ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟର
 ପରିପ୍ରକାଶ କରିଛି ।

ନିଷ୍ପନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଜୁଲାଇ
 ୨୦୧୪ ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱ ସ୍ତରରେ ଆର୍ଥିକ ସୁଧାର
 ସେଭଳି ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇନାହିଁ କି ବିଂଶୀୟ
 ବଜାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିର ହୋଇନାହିଁ । ଇ.ସି.ବି.
 ବିୟୁକ୍ତାତ୍ମକ ସୁଧ ହାର ଘୋଷଣା କରିଥିବା
 ବେଳେ ଆମେରିକା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାପରଂ
 ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ କରିନାହିଁ ।
 ଉଦ୍ୟମାନ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ
 ଦୃଶ୍ୟପଟ ନିରାଶାଜନକ ରହିଛି । ବିକ୍ରମ
 ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିୟମିତ
 ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଭାରତ ମୁଣ୍ଡମେୟ
 ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ
 ଯାହା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱ ଆର୍ଥିକ
 ସଙ୍କଟରୁ ପ୍ରାୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥିଲା । ମାତ୍ର
 ୨୦୧୨-୧୩ ଏବଂ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷ
 ହଠାତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ୫ ପ୍ରତିଶତ ତଳକୁ
 ଚାଲି ଯାଇଥିଲା । ଏହି ଧାରା ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର
 ପ୍ରାୟ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା -
 କୃଷି, ଶିଳ୍ପ ଓ ସେବା । ନିରାଶାଜନକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି
 ସହ ମୁଦ୍ରାନ୍ତୀ ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ରହିଥିଲା ।

୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷ ହାରାହାରି ମୁଦ୍ରାନ୍ତୀତି
 ୬ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲେ ହେଁ ଏହା
 ସ୍ୱଳ୍ପକ ସ୍ତରଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପରେ ଥିଲା ।
 ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ମୁଦ୍ରାନ୍ତୀତି କିଛି
 ସମୟ ପାଇଁ ଚିତ୍ରାର କାରଣ ହୋଇଛି ।
 କେତେକ ନୀତିଗତ ପଦକ୍ଷେପ ବଳରେ ସୁନା
 ଆମଦାନୀ ଉପରେ କଟକଣା ଲଗା
 ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାର ମୂଲ୍ୟ
 ହ୍ରାସ ଯୋଗୁଁ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷ ଭାରତ
 ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ରସାୟନ ଦର୍ଶାଇ ପାରିଥିଲା ।
 ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଚାଲୁ ଖାତା ନିଅଁ ସ୍ଥିତି
 ୨୦୧୨-୧୩ ରୁ ୪.୭ ପ୍ରତିଶତରୁ ସୁଧାର
 ହୋଇ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷ ୧.୭
 ପ୍ରତିଶତରେ ପହଂଚିଥିଲା ।

ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ମୌଳିକ ନୀତିଗତ
 ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଅଧିକ ସୁଶାସନ ଓ
 ସର୍ବନିମ୍ନ ପ୍ରଶାସନ । ଏହା ବଜେଟରେ
 ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି । ଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିଅଁ କମ
 କରିବା ଏବଂ ଉଚ୍ଚସ୍ତରର ର୍ଣ କମ କରିବା
 ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଆଗାମୀ ୩-୪ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୭-୮ ପ୍ରତିଶତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ ପାଇଁ ବଜେଟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ କମ କରିବା, ଚାଲୁ ଖାତା ନିଅଁ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧନ ଯୋଗ୍ୟ ସ୍ତରରେ ରଖିବା ଏବଂ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫାତି କମ କରିବା ପାଇଁ ବଜେଟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଆର୍ଥିକ ସୁରୁତ୍ଵକରଣ ସକାଶେ ବିଂମ୍ବ ନିଅଁ ୨୦୧୫-୧୬ ସୁଦ୍ଧା ୩.୬ ପ୍ରତିଶତକୁ ଏବଂ ୨୦୧୬-୧୭ ସୁଦ୍ଧା ୩ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମାନ୍ଦାବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ଟିକସ ରାଜସ୍ଵ ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷ କମ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏଥିରେ ସୁଧାର ହେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ଚଳିତବର୍ଷ ଏଥିରେ ସକାରାତ୍ମକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଆଶା କରାଯାଇଛି । ବ୍ୟୟ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟୟ ସ୍ଥିର ରଖାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଖାଦ୍ୟ ସବସିତି ଭାର ଯୋଗୁଁ ସବସିତି ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟରେ କୃଷି, ଭିଂଭୂମି ସଂରଚନା, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ବୃଦ୍ଧି, ତଥା ସାମାଜିକ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଆରୋପ କରାଯାଇଛି । ଦେଶର ଗ୍ରାମାଂଳର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ କୃଷି ଓ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଥିବା ଯୋଗୁଁ

ବଜେଟରେ ଫାର୍ମିଂ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିଯୋଗାତା ମୂଳକ ଓ ଲାଭଜନକ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦିଆଯାଇଛି । କିଶାନ ଟେଲିଭିଜନ, ଷ୍ଟେୟାର ହାଉସ ଇନଫ୍ରାଷ୍ଟ୍ରକଚର ପାଣ୍ଡି, ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିରୀକରଣ ପାଣ୍ଡି, କିଶାନ ବିକାଶପତ୍ର ଏବଂ ଦୀର୍ଘମିଆଦ ଗ୍ରାମାଂଳ ରଣ ପାଣ୍ଡି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଚତର ଉତ୍ପାଦକତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇ ଦ୍ଵିତୀୟ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ପାଇଁ ନିରନ୍ତର ଓ ନିଷ୍ଠାପର ଉଦ୍ୟମ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

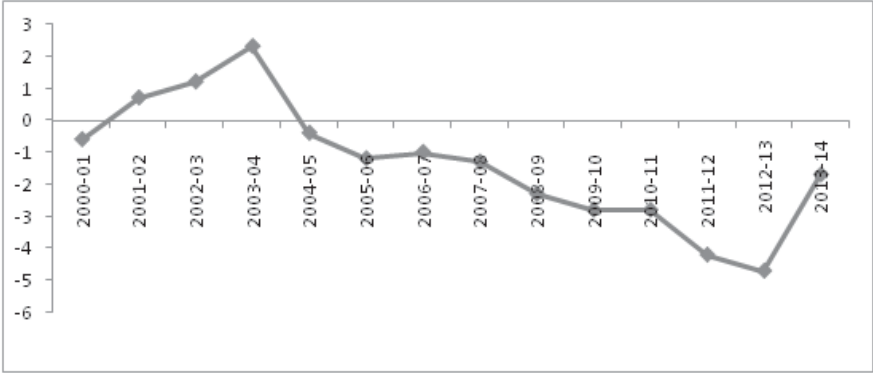
ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସକାଶେ ହ୍ରାଉସିଂ, ନିର୍ମାଣ ଓ ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର । ଏହାଦ୍ଵାରା ଅଧିକ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଚାହିଦା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇପାରିବ ତଥା ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ପୁଂଜି ନିବେଶ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକ ସକାଶେ ଅଧିକ ପାଣ୍ଡି ଯୋଗାତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନେଇ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ ଇନଭେଷ୍ଟମେଂଟ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଏବଂ ଇନଫ୍ରାଷ୍ଟ୍ରକଚର ଇନଭେଷ୍ଟମେଂଟ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଭିଂଭୂମି ସଂରଚନା ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ମାଣ ସମୟ ଅଧିକ ହେଉଥିବାରୁ ତଥା ଏଥିପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମାତ୍ରାର ସମ୍ଭଳ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଟ୍ରଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ

ଆକର୍ଷକ ବଜାରରୁ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ପାଣ୍ଡି ଯୋଗାତ କରିପାରିବେ ।

ଭାରତରେ ବାସଗୃହର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଭାବ ରହିଛି । ୨୦୧୨ ବର୍ଷ ସହରାଂଳରେ ଏହି ଅଭାବ ୧୯ ନିୟୁତ ଯୁନିଟ ଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ହ୍ରାଉସିଂ ଓ ସହରାଂଳ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଦୁଇଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵଳ୍ପ ବ୍ୟୟ ହ୍ରାଉସିଂ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ନ୍ୟାସନାଲ ହ୍ରାଉସିଂ ବ୍ୟାଙ୍କ ଏହାର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ ହେବେ ।

ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିକାଶ ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଫଳ ହେଉଛି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସୁଯୋଗ ମିଳିବା ତଥା ଜୀବନଧାରଣ ମାନ ବୃଦ୍ଧି ହେବା । ଏକ ଶହ ପ୍ଲାର୍ଟ ସହର ବିକାଶ ଏବଂ ତଦନନ୍ତ ଆଧୁନିକୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ ଏବଂ ସାମଗ୍ରିକ ଭିଂଭୂମି ସଂରଚନା କ୍ଷେତ୍ର ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଫଳରେ ଆଧୁନିକ ଯୋଗାଯୋଗ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉଚ୍ଚତର ପୁଂଜି ନିବେଶ ହେବ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଟେଲି ଯୋଗାଯୋଗ ଏବଂ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବିକାଶ ଓ ପ୍ରସାର ହେବ ।

ସେବା ଓ ସାମଗ୍ରି ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରି ସାମିଲ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ନମନୀୟତା ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଯେଉଁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ତାହା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ସହଜ ଓ ସୁଗମ କରିବ । ହାରରେ ସମାନତା ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସୁବିଧା ରହିଲେ ତାହା ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ସହଜ ଓ ସୁବିଧାଜନକ ହେବ । ମ୍ୟୁନିସିପାଲ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଓ କ୍ରିମିନାଲ ଫାସିଲିଟି

ଯୋଜନା, ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୪

ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଛି ତାହା ବିଭିନ୍ନ ଭିତ୍ତିଭୂମି ପ୍ରକଳ୍ପ ସକାଶେ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ସୁଯୋଗ ପ୍ରସାରିତ କରିବ ତଥା ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକର ସୁଦୃଢ଼କରଣରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟତା କରିବ । ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାରତ ଅଭିଯାନର ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ଏବଂ ରୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗୁଁ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର କମ ହେବ ।

ଶେଷରେ ମହିଳା ଶ୍ରମବଳର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅନେକ ଘୋଷଣା ସବୁ କରାଯାଇଛି । ଝିଅ ବଂଚାଅ, ଝିଅ ପଢ଼ାଅ ଯୋଜନା, ସମାଜରେ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସହୃଦୟ ସହ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସହାୟତା କରିବ । ଏହା ଦେଶର ମୋଟ ଶ୍ରମବଳର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଯେପରି ଆହୁ ବିଶ୍ୱାସର ସହ ଓ ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ମନୋଭାବ ନେଇ ଦେଶର ପ୍ରଗତିରେ ଭାଗଦାର ହୋଇପାରିବେ ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସହାୟତା କରିବ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟର ପ୍ରଭାବ ଆକଳନ କରିବା ସକାଶେ ଦେଶର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ଯଥା- ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ଓ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପିତ, ଏହିସବୁ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ବଜେଟରେ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜରିଆରେ ହାତସିଂ ଓ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଗଲେ ଦେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ ହେବ ଯଥା- ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ ଓ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଫୁଲ ନିବେଶ ଟ୍ରଷ୍ଟ, ହାତସିଂ ପାଇଁ ଏନ୍.ଏଚ୍.ବି. ଜରିଆରେ ଅଧିକ ବଜେଟ ଅଟକଳ, ସ୍ଥାପନ ସହର ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ, ଟିଅର ୧ ଓ ୨ ସହର ପାଇଁ ନୂତନ ବିମାନ ବନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୨୬୯ ଶିଳ୍ପ ସହ ହାତସିଂ ନିର୍ମାଣର ସଂଯୋଗ ରହିଥିବାରୁ ଶିଳ୍ପ ଉତ୍ପାଦନ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟତା କରିବ । ଏହି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ପଦକ୍ଷେପ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ଉପରେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଏହିସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶରେ ସହାୟତା କରିବ ଯଦ୍ୱାରା ନିଅଁ ମାତ୍ରାରେ ସିଧାସଳଖ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ । ଏହା ହୋଟେଲ, ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ,

ପରିବହନ ଓ ବିମାନ ଚଳାଚଳ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିରେ ସହାୟତା କରିବ । ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରଣ ମିଶନ ସମାଜର ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂଗଠିତକରଣ ସକାଶେ ୨୦୧୪ ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଏଥିରେ ବିଶେଷକରି ଗ୍ରାମାଂଶଳରେ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସେବା ସଂପ୍ରସାରଣ ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବ । ବିଭିନ୍ନ ଅପରେସନର ନେତୃତ୍ୱରେ ପ୍ରୟୋଗ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲେ ତାହା ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ତଥା ଗ୍ରାମାଂଶଳରେ ଆର୍ଥିକ ସେବାର ପ୍ରସାର କରିବ ।

ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯାହା କଲ୍ୟାଣ ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ହେଲେ ହେଁ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟିରେ ସହାୟତା କରିବ ଯଥା- ବୀମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସିଧାସଳଖ ବିଦେଶୀ ଫୁଲ ନିବେଶ । ଜି.ଡି.ପି.ରେ ବୀମା ପ୍ରିମିୟମକୁ ଦେଖିଲେ ଦେଶରେ ବୀମା ଭୁକ୍ତକରଣ ମାତ୍ର ୪ ପ୍ରତିଶତରେ ରହିଛି । ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବୀମାର ପ୍ରସାର ହେଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ବୀମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯଥେଷ୍ଟ କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବ ।

ଯୁବ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଥିବା ଆମ ଦେଶ ଯୁବ ସ୍ଥାନୀୟ ବାମୁଁ ନିର୍ମାଣ ଭଳି ସାଧାରଣ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ବୋଲି ଧରି ନେଇଛନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଜାତୀୟ ଐତିହ୍ୟ ଭାବରେ ବିକଶିତ କରାଯିବା ଦରକାର । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ହେବ ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ବାଣିଜ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ନୂତନ ଆଇ.ଆଇ.ଟି, ଆଇ.ଆଇ.ଏମ, ଏମସ୍, କୃଷି

ସାରଣୀ ୧ : ଜିଡିପିର ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ ନିଅଁ			
ବର୍ଷ	ଆର.ଡି.	ଜିଏଫଡି	ପି.ଡି
୧୯୮୦-୮୧	୧.୪	୫.୭	୩.୯
୧୯୯୦-୯୧	୩.୩	୭.୮	୪.୧
୨୦୦୦-୦୧	୪.୧	୫.୭	୦.୯
୨୦୧୦-୧୧	୩.୩	୪.୯	୧.୮
୨୦୧୨-୧୩	୩.୬	୪.୯	୧.୮
୨୦୧୩-୧୪ (ଆରଇ)	୩.୩	୪.୬	୧.୩
୨୦୧୪-୧୫ (ବିଇ)	୩.୦	୪.୧	୦.୮

ସାରଣୀ ୨ : ଜି.ଡି.ପିର ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆର୍ଥିକ ସୂଚକାଙ୍କ				
ବର୍ଷ	ଟିକସ ରିସିଟ୍	ସୁଧ ପରିଶୋଧ	ସବସିତି	ପ୍ରତିରକ୍ଷା
୧୯୮୦-୮୧	୯.୧	୧.୮	୧.୪	୨.୫
୧୯୯୦-୯୧	୧୦.୧	୩.୮	୨.୧	୨.୭
୨୦୦୦-୦୧	୯.୦	୪.୭	୧.୩	୨.୩
୨୦୧୦-୧୧	୧୦.୩	୩.୧	୨.୩	୨.୦
୨୦୧୨-୧୩	୧୦.୬	୩.୩	୨.୦	୧.୮
୨୦୧୩-୧୪ (ଆରଭ)	୧୦.୨	୩.୩	୨.୨	୧.୮
୨୦୧୪-୧୫ (ବିଭ)	୧୦.୪	୩.୧	୨.୬	୧.୮

ଓ ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆଦିର ସ୍ଥାପନ ଦୀର୍ଘମିଆଦ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅତି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ।

ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଯାଇଛି ଯେ ଭାରତରେ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ବିଶେଷ କରି ଖାଦ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ଯୋଗାଣ ଜନିତ ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ହେଉଛି ନା କି ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ଯୋଗୁଁ । ଯୋଗାଣ ଦିଗ ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କୃଷି ଓ ଗ୍ରାମୀଣ କ୍ଷେତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଯଥା ଷ୍ଟେୟାର ହାଉସିଂ ଆଦିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଉଛି । ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ନିଗମର ସଂସ୍କାର ଏବଂ ସର୍ବସାଧାରଣ ବିତରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂସ୍କାର, ଲିକେଜ ଦୂର କରିବା ଆଦି ପଦକ୍ଷେପ କୃଷି ପଦାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ କମ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ।

ଦେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପୁନଃ ସକ୍ରିୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ବଜେଟ୍ ହେଉଛି ଏକ ଅସାଧାରଣ ବଜେଟ୍, ସୁତରାଂ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳ ରୂପାୟନ ସକାଶେ କେତେକ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଛି ।

(କ) ଖାଦ୍ୟ ସବସିତି ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ବାସ୍ତବରେ ଯେପରି ବାସ୍ତବିକ ଗରିବ ଓ

ଅସହାୟ ଲୋକମାନେ ଏହାର ସୁବିଧା ପାଇବେ ସେଥିପାଇଁ ତେଲିଭେରା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପ୍ରସାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ କେଉଁମାନେ ସହାୟତା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନର ଲାଭ ନିଆଯିବା ଦରକାର ।

(ଖ) କିଶାନ ବିକାଶ ପତ୍ରକୁ ଯେପରି ପୁଣି ଥରେ ଚାଲୁ କରାଯାଇଛି ସେଥିରେ ଅଣ-କିଶାନ ମାନେ ଅଧିକ ଲାଭ ଉଠାଉଥିବା ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଜଣାଯାଇଥିବାରୁ ଏହାର ଉପଯୋଗୀତା ନେଇ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ।

(ଗ) ଗୋଟିଏ ପରିବାର ପିଛା ଦୁଇଟି ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାଉଣ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥକ ରାଶି ସହ ଆର୍ଥିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି କରଣ ମିଶନ ସଫଳ ହୋଇପାରେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାରତୀୟ ପାଇଁ ଯୁନିକ ଆଇଡେଣ୍ଟିଟି ନମ୍ବର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିରୁ ଲିକେଜକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉପାୟ ନେବାକୁ ପଡିବ ।

(ଘ) ବଂଚିତ ପ୍ରଚଳିତ ପି.ଡି.ଏ.ସ୍ୱରୂପର ପୁନର୍ଗଠନ କଲାବେଳେ ୫ ଲକ୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ଦୋକାନ ଜରିଆରେ ନୂତନ ନୂତନ ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା- ସାରୁନ, ମେଡିସିନ, ମଶାରୀ ଆଦି ବିକ୍ରୟ କରିବା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବା ଦରକାର ।

(ଙ) କର୍ପୋରେଟ ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱ (ସି.ଏସ.ଆର) ଜରିଆରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟ ହେଉଛି ତାହାକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇ ପାରିବ । ୨୦୧୩ କଂପାନି ଆଇନ ମୁତାବକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କଂପାନି ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଭର ୨ ପ୍ରତିଶତ ସି.ଏସ.ଆର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ନିୟମ ୫୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ନିଟ୍ ମୂଲ୍ୟର କଂପାନି ବା ୧୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାରକାରବାର କରୁଥିବା କଂପାନି ବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଲାଭ କରୁଥିବା କଂପାନିମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ । ଏଥିରେ ଅନେକ କିସମର କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ଶିଳ୍ପ ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରାୟ ୬୦୦ କଂପାନି ଭାରତରେ ସି.ଏସ.ଆର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହେବେ । ଅନେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗ ଯେଉଁମାନେ ୬ କୋଟିର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ତେଣୁ ଦେଶ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେପରି ସି.ଏସ.ଆର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳପ୍ରଦ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ସମ୍ବଳକୁ ସଠିକ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟୟ କରିବା ପାଇଁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପଦକ୍ଷେପ ଉପରେ ବିଚାର

ସାରଣୀ ୩: ମୁଖ୍ୟ ସବସିଡି			(କୋଟି ହିସାବରେ)
ବିଷୟ	୨୦୧୨-୧୩	୨୦୧୩-୧୪ (ଆରଇ)	୨୦୧୪-୧୫ (ବିଇ)
ମୁଖ୍ୟ ସବସିଡି	୨୪୭୪୯୩	୨୪୫୪୫୨	୨୫୧୩୯୭
ସାର	୬୫୬୧୩	୬୭୯୭୨	୭୨୯୭୦
ଖାଦ୍ୟ	୮୫୦୦୦	୯୨୦୦୦	୧୧୫୦୦୦
ପେଟ୍ରୋଲିୟମ	୯୬୮୮୦	୮୫୪୮୦	୬୩୪୨୭
ସୁଧ	୭୨୭୦	୮୧୭୫	୮୩୧୩
ଅନ୍ୟ	୨୩୧୬	୧୮୯୦	୯୪୭
ମୋଟ	୨୫୭୦୭୯	୨୫୫୫୧୬	୨୬୦୬୫୮

କରିପାରନ୍ତି । ସି.ଏସ.ଆର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ୨୦,୦୦୦ କୋଟିରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟ ହେଉଛି ।

(ଛ) ଅତିରିକ୍ତ ଡେପୁଟି ଡିପ୍ୟୁଟି ଗଠନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ତାହା ଉପଯୁକ୍ତ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନରେ ସହାୟକ ହେବ । ଏଠାରେ କିଛି ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଏହି ଡି.ଆଇ.ଟି ଗୁଡିକର ସୁଦୃଢ଼କରଣ କରିବା ଏବଂ ସେଗୁଡିକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଫଳପ୍ରଦ କରିବା । ବ୍ୟାଙ୍କିଂ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ଏକ ସାଧାରଣ ମତ ହେଉଛି ଯେ ଡି.ଆର.ଟି ଗୁଡିକ ଖାତା ଅନୁକୂଳ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ରଣ ଅର୍ଥ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିନାହାନ୍ତି ।

(ଜ) ନୂତନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ କରିଆରେ ଯୁବ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷିତ କରିବା ପଛରେ ଯେଉଁ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରହିଛି ତାହାର ସୁଦୃଢ଼ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ରହିଛି । ଏହା ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱ

ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯଦି ବିଦେଶୀ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କ ଭାରତରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଦେଶର ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଦେଶ ଛାଡି ବିଦେଶକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିବାରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରିବା ସକାଶେ ଏମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିପାଇଁ ବିଦେଶରୁ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭାରତକୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରାଯାଇପାରେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଦକ୍ଷତା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ସେମାନେ ଦେଶର ଆୟାସତର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଭାରତ ପାଇଁ ରେମିଟାନ୍ସର ଉଠିମ ଉତ୍ସ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ମାତ୍ର ଛଅ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ପୁଷ୍ଟି ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ବଜେଟରେ ସର୍ବାଧିକ ସହଯୋଗ ଓ ଅନ୍ୟୁନ ପ୍ରତିରୋଧ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି । ଏହା ବୋଧହୁଏ ସବୁଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ଦେଶର କଠିନ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ।

ବିଗତ ମାସମାନଙ୍କରେ ଅଧିକ ଚାଲୁଖାତା ନିଅଁ ଯୋଗୁଁ, ସୁନା ଆମଦାନୀ ଉପରେ ଯେଉଁ କଟକଣା ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଅତି କଠିନଥିଲା । ତେଣୁ ନୂତନ ସରକାରଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା ତାହା ହେଲା ସୁନା ଆମଦାନୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ କୋହଳ କରିବା ତଥା ସୁନା ବଜାରର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା । ତେବେ ଏହି ବଜେଟରେ ସୁନା ଉପରେ କିଛି କୁହାଯାଇନାହିଁ । ସୁନା ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ନୀତି କଣ ତାହା ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ।

ଦେଶର ବୟୋବୃଦ୍ଧ ଗୋଷ୍ଠୀ ସବୁବେଳେ ସରକାରୀ ନୀତିରେ ଅବହେଳିତ ହୋଇଆସିଛି । ଦେଶରେ ବୟସ୍କ ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୧୧ କୋଟିରୁ ଅଧିକ । ଏମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯତ୍ନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୯୪ ପ୍ରତିଶତ ଅଣ ସଂଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ର ସହ ଜଡିତ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଧାରଣଶୀଳ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ବି.ପି.ଏଲ. ସ୍ତର ତଳେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ୩ କୋଟି ବୟସ୍କ ଲୋକଙ୍କ ମାସିକ ମାତ୍ର ୫୦୦ ଟଙ୍କା କରି ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ପେନସନ ମିଳୁଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ୮ କୋଟିଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ନାହିଁ । ଦେଶରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅତି ଦୁର୍ବଳ ଓ ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବୃଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ମେଡିକାଲ ସେବା ମିଳୁ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷରେ ଯୁରୋପର ଅନେକ ଦେଶରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ୮ ରୁ ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ବ୍ୟୟ ହେଉଥିବାବେଳେ ଭାରତରେ ମାତ୍ର ୧ ପ୍ରତିଶତ ବ୍ୟୟ ହେଉଛି । ବୟସ୍କଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇପାରିବ ସେ ମଧ୍ୟରେ

ଅବଶିଷ୍ଟ ୩୭ ପୃଷ୍ଠାରେ

ବଜେଟ

ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଆର୍ଥିକ ପରିବେଶରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଗୁଡ଼ିକୁ ରୂପଦେବା

ଏହି ବଜେଟଟି ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅତି ଆହ୍ୱାନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ୪୫ ଦିନ ସମୟ ଲାଗି ଥିଲା । ବର୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଦେଶକୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଳାସ ଓ ମାଲିଆ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିଶ୍ୱାସନୀୟତା ସ୍ଥିତିରୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା । ବଜେଟରେ ଅନେକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଯୋଜନା, ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୪

ଏହି ବଜେଟଟି ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଆଗାମୀ ଆଠ ମାସ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ସୁତରାଂ ୨୦୧୪ରେ ପାରିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କାଳୀନ ବଜେଟରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ଏଥିରୁ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ସେଭଳି ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ନଥିଲା । ଏହି ବଜେଟରୁ ଲୋକମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ କିଛି ଆଶା କରୁଥିଲେ ହେଁ ପୂର୍ବ ସରକାର ଯେଉଁ ସବୁ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନେକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିଛି ବୋଲି ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞ ଓ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । ବିଗତ ସରକାର ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା, କର୍ମ ନିଯୁକ୍ତି ଓ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପଣା ଅଧିକାର ଦେଇ ଅନେକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିଥିବାରୁ ଏହି ସବୁ ଆଇନରେ ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅଧିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ହାତରେ ସେଭଳି ସ୍ୱାଧୀନତା ନାହିଁ । ଆମର ସଂସଦୀୟ ଓ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦକ୍ଷତାକୁ ଦେଖିଲେ ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ ଏବଂ ବଜେଟରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଖୁବଶୀଘ୍ର କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

• ରବିନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଡୋଲକିଆ

ସୁତରାଂ ଏଦିଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସତର୍କତାର ସହ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ ।

ନୂତନ ସରକାର ତାଙ୍କର ୫ଟି ବଜେଟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜେଟର ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ବଜେଟର ମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ହେଉଛି ସାମ୍ପ୍ରତିକ ତଥା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଆର୍ଥିକ ଦୃଶ୍ୟପଟ ଯାହାକୁ ଭିତ୍ତିକରି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଅଗ୍ରାଧିକାର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆର୍ଥିକ ପରିବେଶ ଓ ବଜେଟ ଅଗ୍ରାଧିକାର

ବିଗତ ଦୁଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି ନେଇ ଅନେକ ଆଲୋଚନା ଓ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ହେଉଛି । ଏହି ଦୁଇ ବର୍ଷ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଯଥାକ୍ରମେ ୪.୫ ଓ ୪.୭ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା । ଏହି ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ କୃଷି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ହାରାହାରି ୩ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା । ଏହା ଅବଶ୍ୟ ସେଭଳି ଖରାପ କିଛି ନୁହେଁ । ଖଣିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନାସ୍ତିସୂଚକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଫଳାଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ପାଦନ ଶକ୍ତି ଓ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ

ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ବ୍ୟାପକ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା ।

ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଅନାବଶ୍ୟକ ସ୍ତରରେ ପହଂଚିଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥାୟତ୍ତମୁକ୍ତ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ଚାଲୁଖାତା ନିଅଁ ଜି.ଡି.ପିର ୩ ପ୍ରତିଶତ ଅତିକ୍ରମ କରି ଅତି ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପହଂଚି ଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଆଦୌ ଧାରଣଶୀଳ ନଥିଲା । ତେବେ ଗତବର୍ଷ ଆମଦାନୀ କମ ହେବା ଏବଂ ରପ୍ତାନି ସ୍ଥିର ରହିବା ଯୋଗୁଁ ଏହା ୧.୭ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା ।

ରପ୍ତାନି ସମେତ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନେକ ଉତ୍ପାଦନଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ସ୍ଥିତି ଆସିଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାରରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହ୍ରାସ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଉଭୟ କୃଷି ଓ ଅଣକୃଷି ଶ୍ରମ କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତିରେ ହ୍ରାସ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ହିସାବ କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ୧ ପ୍ରତିଶତ ପଏଂଟ୍ ହ୍ରାସ ହେଲେ କର୍ମନିୟୁକ୍ତିରେ ୦.୧୮ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଖା ତଳେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାରେ ୦.୧୯ ପ୍ରତିଶତ ପଏଂଟ୍ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ୧ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ହେଲେ ୨୨ ଲକ୍ଷ ଲୋକ କର୍ମନିୟୁକ୍ତି ହରାଇବେ ଏବଂ ସେହି ସମାନ ସଂଖ୍ୟାର ଲୋକ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଖା ତଳକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଉଚ୍ଚତର ଖାତଟି ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ଗରିବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥିତି ଅଧିକ ଖରାପ କରିବ ।

ତେବେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଏବଂ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସକାଶେ ବ୍ୟୟ ସଂପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ସେଭଳି ଅଧିକ ସୁଯୋଗ ନାହିଁ କାରଣ ଅନାବଶ୍ୟକ ବ୍ୟୟ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକପ୍ରିୟ ମାତ୍ର

ଅଣଉତ୍ପାଦନ-ଶୀଳ ପଦକ୍ଷେପ ଯୋଗୁଁ ଗୁରୁତର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ ଦେଖାଦେଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସେଭଳି ବିକଳ କିଛି ନାହିଁ କହିଲେ ଚଳେ । ସୁତରା, ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୧୪ରେ ବିଗତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼ିକରଣ ସକାଶେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ତାଙ୍କୁ ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ମନ୍ତ୍ର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ବେକାରୀ ସମସ୍ୟା ଓ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ଭଳି ଯେଉଁ ଗୁରୁତର ସାମାଜିକ ବ୍ୟୟ ଦେଖିବାକୁ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥି ସହିତ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ମଧ୍ୟ କମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା କେବଳ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶକାରୀଙ୍କ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଆଡୁ ବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧିକରି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ବଜେଟରୁ ଆଶା

ବଂଚନା ସରକାରଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବଜେଟରୁ ବ୍ୟବସାୟୀ, ପୁଞ୍ଜିନିବେଶକାରୀ ତଥା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ରେଡିଟ ରେଟିଂ ଏଜେନ୍ସି ମାନେ ଭବିଷ୍ୟତ ଆର୍ଥିକ ସଂସ୍କାର ସକାଶେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦିଗଦର୍ଶନ, ଅଧିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସକାଶେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପଦକ୍ଷେପ, ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ, ନୀତିଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ତଥା ସରକାରୀ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପାରଦର୍ଶୀତା ଆଶା କରୁଛନ୍ତି । ସେଭଳି ମଧ୍ୟବିଂଶ ଶ୍ରେଣୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସରକାରୀ ଟିକସ ରାଜସ୍ୱକୁ ସର୍ବାଧିକ ଦାନ ରହିଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ରିହାତି ଆଶା କରୁଛନ୍ତି ।

ବଜେଟରେ ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଜେଟ ସୂଚିତ ବେଳେ ଆର୍ଥିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟ ସବୁବେଳେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପାଇଁ ଏକ

ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ଚିଠା ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକ ‘ସ୍ପୋଟ’ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇଥାଏ (ଦୃଢ଼ତା, ଦୁର୍ବଳତା, ସୁଯୋଗ ଓ ବିପଦ) ଏବଂ ତାହା ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରାଳୟ ନୀତି, ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଉପରେ ସଂସ୍କାର ସକାଶେ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରାଯାଏ । ଆର୍ଥିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ରିପୋର୍ଟରେ ଏହି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା କି ସବୁ କିଛିର ସମାଧାନ ପ୍ରଥମ ବଜେଟରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କିନ୍ତୁ ଆଗାମୀ ୫ ବର୍ଷ ସକାଶେ ସଂସ୍କାର ଓ ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରାଯାଇଛି । ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ମାର୍ଗ ଅନୁସରଣ ପାଇଁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ନିଜର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଅନେକ ସମାଲୋଚନା ଏତେକ ପାରିଥାନ୍ତେ ।

ତେବେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ନକରି ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅନେକ ସୁପାରିଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ଏହାକୁ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା ବୋଲି ଧରିନେବା, ତେବେ ବଜେଟରେ ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ଦିଗଦର୍ଶନ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଲି ଅବଶ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ । ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଆଇନ, ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏହା କିପରି ଭାବରେ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ନୀତି ଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଦୃଢ଼ତା ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅଣାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ଟିକସ ନୀତି ପାଇଁ ସେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସେଭଳି ବଂଚନା ସରକାର ନୀତିଗତ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବଜେଟ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦୀର୍ଘ ଦିନରୁ ପଡ଼ିରହିଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପର ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଅନେକ ବକେୟା ପ୍ରକଳ୍ପକୁ

ଯେଉଁ ତୁରନ୍ତ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଛି ସେଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼େ ।

ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ :

ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଅର୍ଥ ହେଲା ସଫଳ ପରିଚାଳିତ ଫୁଜି ନିବେଶ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଫୁଜିର ସୁଦକ୍ଷ ଉପଯୋଗ କରିଆରେ ହାସଲ ଆର୍ଥିକ ଲାଭ । ଅତିରିକ୍ତ ଫୁଜିର ଉପାଦାନତାକୁ ଆଇ.ସି.ଓ.ଆର ଭାବରେ ମାପ କରାଯାଏ । ୨୦୦୯-୧୧ ଅବଧିରେ ଆମର ଫୁଜି ନିବେଶ ହାର ଥିଲା ୩୬.୭ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଆମର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଥିଲା ହାରାହାରି ୯ ପ୍ରତିଶତ, ତେଣୁ ଆଇ.ସି.ଓ.ଆର ହୋଇଥିଲା ୪.୧ ବା ଫୁଜି ନିବେଶର ୪.୧ ପ୍ରତିଶତ ଯାହା ଜି.ଡି.ପିର ୧ ପ୍ରତିଶତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବ । ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ମାନଙ୍କରେ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ୮ ରୁ ୯ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆଇ.ସି.ଓ.ଆର ୪ରୁ ୪.୧ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବିଗତ ତିନିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ ନୀତିଗତ ସ୍ଥାଣୁତ୍ୱ ସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଆଇ.ସି.ଜି.ଆର ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । କାରଣ କ୍ଷମତାର ଉପଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ କମ ହେଉଥିଲା । ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆମର ଫୁଜି ନିବେଶ ହାର ୩୪-୩୫ ପ୍ରତିଶତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ରହୁଥିଲେ ହେଁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇ ୪.୫ ରୁ ୬ ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା ।

ତୁରନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଯନ୍ତ ହେଲେ ଆଇ.ସି.ଓ.ଆର ହ୍ରାସ ପାଇବ ଏବଂ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ତୁରନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ଏହା ବଜେଟ ବାହାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଯନ୍ତ ହେବା ଆରଂଭ ହୋଇଗଲାଣି । ତେବେ ସଫଳ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ସରକାର

ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପ୍ରସାରିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବଜେଟରେ ଅନେକ କିଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ସଫଳ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଉଭୟ ପାରିବାରକ କ୍ଷେତ୍ର କର୍ପୋରେଟ କ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଇଛି । ପାରିବାରକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆୟକରରେ ରିହାତି ଏବଂ କର୍ପୋରେଟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇ ଏହି ସଫଳ ବୃଦ୍ଧି ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଛି । ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା କରିଆରେ ସରକାରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ଅଧିକ କରାଯାଇଛି । ବ୍ୟବସାୟ ପରିବେଶ ଉନ୍ନତ କରି ତଥା ସର୍ବସିଦ୍ଧି କମ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ସଫଳ ହାର ଫୁଜିନିବେଶ ପାଇଁ ଅଧିକ ପାଣ୍ଠି ଯୋଗାଇ ଦେବ ଏବଂ ତାହା ସୁଧ ହାର ଜନିତ ଚାପ ମଧ୍ୟ କମ କରିବ । ବଜେଟରେ ଅତି କଷ୍ଟକର ଓ ଆହ୍ୱାନମୂଳକ ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ଫୁଜି ନିବେଶମୂଳକ ସମ୍ଭଳ ଉପାଦାନଶାଳ ଫୁଜି ନିବେଶ ପାଇଁ ଉପଲକ୍ଷ ହୋଇପାରିବ । ତାହା ମଧ୍ୟ ସୁଧ ହାର ଚାପ କମ କରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଘରୋଇ ଓ ଫୁଜି ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ନୀତିଗତ ଦୃଢ଼ତା ଓ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ସକାଶେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ନୀତି ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ବିପଦ ମଧ୍ୟ କମ ହେବ । ସେଇଭଳି ବ୍ୟୟ ଦିଗରେ ଅନେକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଯାହା ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବ । ୮୫୦୦ କିଲୋମିଟର ସଡ଼କ ନିର୍ମାଣ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆର୍ଥିକ ଜୋନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, କୋଇଲା ଯୋଗାଣ ବୃଦ୍ଧି, ୧୦୦ଟି ନୂତନ ସ୍ମାର୍ଟ ସହର ଗଠନ, ତଥା ବୟନ ଶିଳ୍ପ, ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ, ଷ୍ଟେୟାର ହାଉସିଂ, ମଧ୍ୟମ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ, ଜାହାଜ ପରିବହନ, ବିମାନ ବନ୍ଦର, ଅକ୍ଷୟ ଶକ୍ତି ସମ୍ପେଦ ସମଗ୍ର ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ର ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ୍ପ, ରକ୍ଷା ଉପାଦାନ ଓ ପର୍ଯ୍ୟଟନ

ଆଦି କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ।

ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ

ଭାରତରେ ଏହା ସ୍ୱାକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ବଂଚିତମାନର ଖାରଜ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ଯୋଗାଣ ଜନିତ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ହେଉଛି । ବିଶେଷକରି ଖାଦ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ହେଉଛି । ଫଳ, ପନିପରିବା ଓ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ କମ୍ କରିବା ସକାଶେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ବଜେଟରେ ଅନେକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଛି । ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ଦେବା ସକାଶେ ଏ.ଏଫ.ଏମ୍.ସି. ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଫାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ଆର୍ଥିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସୁପାରିଶ ମୁତାବକ ହୋଇଛି । ବଜେଟରେ ଏହା ଧରି ନିଆଯାଇଛି ଯେ ବଜେଟରେ ନିଆ ଯାଇଥିବା ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ ବଜେଟ ବାହାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ବାସ୍ତବିକ ହିସାବରେ ୪.୭ ପ୍ରତିଶତରୁ ୬ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟତା କରିବ । ଏହା ରକ୍ଷଣଶୀଳ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଆଉ ୮ ମାସ ବାକି ରହିଥିବାରୁ ଏହା ହ୍ରାସ କରିବା ସଂଭବପର ହୋଇପାରେ । ଗୋଟିଏ ତ୍ୱେମାସିକ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଦୂରାନ୍ୱିତ ହେଲେ ଏହା ଯୋଗାଣଜନିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦୂର କରିବ ତଥା ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଚାପ ଲାଘବ କରିବ ।

ସୁତରାଂ ଏହା ଏକ ମୋଟ ଚାହିଦା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇପାରେ । ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଭାରତରେ ପାରମ୍ପରିକ ଓ ଭୂଲ ଭାବରେ ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କର ବୋଲି ଧରି ନିଆଯାଇଥାଏ । ପରିସ୍ଥିତିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଇଁ ସୁଧ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ

ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସଠିକ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ ସରକାରଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ନୀତି ହିଁ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୋଟ ଚାହିଦାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । ସରକାରଙ୍କ ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଜି.ଡି.ପି.ର ୧୩.୭ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରି ବଜେଟ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଆୟକର ରିହାତି ଯୋଗୁଁ ଘରୋଇ ସଂଚୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏହା ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟୟମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେବ । ବିଂୟ ନିଅଁ ଜି.ଡି.ପି.ର ୪.୬ ପ୍ରତିଶତରୁ ୪.୧ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହା ମୋଟ ଚାହିଦା କମ କରାଇବ । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି କମ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା

ବଜେଟରେ ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ର । ବଂୟାନ ବଜେଟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେଉଛି ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । କ୍ରେଡିଟ ରେଟି ଏଜେନସି ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶକାରୀମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭାରତ ଯେଉଁଲି ମାଲ୍ଡୋ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିଶୃଙ୍ଖଳାରେ

ପଡିଛି ସେଥିରୁ ଦେଶକୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ବଂୟାନ ସରକାରଙ୍କ ବିଶ୍ଵସନୀୟତା ଓ ପାରଙ୍ଗମତା ମୁଖ୍ୟତଃ ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବ । ଏହା ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଯଦି ସରକାର ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢକରଣ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ ତଥା ଏଫ୍.ଆର.ବି.ଏମ୍. ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ । ଏହି ମାର୍ଗ ୨୦୧୪ ମଧ୍ୟବଂୟୀ କାଳୀନ ବଜେଟରେ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଏହା ଉପରେ ବିଶ୍ଵସନୀୟତା ସନ୍ଦେହଜନକ ଥିଲା ଯଦି ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା କଠିନ ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ବଂୟାନ ସରକାର ନିମନ୍ତେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ବାସ୍ତବିକ ଆହ୍ଵାନ । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଆହ୍ଵାନ ଦୃଢତାର ସହ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ତିନି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଜାତୀୟ ଓ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶକମାନଙ୍କ ଆସ୍ଥାଭାଜନ ପାଇଁ ସରକାର ଅନେକ ନୀତିଗତ ପଦକ୍ଷେପ

ନେବେ ।

ଦଳର ରାଜନୈତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହିସାବରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ଆହ୍ଵାନକୁ ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଦଳ ଛୋଟ ସରକାର କିନ୍ତୁ ସୁଦକ୍ଷ ଶାସନ ନୀତିରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ । ସରକାରଙ୍କ ଆକାର ପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ମାପକ ହେଉଛି ଜି.ଡି.ପି. ତୁଳନାରେ ସରକାରଙ୍କ ମୋଟ ବ୍ୟୟର ଅନୁପାତ । ସାରଣୀ ୧ରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ତଦନୁଯାୟୀ ଏହି ଅନୁପାତ ଆଗାମୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ନିୟମିତ ଭାବରେ କମ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ୧୪ ପ୍ରତିଶତରୁ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏହା ୧୩.୭ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ୨୦୧୬-୧୭ ବେଳକୁ ଏହା ୧୨.୫ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ସରକାରୀ ବ୍ୟୟରେ ହ୍ରାସ ହେଲେ ସେବାରେ ହ୍ରାସ ହେବ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ପି.ପି.ପି. ପ୍ରକଳ୍ପ ଜରିଆରେ ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ସୁତରାଂ ସରକାର ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ

ସାରଣୀ- ୧ : ଜି.ଡି.ପି.ର ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ ଆର୍ଥିକ ଆଗ୍ରଗେଟ (ବଂୟାନର ମୂଲ୍ୟ)				
	୨୦୧୩-୧୪ (ଆର.ଇ.)	୨୦୧୪-୧୫ (ବି.ଇ.)	୨୦୧୫-୧୬ (ଲକ୍ଷ୍ୟ)	୨୦୧୬-୧୭ (ଲକ୍ଷ୍ୟ)
ମୋଟ ଟିକସ ରାଜସ୍ଵ	୧୦.୨	୧୦.୬	୧୦.୯	୧୧.୨
ନିଟ ଟିକସ ରାଜସ୍ଵ	୭.୪	୭.୬	୭.୪	୭.୬
ଅଣ ଟିକସ ରାଜସ୍ଵ	୧.୭	୧.୪	୧.୪	୧.୨
ମୋଟ ବ୍ୟୟ	୧୪.୦	୧୩.୭	୧୩.୧	୧୨.୫
ସବସଡି	୨.୩	୨.୦	୧.୭	୧.୬
ରାଜସ୍ଵ ନିଅଁ	୩.୩	୨.୯	୨.୨	୧.୬
ମୂଲ୍ୟନା ସଂପଦା ପାଇଁ ଗ୍ରାଁ	୧.୩	୧.୩	୨.୨	୧.୬
ଫଳପ୍ରଦ ଆର.ଡି	୨.୦	୧.୬	୨.୨	୧.୬
ପୁଞ୍ଜି ବିନିବେଶ + ପୁନରୁଦ୍ଧାର	୦.୩	୦.୬	୦.୭	୦.୭
ଆର୍ଥିକ ନିଅଁ	୪.୬	୪.୧	୩.୬	୩.୦
ରଣ/ଜି.ଡି.ପି.	୪୭.୦	୪୫.୪	୪୩.୬	୪୧.୫

ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଅନାବଶ୍ୟକ ବ୍ୟୟ ବନ୍ଦ କରିବା ଏବଂ ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟୟ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ନିମନ୍ତେ ସରକାର ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଜି.ଡି.ପି.ର ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ ମୋଟ ଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ୨୦୧୩-୧୪ ର ୧୦.୨ ପ୍ରତିଶତ ଭୁକ୍ତକାଳରେ ୨୦୧୬-୧୭ ସୁଦ୍ଧା ୧୧.୨ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଏହା କିନ୍ତୁ ଟିକସ ହାର ବୃଦ୍ଧି କରି କରାଯିବ ନାହିଁ । ଏହା ସେବା ଟିକସ ଓ ସାଇକଲ ଟିକସ ପରିସର ବ୍ୟାପ୍ତ କରି ହାସଲ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଛି । ଟିକସ ଆଦାୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଯାହା ଆଶା କରିଛନ୍ତି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଗତିରେ ଯଦି ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହୁଏ, ତାହେଲେ ମଧ୍ୟବିଂଶ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଅଧିକ ଟିକସ ରିହାତି ଦେବେ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଟିକସ ରାଜସ୍ୱରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଯାହା ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ହିସାବ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଉପଲକ୍ଷ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ ।

ସୁଧ ପଇଠ ବ୍ୟତୀତ ସରକାରଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବ୍ୟୟ ହେଉଛି ସବସିଡି । ଆର୍ଥିକ ଶୁଦ୍ଧି ହାସଲ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ନିଅଁକ୍ଷରେ ନିୟମିତ ହ୍ରାସ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ରଣ-ଜି.ଡି.ପି. ଅନୁପାତ ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ଚାପ କମ ହୋଇଗଲେ ସରକାରଙ୍କ ରଣ ହାର ମଧ୍ୟ କମ ହୋଇଯିବ । ସୁତରାଂ ନିମ୍ନ ସୁଧହାର ଏବଂ ରଣ ଜି.ଡି.ପି. ଅନୁପାତ ହ୍ରାସ ଉଭୟ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ଜି.ଡି.ପି.ର ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ ସୁଧ ପଇଠ ଆଗାମୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ କମ ହେବ ।

ଆର୍ଥିକ ପ୍ରବନ୍ଧନରେ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ହେଉଛି

ସବସିଡି । ମୋଟ ୨.୬ ଟ୍ରିଲିୟନ ଟଙ୍କାର ସବସିଡି ହାର ମଧ୍ୟରୁ ୨.୫ ଟ୍ରିଲିୟନ ହେଉଛି କେବଳ ଖାଦ୍ୟ, ରାସାୟନିକ ସାର ଓ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ପଦାର୍ଥ ସବସିଡି । ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ସବସିଡି ୨୦୧୩-୧୪ ର ୦.୮ ୫୪୮୦ ଟ୍ରିଲିୟନରୁ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷ ୦.୬୩୪୨୭ ଟ୍ରିଲିୟନକୁ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ସବସିଡି ମାମୁଲି ବଢ଼ିପାରେ । ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ମୋଟ ସବସିଡିରେ ବୃଦ୍ଧି ଚଳିତ ବର୍ଷ ୧.୫ ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିବ । ପରବର୍ଷ କିନ୍ତୁ ସବସିଡିରେ ୪ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇବ ଏବଂ ତାହା ପରେ ୫ ପ୍ରତିଶତ ହିସାବରେ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସବସିଡି ଜନିତ ବ୍ୟୟ ୨୦୧୩-୧୪ ର ୨.୩ ପ୍ରତିଶତ (ଜି.ଡି.ପି.)ରୁ ୨୦୧୬-୧୭ ବେଳକୁ ୧.୬ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଏହା ହାସଲ କରିବା ସକାଶେ ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ସରକାରୀ ବ୍ୟୟ ପ୍ରବନ୍ଧନ ଆୟୋଗ ଗଠନ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆୟୋଗ ବିଭିନ୍ନ ସବସିଡି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସରଳୀକରଣ ଓ ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ କରଣ ସକାଶେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଯଥା: ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ ସବସିଡି, ଲିକେଜ ବନ୍ଦ କରିବା, ଡିଜାଇନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଦି ।

ଅନ୍ୟ ଏକ ବଡ଼ ସଫଳତା ହେଉଛି ଆଗାମୀ ବର୍ଷଠାରୁ (୨୦୧୫-୧୬) ରାଜସ୍ୱ ନିଅଁକ୍ଷ ବସ୍ତୁତ ଶୂନ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରୟାସ । ଏଥିଲାଗି ଏଫ୍.ଆର୍.ବି.ଏମ୍. ଲକ୍ଷ୍ୟଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରାଂ ପାଇଁ ରୋଲିଂ ବଜେଟ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଆଗାମୀ ବର୍ଷ ଜି.ଡି.ପି.ରେ ୨.୨ ପ୍ରତିଶତ ଦ୍ରୁତ ବୃଦ୍ଧିକୁ ଆଧାର କରି ମୂଳଧନୀ ଫୁଜି ସଂପଦା ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ଏହା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଗ୍ରାଂ ଦାଂ ପୁନର୍ଗଠନ କରି ହାସଲ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ଉପସଂହାର

ଏହି ବଜେଟ୍‌ଟି ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଅତି

ଆହ୍ୱାନମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା । କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ନୁହେଁ ଯେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମାତ୍ର ୪୫ ଦିନ ସମୟ ଲାଗି ଥିଲା । ବରଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ଦେଶକୁ ବିଭିନ୍ନ ବିଂଯ ଓ ମାଲ୍ଲୋ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିଶୁଦ୍ଧିକୁ ସୁଚିତ୍ତ ବାହାରକୁ ଆଣିବା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିଲା । ବଜେଟ୍‌ରେ ଅନେକ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ହାସଲ କରିବା ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ରଖିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର କଥା ହେଲା, ଏହା ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଠିକ ଭାବରେ ପ୍ୟାକେଜିଂ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଭବିଷ୍ୟତ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ସେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ ଆର୍ଥିକ ସର୍ବେକ୍ଷଣକୁ ଆଧାର କରିପାରିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ତାହା ସେ କରି ନାହାନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏଥିରେ ଦୂରଦୃଷ୍ଟିର ଅଭାବ ରହିଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ ସ୍ୱଳ୍ପ ନୁହେଁ ବୋଲି ସମାଲୋଚନା ହେଉଛି । ଅବଶ୍ୟ ସେ ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ପ୍ରତି ଅନେକ ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରିନାହାନ୍ତି ।

ବଜେଟ୍‌ର ମୋଟାମୋଟି ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼କରଣ ପାଇଁ ରୋଲିଂ ଯୋଜନା ହେଉଛି ଅତି ସକାରାତ୍ମକ ଚିହ୍ନାଧାରା । କାରଣ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଫୁଜି ନିବେଶ ଦୃଶ୍ୟପଟ, ବ୍ୟବସାୟ ପରିବେଶ, ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ଉପରେ ରହିଛି । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଫୁଜି ନିବେଶକାରୀମାନେ ଏହି ବଜେଟ୍‌କୁ ଅତି ସକାରାତ୍ମକ ଭାବରେ ଫୁଜି ନିବେଶ ଦିଗରୁ ଦେଖିବେ । ଅପରପକ୍ଷରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁଧାର ଆରମ୍ଭ ହେଲେ (ଯାହାକି ସଂଭବ) ଦେଶର ରେଟିଂ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ତାହା ଆଶା କରାଯାଉଛି । ■■

* ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍ ଅହମଦାବାଦ

ରେଳ ବଜେଟ ୨୦୧୪ - ୧୫ : ବାସ୍ତବତା ଅଭିମୁଖେ

• ଏସ. ଶ୍ରୀରମଣ

ରେଳବାଇକୁ ଏକ ସରକାରୀ ନିଗମ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଦେଶର ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ଯେପରି ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରେଳବାଇର ଇକ୍ୱିଟିରେ ହିଁ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ରେଳବାଇର ପ୍ରବନ୍ଧନ ଓ ଅପରେଟିଂ ପଦ୍ଧତିରେ ବୈପ୍ଳବାତ୍ୱକ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ ହେବ । ବୈପ୍ଳବିକ ରେଳବାଇରେ ବୈଷୟିକ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ଯଦ୍ୱାରା ଏହାର ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ବଜାରର ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ରେଳବାଇ ସାମିଲ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଗତ ମାସରେ ସଂସଦରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ରେଳ ବଜେଟ ଉପରେ ମିଶ୍ରିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଆସିଛି । କେତେକ ଏହାକୁ ଏକ ଭଲ ସୁଭୀରଭ ବୋଲି କହି ପ୍ରଶଂସା କରିବା ବେଳେ ଏହା ଯେ ବାସ୍ତବତା ଏବଂ ସଠିକ ଦିଗରେ ଯାଉଥିବା ସଂକେତ ଦେଉଛି ବୋଲି କରୁଛନ୍ତି । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଏହା କେବେ ସମାଜର ଗରିବ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କହି ସମାଲୋଚନା କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ କହିବା କଥା ହେଲା ବିଗତ ୧୦ ବର୍ଷ ଧରି ରେଳବଜେଟରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମେ ବଜେଟର ଏହି ସମୀକ୍ଷାରେ ଏହି ସବୁ ସମାଲୋଚନା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ପ୍ରଥମେ ରେଳମନ୍ତ୍ରୀ ଆହ୍ୱାନ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିବା ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଏବଂ ପରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ସବୁ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ।

ସମସ୍ୟା

ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ

ରେଳ ବଜେଟରେ ସଂଗଠନ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବାସ୍ତବିକ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଯେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳରୁ ଦୀର୍ଘ ଦୂରତ୍ୱ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ମାଲ ପରିବହନ ପାଇଁ ରେଳଭଳି ସଂଯୋଗ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ବଜେଟରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ବିକାଶ ମୂଳକ ଆହ୍ୱାନ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଛି । ଏହା ଆଗରୁ କେବଳ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଉଥିଲା । ଅନୁଗ୍ରହର ଅଂଚଳ ଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ପାଇଁ ଏଭଳି ସଂଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦେବା ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସରକାରୀ ସହାୟତା ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଦରକାର । ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ବଜେଟ ସହାୟତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଯାହାକି ଅନେକ ସମୟ ଧରି ହ୍ରାସ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଏତଦବ୍ୟତୀତ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବଳକା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ଓ ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ ଭଡା ପଦ୍ଧତିର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଏହା ଉପରେ ଗୁରୁତର

ଭାବେ ଆଲୋକପାତ କରାଯାଉ ନଥିଲା ।

ଏକ ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ରେଳଭଙ୍ଗ ନୀତିର ଅଭାବକୁ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ, ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ ପଛଟି କଣ ? ରେଳବାଇ ଭଳି ବଡ଼ ଉତ୍ପାଦ ଫାର୍ମରେ ବିଭିନ୍ନ ଆଉଟପୁଟର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲାବେଳେ ନୀତିନିର୍ଦ୍ଧାରକମାନେ ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯାହା ଶିଳ୍ପର ଆର୍ଥିକ ଗୁଣ ସହ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ । ଏହା ଏଭଳି ଯେ ସେଥିରେ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ସେଭଳି ସିଧାସଳଖ ପଛଟି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ସେଇଭଳି ଭାଗିଦାରୀ ବ୍ୟୟକୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉତ୍ପାଦ ସହ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣରେ ସଂଲଗ୍ନ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ମଧ୍ୟ କରିହେବ ନାହିଁ । ଏଭଳି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିତରଣ (ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟକଳ ବ୍ୟୟ) କେବେ ହେଁ ନାମ ମାତ୍ର ବ୍ୟୟର ବିକଳ ମାପକ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପୂର୍ଣ୍ଣତଃ ବ୍ୟୟ ଆଧାରିତ ହିସାବ ଖୋଜିବା ହେଉଛି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଡେଲ ଉପରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ନିର୍ଭରଶୀଳତାର ଅବଶେଷ ମାତ୍ର । ବିକଳ ଆଉ କେତେକ ଉତ୍ପାଦ ପ୍ରାକ୍ତନ ନିୟମ ରହିଛି ଯାହା ଆର୍ଥିକ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟତା କରେ ତଥା ସଂସ୍କାର ପଥରେ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ମଧ୍ୟ ଦୂର କରେ । ଏହି ନୀତି ଯୋଗୁଁ ଡିଫରେନ୍ସିଆଲ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୁଏ ଯାହାକୁ ଅନେକ ସମୟରେ ‘ରାମସେ ପ୍ରାଇସେସ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁଠିରେ ରେଳବାଇ ସମସ୍ତ ସ୍ତାୟୀ ଓ ସାଧାରଣ ବ୍ୟୟ ସବୁକିଛିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ । ଖାତା ମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସେବାର ମୂଲ୍ୟକୁ ନେଇ ଏହି ହିସାବ କରାଯାଏ ଯାହାକୁ ଗାଣିତିକ ଭାବରେ ଚାହିଦାର ନମନାୟତା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାର ମୂଲ୍ୟ ନାମମାତ୍ର ବ୍ୟୟ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ (ଯାହାକୁ ସେହି ସେବାପାଇଁ ଚାହିଦା ନମନାୟତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ) ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ ସୁଦକ୍ଷ ଡିଫରେନ୍ସିଆଲ ପ୍ରାଇସିଂ ହୁଏ ସେଥିରେ ଉତ୍ପାଦ ବ୍ୟୟ ଓ ଚାହିଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ । ସୁତରାଂ, ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଏକ ସେବା ପାଇଁ ଚାହିଦା ଅତ୍ୟାଧିକ ଅନମନାୟ ରହେ ସେଠାରେ ନାମମାତ୍ର ବ୍ୟୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଚାହିଦା ସଠିକ ଭାବରେ ନମନାୟ ରହେ ନାମମାତ୍ର ବ୍ୟୟ ଉପରେ ହେଉଥିବା ରାଜସ୍ୱକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ନୀତି ଯୋଗୁଁ ମୂଲ୍ୟ କମ ହୋଇଥାଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସେଟ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ରେଳ ପରିବହନ ସାମଗ୍ରୀ ଛୟ ଲାଗି ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ମିଳିଥାଏ ।

ଐତିହାସିକ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ଏହି ନୀତିକୁ ହିଁ ରେଳବାଇରେ ବିଭିନ୍ନ ସେବା ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ବେଳେ ତାତ୍କାଳିକ ଆଧାର ବୋଲି ଧରା ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ, ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଏଭଳି ପଛଟି କେବଳ ଅଣ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ସ୍ଥିତିରେ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ପରିବହନ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଭଳି ବ୍ୟାପକ ସଂପ୍ରସାରଣ ହେଉଛି ତାହା କୌଣସି ପ୍ରକାର ପକ୍ଷପାତ ମୂଳକ ପ୍ରାଇସିଂ ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ସାମିତ କରୁଛି । ଏଭଳି ପ୍ରାଇସିଂ ପଛଟିରେ ମୂଳଧନରୁ ଲାଭ ହାସଲ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏଥିଯୋଗୁଁ ଆମେ ଆଗରୁ ବଳକା ରାଜସ୍ୱ ସଂପର୍କରେ ଜାଣୁଥିଲେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ରେଳବାଇ ଯୁକ୍ତର ଚାର୍ଜ (ବିଶେଷକରି ଉଚ୍ଚ

ମୂଲ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ) ଗୋଟିଏ ସ୍ତର ଉପରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଚାହିଦା ନମନାୟତା ରେଳବାଇର ହିତ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଅପରପକ୍ଷରେ ତାତ୍କାଳିକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରାଇସିଂ ନୀତି ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ତାହା ରେଳବାଇରେ ଆଦୌ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉନାହିଁ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହେଉନାହିଁ କାରଣ ଅନେକ କିଛି ଆଜିକାଲି ରେଳବାଇରୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରୀତ ହୋଇ ସତକ ପରିବହନ ଯୋଗେ ସଂପନ୍ନ ହେଉଛି । ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ କମିଟିର ସୁପାରିଶ ପରେ ବିଗତ ତିନି ଦଶକ ମଧ୍ୟରେ ରେଳବାଇରେ ମାଲଭତାରେ ଅନେକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି । ସେଇଭଳି ବଜେଟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯାତ୍ରୀଭତା ବ୍ୟୟଠାରୁ କମରେ ରଖାଯାଇଛି । ୨୦୦୦-୦୧ରେ ଯାତ୍ରୀ ପିଛା ରେଳବାଇର କ୍ଷତି କିଲୋମିଟର ପିଛା ୧୦ ପଇସା ଥିବାବେଳେ ୨୦୧୨-୧୩ ବେଳକୁ ତାହା ୨୩ ପଇସାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଠିକ ଯେ ମାଲଭତା ତୁଳନାରେ ଯାତ୍ରୀ ଭତାରେ କମ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଠିକ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଏହା ସଂଭବ ହେବ ଯଦି ବିଭିନ୍ନ ସେବାର ସଠିକ ବ୍ୟୟ ହିସାବ କରାଯାଏ । ତାହାହେଲେ ହିଁ ଆମେ ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ ଭତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାରିବା । ସାମାଜିକ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଯଦି ସବସିଡି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଦରକାର ଯଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୂର ରହିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଏଥିରେ ସହମତ ଯେ ଦକ୍ଷତା ଭିତ୍ତିକ

ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ ବେଳେ ସାମାଜିକ ଭାର ଏକ ଆଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପରିବହନ ମାଧ୍ୟମ ଭୁଲନାରେ ରେଳବାଇ ଅଧିକ ପରିବେଶ ଅନୁକୂଳ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ରେଳସେବାକୁ କମ ମୂଲ୍ୟର କରି ଏଥିକନିତ କ୍ଷତି ଭରଣା ପରିବେଶ କ୍ଷତି କରୁଥିବା ପରିବହନ ମାଧ୍ୟମଠାରୁ ଆଦାୟ କରାଯିବା ଦରକାର । ଏହା କୁସ- ସବସିତି ଭାବରେ ରେଳବାଇ ଦ୍ଵାରା ଆଦାୟ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା କୁସ- ସବସିତାଜନେସନ ନୀତି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ କରାଯିବା ଦରକାର ।

ଅଧିକ ସାହୁତା ଥିବା ଅଂଳରେ ଗତି ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ହେବ । ତୀବ୍ର ଗତି ରେଳ କରିତର ପ୍ରାଥମିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକାଶେ ଯେଉଁ ପାଣ୍ଠି ବରାଦ କରାଯାଇଛି ତାହାର ଯୁକ୍ତି ବୁଝି ହେଉନାହିଁ । ଏହା ଉପରେ ଅବଶ୍ୟ କିଛି ସମୟ ଧରି ଆଲୋଚନା ହେଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଅତି ବ୍ୟୟ ବହୁଳ ହୋଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା ଏକ ସଠିକ ପଦକ୍ଷେପ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ରେଳବାଇ ନିକଟରେ ପାଣ୍ଠି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିକଳ୍ପ ହେଉଛି ପି.ପି.ପି. ମଡେଲ ଯାହା ଜାତୀୟ ରାଜପଥ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦେଖିଛୁ ଯେ ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିର୍ମିତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଚତୁର୍ଭୁଜର ଅନେକ ଅଂଶ ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ ସୁଦୃଢ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ଶୁଳ୍କ ଓ ଲେଭି ଜରିଆରେ ସରକାରୀ ପାଣ୍ଠି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ତାହାର କାରଣ ଏହି ପଥରେ ଯେଉଁ ମାତ୍ରାରେ ପରିବହନ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା ତାହା ହାସଲ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଆଉ ଏକ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ଟ୍ରାଫିକ ହିସାବ ସବୁବେଳେ ଅତିରଂଜିତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଦୈନିକ ଯାତ୍ରା ପରିବହନ ସଂଖ୍ୟା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ । ବୁଲେଟ ଟ୍ରେନ କରିତର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏଇଭଳି ଟ୍ରାଫିକ ପୁର୍ବାନୁମାନ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଏଭଳି ବ୍ୟୟବହୁଳ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଚଲାକିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ

ପରିବହନ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଯଦି ଏଭଳି ପ୍ରକଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟିକ ଦିଗରୁ ଲାଭଦାନ ହୁଏ ତେବେ ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଆସିବେ । ପୁନଶ୍ଚ ରେଳବାଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାଲ ପରିବହନ କରିତର ଅଲଗା ଭାବରେ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବାରୁ ଏଲିଭେଟେଡ ଭିଂରେ ଆଉ ନୂତନ କରିତର ତିଆରି ରେଳବାଇ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହୋଇପାରେ । ବଂମାନ ରେଳବାଇରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ଦୀର୍ଘ ପଥ ରୁଟମାନଙ୍କରେ ଉନ୍ନତକରଣ । ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସାରିତ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ମାଲ ପରିବହନ କରିତର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ । ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ସହରାଂଳରେ ଯାତ୍ରୀ ଟ୍ରାନଜିଟ ସେବାର ସଂପ୍ରସାରଣ ତଥା ଆକ୍ରଷ ଆଂଚଳିକ ଭିଂରେ ଅବାଧରେ ଯାତ୍ରୀ ପରିବହନ । ବୁଲେଟ ଟ୍ରେନ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ହୋଇପାରିଲେ ତାହା ଉତ୍ତମ ସମାଧାନ ହେବ ।

ନୂତନ ଟ୍ରେନ ସବୁର ପ୍ରଚଳନ ବେଳେ ସରକାର ପୁରାତନ ପ୍ରଥା ଜାଗା ରଖିଛନ୍ତି । ଏହା ଲୋକପ୍ରିୟତା ହାସଲ ପାଇଁ କରାଯାଏ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନଙ୍କ ମତ ହେଲା ଏହା ଉପରେ ବାସ୍ତବିକ ଓ ବିସ୍ତୃତ ସମୀକ୍ଷା ହେବା ଦରକାର ଏବଂ ତୁରନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ହିଁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ନିଆଯିବା ଦରକାର । ନେଟୱାର୍କରେ ଉଭୟ

ଯାତ୍ରୀ ସେବା ଓ ମାଲ ପରିବହନ ସେବା ଉପଲକ୍ଷ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଏକାଠି ଉପଯୋଗ କରୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ନୂତନ ଯାତ୍ରୀ ସେବା ପ୍ରଚଳନ ଉପଲକ୍ଷ ସୁବିଧାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପଯୋଗ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ତେଣୁ କମ ଦୂରତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରେଳପରିବହନ ସ୍ଥାନରେ ସଡ଼କ ପରିବହନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଦରକାର ।

ଉପ ସହରାଂଳ ସେବା ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିରନ୍ତର ଇଂର ମୋଡାଲ ଆକସେସ ଯୋଜନା ସହରାଂଳ ଯାତ୍ରୀ ବିଶେଷ କରି ମହାନଗରରେ ଯାତ୍ରୀମାନେ ସାଗତ କରିବେ । କାରଣ ନୀତିଗତ ଉଦ୍ୟମ ସଂକ୍ରମିତ ବିଭିନ୍ନ ମାଧ୍ୟମ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟନ ଲାଗି ଗ୍ରାହକଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଗଠନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଗତି ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ରେଳବାଇକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସରେ ନେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଭଳି ଉଦ୍ୟମ ଯେଉଁ ସହରାଂଳରେ ରେଳସେବା ରହିଛି ସେଠାରେ ସଫଳ ହେବାର ସୁଯୋଗ ଥିବାବେଳେ ବାକୀଲୋର ଭଳି ସହରରେ ଏଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିବା ଯୋଜନା ପଛରେ ଯୁକ୍ତି ବୁଝି ହେଉନାହିଁ । ରେଳବାଇ ଅଧିନରେ ଏଭଳି ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରିବା ବୁଝି ହେଉନାହିଁ କାରଣ ଏଭଳି ସେବା ସହର ବିକାଶ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଅଧିନରେ କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ସହରାଂଳରେ ରେଳଭଳି ପ୍ରଚଳନ ହେଉଛି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଏହା ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ତରରେ କରାଯିବା ଦରକାର ଅବଶିଷ୍ଟ ରେଳବାଇ ଭଳି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂଗଠନ ଦ୍ୱାରା ।

ପ୍ରକଳ୍ପ ସମନ୍ୱୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ ଆବଶ୍ୟକତା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ, କାରଣ ପ୍ରକଳ୍ପ

ସ୍ତରରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କ ସହ ଆଦୌ ସମନ୍ୱୟ ହେଉନାହିଁ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଅନେକ ସମୟରେ ବିଳମ୍ବ ହେଉଛି ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି । ମାତ୍ର ତାହା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । ବିଭିନ୍ନ କମିଟି (ଜାତୀୟ ପରିବହନ ବିକାଶ ନୀତି କମିଟି ସମେତ)ମାନେ ଯାହା ସୁପାରିଶ କରିଛନ୍ତି ତଦନୁଯାୟୀ ଏକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମନ୍ୱୟ କମିଟିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଯାହା ନୀତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନରେ ସମନ୍ୱୟ କରିବ । ରେଳବାଇର ଐତିହାସିକ ଭୂମିକା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଭଳି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଗଠନ ଦିଗରେ ରେଳବାଇ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ପାରିବେ । ଲଜିଷ୍ଟିକ ସକାଶେ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ଅଧିକ କରବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ରେଳବାଇକୁ ମଲଟି ମୋଡାଲ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ ପାଇଁ ଟ୍ରେକିଂ ଶିଳ୍ପ ସହ ସମନ୍ୱୟ କରିବା ପାଇଁ ସହାୟତା କରିବ ।

ସଂସ୍କାର ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଠାରୁ ଅଲଗା କରିବା ପ୍ରସାବ କରାଯାଇଛି । ଏହା କିଛି ନୂତନ କଥା ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଅନେକ ଦଶନ୍ଧି ଧରି କୁହାଯାଉଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ସଂପନ୍ନ କମିଟି ସବୁଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରସାବକୁ ଆଧାର କରି ଉଠିମ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ପଦ୍ଧତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା ଦରକାର । ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଲଗା ଅଲଗା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ରେଳବାଇର କର୍ପୋରେଟକରଣ ଦିଗରେ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ହେବ । ମାତ୍ର ଆମେ ଏହାକୁ ରେଳବାଇର ଘରୋଇକରଣ ବୋଲି ଧରିନେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ବିଗତ କିଛି ସମୟ ଧରି ଅବଶ୍ୟ ଉପାଦକତା ସୁଦକ୍ଷତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଘରୋଇକରଣ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା । କଲ୍ୟାଣ ଓ ସାମାଜିକ ଭାର ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ

ରେଳବାଇ ଘରୋଇକରଣରୁ ଯେଉଁ ଲାଭପାଇବ ତାହା କ୍ଷତି ତୁଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ହେବ । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ରେଳବାଇ ଦେଶର ସାମାଜିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ବିକାଶରେ ଐତିହାସିକ ଭୂମିକା ନିଭାଇଛି । ଜନସ୍ୱାର୍ଥର ଟ୍ରେକ୍ସି ଭାବରେ ରେଳବାଇ ପ୍ରବନ୍ଧନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ବୋଲି ଯେଉଁ ପାରମ୍ପରିକ ମତ ରହିଛି ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଦରକାର । ରେଳବାଇକୁ ଏକ ସରକାରୀ କର୍ପୋରେସନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଦେଶର ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ଯେପରି ଏହା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର ରେଳବାଇର ଇକ୍ୱିଟିରେ ହିଁ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ରେଳବାଇର ପ୍ରବନ୍ଧନ ଓ ଅପରେଟିଂ ପଦ୍ଧତିରେ ବୈପ୍ଳବାତ୍ୱକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ । ରେଳବାଇରେ ବୈଷୟିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ଯଦ୍ୱାରା ଏହାର ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ ବଜାରର ଆର୍ଥିକ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ରେଳବାଇ ସାମିଲ ହୋଇ ପାରିବ ।

ମୋଟ ଉପରେ ଏହା କୁହା ଯାଇପାରେ ବଜେଟରେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟି କୋଣର ପ୍ରତିଫଳନ ଅବଶ୍ୟ ହୋଇଛି ମାତ୍ର ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ସକାଶେ ଗୁରୁତର ଯୋଜନା ସ୍ପଷ୍ଟ ନାହିଁ । ଏହା ତୁରନ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଜେଟରେ ଆମେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପାଇ ପାରିବା । ତେବେ, ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସଂଗଠନର ଧାରଣାକଳତା ଯେ କୌଣସି ଯୋଜନାର ପ୍ରାଥମିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେବା ଦରକାର ଯାହା ବିବର୍ତ୍ତନ ସଂଗେ ସଂଗେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମଧ୍ୟ ହେବ । ■■

* ପ୍ରଫେସର, ଅର୍ଥନୀତି ବିଭାଗ, ମୁମ୍ବାଇ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ

• ଆଶା କପୁର ମେହଟା ଓ ସଞ୍ଜୟ ପ୍ରତାପ

୨୦୧୪-୧୫ ବଜେଟରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ୧୮,୧୯୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ରୂପଦେବା ପାଇଁ ସରକାର ୭୦୭୭ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ୧୪ ଲକ୍ଷ ମିନି ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର/ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଚୁର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ୨୦ ହଜାର ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । ଜାତୀୟ ପୁଷ୍ଟିମିଶନ ଓ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାଙ୍କ ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଆଇସିଡିଏସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ପୁଷ୍ଟି ଉନ୍ନତି ପ୍ରକଳ୍ପ (ଆଇଏସଏସଏନଆଇପି)ରେ ଆଇସିଡିଏସ ଯୋଜନାକୁ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

ନୂଆ ସରକାର କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ପରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନୂଆ ଘୋଷଣାମାନ କରାଗଲା । ତେବେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ରହିଆସିଥିବା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ଅପପୁଷ୍ଟି ବିରୋଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ନୂଆ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବା ପାଇଁ ସରକାର ଆଗଭର ହେଲେ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ପରି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଓ ଅପପୁଷ୍ଟି ବିରୋଧୀ ସଂଗ୍ରାମକୁ ସରକାର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ । ୨୦୧୪-୧୫ ସାଧାରଣ ବଜେଟରେ ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ବଜେଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିଭାଷଣରେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶ ଘଟିଲା । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହ୍ରାସ ଓ ଅପପୁଷ୍ଟି ରୋକିବା ପାଇଁ ସାଧନତା ପରଠାରୁ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସରକାର ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ଏକ ଯୋଜନା ହେଲା ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ବିକାଶ ଯୋଜନା (ଆଇସିଡିଏସ) ଯାହାକି ଚାରି ଦଶନ୍ଧି ତଳୁ

ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ନିକଟରେ ଦେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମୀଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମିଶନ (ଏନଆରଏଚଏମ) । ସେହିପରି ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଅଧିକ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ କାମ କରିବାର ଅଧିକାରଭିତ୍ତିକ ଏମଜିଏନଆରଜିଏ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ କାମ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆଲୋଚନାରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ଦେଶରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାହିଁକି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରହେଉ ନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ହେଉଛି ଆଇସିଡିଏସ୍ ଓ ଏନଆରଏଚଏମ୍ ପରି ଦୁଇଟି ବୃହତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାର ସମୟ ଆସିଛି ।

ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ବିରୋଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଦେଶରେ ଅନେକ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମୀଣ ନିୟୁତ୍ତି ଗ୍ୟାରେଂ ଆଇନ, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ଗ୍ରାମ ସ୍ୱରୋଜଗାର ଯୋଜନା, ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଜୟନ୍ତୀ ସହରୀ ରୋଜଗାର ଯୋଜନା, ସହରୀ ଆହୁନିୟୁତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ସହରୀ ମଜୁରୀ ନିୟୁତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଲକ୍ଷ୍ୟଯୁକ୍ତ ସାଧାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ବିକାଶ ସେବା, ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ, ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମୀଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମିଶନ, ଜନନୀ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା, ଜାତୀୟ ଏଡସ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଆମ ଆଦମା ବୀମା ଯୋଜନା, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବୀମା ଯୋଜନା, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମସଡକ ଯୋଜନା, ଇନ୍ଦିରା ଆବାସ ଯୋଜନା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମଳ ଯୋଜନା, ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ସହରୀ ନବୀକରଣ ମିଶନ, ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ ଗ୍ରାମୀଣ ଜଳ ଯୋଗାଣ ଯୋଜନା, ସମନ୍ୱିତ ଜଳଛାୟା ପରିଚାଳନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ପଛୁଆ ଅଂଳ ଅନୁଦାନ ପାଣ୍ଠି, ତପଂସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତି ଉପଯୋଜନା ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ଉପଯୋଜନା, ସମନ୍ୱିତ ଶିଶୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା, ଜାତୀୟ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ପେନସନ ଯୋଜନା, କିଶୋରୀ ଶକ୍ତି ଯୋଜନା ଇତ୍ୟାଦି । ମାତ୍ର ଦେଖାଯାଇଛି ଏହି ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରେ ହେଉ ବା ପରିବାର ସ୍ତରରେ ହେଉ ସର୍ବନିମ୍ନ ସହାୟତା ନେଇ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିଶ୍ଟୁତି ଦିଆଯାଇନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ଯୋଜନା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ନିୟୁତ୍ତି ଓ ଆହୁନିୟୁତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଏମଜିଏନଆରଇଜିଏ । ତେବେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସାମାରେଖୀ ଟପିବା ପାଇଁ ପରିବାରବର୍ଗ ସକାଶେ ବାର୍ଷିକ ଯଥେଷ୍ଟ ଆୟ ହେଲା ପରି ଏମଜିଏନଆରଇଜିଏ ସକ୍ଷମ

ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଆହୁନିୟୁତ୍ତି ଓ ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀଭିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜରିଆରେ ଆୟ ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବାସ୍ତବରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂର କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିପ୍ରେତ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାପକ ସଫଳତା ମୁଖ୍ୟତଃ ନିବେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଯାହାକି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରେ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥାଏ । ଅନେକ ଗରିବ ପରିବାରରେ ମହିଳା, ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧା, ଭିନ୍ନକ୍ଷମଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଗର ଅବହେଳିତ ସଦସ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଜାତୀୟ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ପେନସନ ଯୋଜନା ବା ବିଧବା ପେନସନ ଯୋଜନା ବା ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ପେନସନ ଯୋଜନା ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥାଏ କାରଣ ଏହି ଯୋଜନାରେ ମିଳୁଥିବା ସହାୟତା ରାଶି ପରିମାଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ ।

ଅନେକ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ତଥା ସମସ୍ତ ବିଭାଗ ସହ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଅଙ୍ଗୀକାର ସଂକ୍ରମେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବିରୋଧରେ ଲକ୍ଷ୍ୟଯୁକ୍ତ ସଂଗ୍ରାମର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ଫାସ ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ମୁକ୍ତଲାଭବା ପାଇଁ ସେପରି କୌଣସି ସାମଗ୍ରିକ ଅଙ୍ଗୀକାର ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । ସେହିପରି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବଳୟ ମଧ୍ୟକୁ ଯେପରି ଲୋକମାନେ ଠେଲି ହୋଇଯିବେ ନାହିଁ ସେଥି ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ରହିନାହିଁ । ତେବେ କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିମାରୁଛି କିଏ ଗରିବ ହେଲା ଏବଂ କାହିଁକି ? ଜଣେ କିପରି ଦାରିଦ୍ର୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ କିପରି ? ଜଣେ

ଗରିବ ହୋଇ ନ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କିପରି ଓ କେଉଁ କାରଣରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କଷାଘାତ ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲି ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବା କ'ଣ ? ଏକ ଗରିବ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ଲାଭ କରିଥିବାରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗରିବ ହେଲେ କି ? ଦୁର୍ବଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବା ନିରକ୍ଷରତା ବା କୁଶଳୀ ଦକ୍ଷତାର ଅଭାବ ବା ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତ ଅଭାବ ଯୋଗୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗରିବ ହେଲେ କି ? ପ୍ରତି ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଗରିବମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟ କେତେ ସଫଳ ହୋଇଛି ? ୨୦୧୪ରେ ଗରିବ ହୋଇଥିବା ପରିବାରକୁ ୨୦୧୫ ବା ୨୦୧୬ରେ ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଶ୍ଟୁତି କିଏ ଦେବେ ? ଗ୍ରାମ ଓ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଗରିବମୁକ୍ତ ଘୋଷଣା କରିବା ଦିଗରେ କି କି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ ? ଏହି ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ବା ବୃଦ୍ଧ ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ବା ଭୌଗୋଳିକ ଅବସ୍ଥିତି ନେଇ ନିରୂପିତ କି ? ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ସମୀକ୍ଷା କରି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବିରୋଧରେ ସଂଗ୍ରାମକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଆଇସିଡିଏସ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏବଂ ଏମ୍

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହ୍ରାସ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ନେଇ ଉପରୋକ୍ତ ଅନେକ ଯୋଜନା ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ରୂପାନ୍ତରଣ ଜରିଆରେ କପରି ସଫଳ ହେବାକୁ ହେବ ? ଏହି ଅବସରରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଇସିଡିଏସ୍ ଓ ଏନଆରଏଚଏମ୍ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସବିଶେଷ ଆଲୋଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ସଫଳ ରୂପାୟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଚିହ୍ନିତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରାଯାଇପାରେ ।

ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କାରଣ ଯୋଗୁଁ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଉଗ୍ର ଆକାର ଧାରଣ କରିଥାଏ । ସେଥିମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଉପଯୁକ୍ତ ମେଡିକାଲ ଦୃଷ୍ଟିର ଅଭାବ, ପ୍ରତିଷେଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅଭାବ, ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ପୂର୍ବାବସ୍ଥା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥା । କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯତ୍ନ ଅଭାବ, ଜରୁରୀକାଳୀନ ଚିକିତ୍ସାର ଅଭାବ ଆଦି । ସେହିପରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଭିତ୍ତିକ ପ୍ରସବ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ତୁଟି, ଅଧିକ ରୋଗଭାର, ଉପଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ, ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ, ବାଲ୍ୟବିବାହ ଓ ଡକ୍ଟରମାନଙ୍କ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା, ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତହୀନତା, କମ ଓଜନର ଶିଶୁ ଜନ୍ମ, ପରିମଳ ଅବସ୍ଥାର ଅଭାବ ଆଦି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ପରି ସଂକଟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଦୂର କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଇସିଡିଏସ ଓ ଏନଆରଏଚଏମ ପରି ଯୋଜନାର ବ୍ୟାପକ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନୁସାରେ ଆଇସିଡିଏସକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯିବା ସହ ଏହାର ସ୍ୱଫଳ ଯେପରି ସାର୍ବଜନୀନ ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇପାରିବ ସେଥିପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷରେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ପାଇଁ ୧୮,୧୯୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ ରୂପଦେବା ପାଇଁ ସରକାର ୭୦୭୭ ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ୧୪ ଲକ୍ଷ ମିନି ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର/ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ୨୦ହଜାର ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଛି । ଜାତୀୟ ପୁଷ୍ଟିମିଶନ ଓ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାଙ୍କ ସହାୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଆଇସିଡିଏସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ପୁଷ୍ଟି ଉନ୍ନତି ପ୍ରକଳ୍ପ

(ଆଇଏସଏସଏନଆଇପି)ରେ ଆଇସିଡିଏସ ଯୋଜନାକୁ ମିଶାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ସକାଶେ ଏଥିପାଇଁ ୧୮, ୬୯୧ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଏନଏନଏମ ପାଇଁ ୩୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଓ ଆଇଏସଏସଏନଆଇପି ପାଇଁ ୧୯୬୧୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ରହିଛି ।

ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି ସଫଳ ଭାବେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପହଞ୍ଚିପାରିବ ଏବଂ ସାର୍ବଜନୀନ ପ୍ରଗତି ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମୀଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମିଶନ (ଏନଆରଏଚଏମ)କୁ ଜାତୀୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମିଶନ (ଏନଏଚଏମ) ନାମରେ ପୁନଃନାମିତ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଜନସଂଖ୍ୟା ସ୍ଥିର ରଖିବା, ଶିଶୁ ଓ ମାତୃମୃତ୍ୟୁହାର ରୋକିବା, ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ ଟୀକାକରଣ, ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିକାଶ, ଡାକ୍ତର, ନର୍ସ ଓ ପାରାମେଡିକାଲ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଲିମ ଆଦି ଦେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏନଏଚଏମରେ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଜନଗଣଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଦିଆଯାଇପାରିବ । ପ୍ରତିଗ୍ରାମରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ସାମାଜିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କର୍ମୀ (ଆଶା) ମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଛି ଯଦ୍ୱାରା ସମାଜର ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗର ମହିଳାମାନେ ଗ୍ରାମୀଣରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇପାରିବେ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏନଆରଏଚଏମରେ ମଧ୍ୟ ଆୟୁଷ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଉ ମ ପରିଣାମ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟତ୍ତ

ଆଇସିଡିଏସ ଓ ଏନଏଚଏମ ଜରିଆରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର ସଫଳ

ରୂପାୟନ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ନାନା ଭାବେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକ ସ୍ୱଫଳ ଯେପରି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ସେଥିନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ଗ୍ରାମୀଣ ବା ବସ୍ତିରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରୁଛି କି ନାହିଁ ବା କିପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରାଯାଇପାରିବ ସେନେଇ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକାଭି ବର୍ଗର ଲୋକ ରହିଛନ୍ତି ସେଠାରେ ରହିଥିବା ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଦଳିତ, ଆଦିବାସୀ, ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଗର ପିଲାମାନେ ସହଜରେ ଆସି ନଥାନ୍ତି । ଏହାର ବିଲୋପ ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜିଲ୍ଲା ବା ବ୍ଲକ ସ୍ତରରେ ଏହାର ସମାଧାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରତିଗ୍ରାମରେ ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା ଜରୁରୀ । ଜନସଂଖ୍ୟା ଭିତ୍ତିରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମରେ ବା ବସ୍ତିରେ କେତୋଟି ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ଦରକାର ତାହାର ସମୀକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ । ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଯଦି କମ ସଂଖ୍ୟକ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି ତେବେ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ନୂଆ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବା ଦରକାର ତାହା ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଗ୍ରାମ ଓ ବସ୍ତିର ସବୁଠାରୁ ଗରିବ ବନ୍ଧୁକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେହିପରି କେଉଁଠାରେ ଉପକେନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେବ ସେ ଦିଗରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥିବା ତୁଟିବିରୁଦ୍ଧ ଓ ଅସମାନ୍ୱୟତା ଦୂର

ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଅଧିକ ସ୍ୱର୍ଗୀକାତର ପଞ୍ଜୀୟତ, ବୁକ୍ସ ଓ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ରୂପାୟନ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କାରଣ ଏହି ଧରଣର ଇଲାକାଗୁଡ଼ିକରେ ଉପରୋକ୍ତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ନେଇ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତଥାଏ । ଯଦି ସରକାର ଅଧିକ ଖରାପ ଇଲାକାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ସଫଳ ରୂପାୟନ ହୋଇପାରି ନ ଥାଏ ତେବେ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ବା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ବା ରୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରି ନ ଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ୨୦୦୫ରେ କୁଷ୍ଠ ନିରାକରଣ ହାର ପ୍ରତି ୧୦ ହଜାର ଲୋକରେ ୧.୮ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୩ରେ ଏହି ହାର ହୋଇଥିଲା ପ୍ରତି ୧୦ ହଜାରରେ ଜଣେ । ମାତ୍ର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ପ୍ରତି ବୁକ୍ସରେ ଏହି ହାର ସମାନ୍ୱୟାତ୍ମକ ଭାବେ ସଫଳ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ସେହିପରି ଯକ୍ଷ୍ମା ରୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେହି ଏକା ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇଛି । ସହରାଞ୍ଚଳ ବସ୍ତିରେ ଚିକିତ୍ସା ହାର ଓ ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚିକିତ୍ସା ହାର କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଉନ୍ନତ କରାଯିବା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଇଲାକାରେ ଚିକିତ୍ସାର ମାତ୍ରାରେ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆସାମ ଓ କେରଳରେ ଚିକିତ୍ସା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ଅତି ଦୁର୍ଗମ ସେଠାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ବୋଟ କ୍ଲିନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଇଲାକା ଅତି ଦୁର୍ଗମ ସେଠାରେ ମୋବାଇଲ ମେଡିକାଲ ୟୁନିଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଛି ଏବଂ ବିପଦରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ମୌଳିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରୁଛି । ଆହୁପ୍ରଦେଶରେ ୪୮୮ଟି ମୋବାଇଲ ମେଡିକାଲ ୟୁନିଟ ରହିଥିବା ବେଳେ ତାମିଲନାଡୁରେ ୩୮୫ଟି, ଓଡ଼ିଶାରେ ୩୨୯ଟି ୟୁନିଟ ରହିଥିବା ୨୦୧୨ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ଜଣାଯାଇଛି । ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଉନ୍ନତ ପରିବେଶରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇନାହିଁ । ଅନେକ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନାହିଁ । କେତେକ କେନ୍ଦ୍ର ବାରଣ୍ଡାରେ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭଙ୍ଗା ଘରେ ଚାଲୁଛି । ଅନେକ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ରରେ ପାଣି ନାହିଁ । ଅନେକ କେନ୍ଦ୍ର ନର୍ଦ୍ଦମା ନିକଟରେ ଚାଲୁଥିବା ବେଳେ ଆଉ କେତେକର ଅବସ୍ଥା ନ କହିବା ଭଲ । ପରିଷ୍କାର ପରିବେଶର ଅଭାବ, ଖେଳନା ସାମଗ୍ରୀର ଅଭାବ, ଉପଯୁକ୍ତ ପଠନ ସାମଗ୍ରୀ ଆଦି ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ପିଲା ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ଦ୍ୱାଦଶ ଯୋଜନାରେ ଆନନ୍ଦମୟ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ଚଳାଇବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକର ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷମାନ ହୋଇଛି ଯେ, ବିନା ଉପଯୁକ୍ତ ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ପରିଚାଳିତ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଉନ୍ନତ ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହେଲେ ହିଁ ମୌଳିକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପୂରଣ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।

ଯଦି ନିଜସ୍ୱ କୋଠାରେ ଓ ପରିଷ୍କାର ପରିବେଶରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ର ଚାଲିବ ତେବେ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସଫଳ ହେବ । ଯଦି ନିଜସ୍ୱ କୋଠା ନାହିଁ ତେବେ ଭଡା ସୂତ୍ରରେ

ଅଙ୍ଗନୱାଡି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୋଠାରେ ଚଳାଯାଇପାରିବ । ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବା ଜିଲ୍ଲା ଓ ବୁକ୍ସରେ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇଦେବା ସକାଶେ ଉପକେନ୍ଦ୍ର ଓ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରିବା ସହ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଯେଉଁଠି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ତାକ୍ତର, ନର୍ସ ଓ କର୍ମଚାରୀ ନାହାନ୍ତି ସେଠାରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଏ ତେବେ ଲୋକମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉନ୍ନତ ସେବା ପାଇପାରିବେ । ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବାର ଅଭାବ ଯୋଗୁ ଅଧିକ ଆର୍ଥିକ ବୋଧ ସୃଷ୍ଟି ହେଇଥାଏ । ଭିତ୍ତିଭୂମିର ଅଭାବ ଓ ଔଷଧ ଯୋଗାଣରେ ଅଭାବକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ହେବ । ଅର୍ଥାଭାବରୁ ଯେପରି କୌଣସି ଲୋକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବେ ନାହିଁ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମାଜର ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗଙ୍କ ନିକଟରେ ଯେପରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷରୁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କ ଏକ ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ।

ଆଇସିଡିଏସ ଓ ଏନଆରଏଟଏମର ସଫଳତା ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ମଚାରୀତା ଓ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଧତାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିଥାଏ । ଉଭୟ ଯୋଜନାରେ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ କରିବା, ଅଧିକ କର୍ମଭାର ହାସ କରିବା, ସହାୟତାମୂଳକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଦୁର୍ବଳ ବର୍ଗକୁ ଅଧିକ ଶୋଷଣ ପ୍ରସଙ୍ଗର ସମାଧାନ ଆଦି ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଶିଶୁ ବିକାଶ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକାରୀ, ସୁପରଭାଇଜର, ଅଙ୍ଗନୱାଡି କର୍ମୀ ଓ ହେଲପରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଣଆଇସିଡିଏସ କାର୍ଯ୍ୟଭାର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ

କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଯୋଗୁଁ ଉପଭୋକ୍ତାମାନେ ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ଯେପରି ଡାକ୍ତର, ନର୍ସ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କର୍ମୀ, ଏବଂ ଏମ ସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ହେବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେହିପରି ସିଏଚସିରେ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

ଆଇସିଡିଏସ ଯୋଜନାରେ ରହିଛି ଯେ, ଏକ ବୃହତ ଭୌଗୋଳିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁପରଭାଇଜର ୨୦ରୁ ୨୫ଟି ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁପରଭାଇଜର ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଯାଇ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଯାଞ୍ଚ କରିବେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅସୁବିଧା ପୂରଣ ଦିଗରେ ରୁଚି ହେବେ । ଏହା ନ ହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ସେହିପରି ସୁପରଭାଇଜରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରା ଅନୁସାରେ ପୁଷ୍ଟିହୀନତାର ସଫଳ ମୁକାବିଲା କରାଯାଇପାରିବ । ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ରହିଛି ଏବଂ ସେଠାକୁ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା ନାହିଁ ସେଠାରେ ସୁପରଭାଇଜରଙ୍କ ନିରାପଣ ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା ସହ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସୁପରଭାଇଜରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହି ଥିବା ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ବଦଳରେ ହ୍ରାସ କରାଗଲେ ଅଧିକ ସଫଳତା ମିଳିପାରିବ ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ସଫଳ ରୂପାୟନ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇପାରିବ । ଏନଆରଏଚଏମ ଓ ଆଇସିଡିଏସର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ନିୟମିତ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଓ ଦକ୍ଷତାର ବିକାଶ କରୁଣା ।

ଆଇସିଡିଏସ, ଏନଆରଏଚଏମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳ ସୁବିଧା ପ୍ରଦାନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଡବ୍ଲ୍ୟୁଡବ୍ଲ୍ୟୁ, ଏନଡବ୍ଲ୍ୟୁଏଚ ବା ଆଶା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ରହିଥାଏ । ତଥାପି, ସେମାନଙ୍କ ନାମକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଚାକିରିର ନିରାପଣ ନଥାଏ । ଏଡବ୍ଲ୍ୟୁଡବ୍ଲ୍ୟୁ, ଏନଡବ୍ଲ୍ୟୁଏଚ ବା ଆଶା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ ଚାକିରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ଚାକିରିର ନିରାପଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ତେବେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବେ । ଲୋକମାନେ ନିଜେନିଜେ ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ବା ପିଏଚସିକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ- ଏହା ଭାବିବା ଭୁଲ । ଲକ୍ଷ୍ୟଧାର୍ଯ୍ୟ ଜନଗଣଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିବା ପ୍ରାଥମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ହ୍ରାସ ପାଇପାରିଛି । କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କର୍ମୀ, ଆଶା କର୍ମୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତାଲିମପ୍ରାପ୍ତ କର୍ମୀମାନେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଯଦି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପହଞ୍ଚାଯାଇପାରିବ ତେବେ ସେମାନେ ଏହାର ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଯଦି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ସେମାନଙ୍କ ଘର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ସୁଯୋଗକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗକୁ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ସକାଶେ ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କର୍ମୀ ଓ ଆଶା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଭୂମିକା ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥାଏ ।

ମିଳୁଥିବା ତଥ୍ୟାନୁସାରେ ଅନେକ

ତୁଟିବିରୁପି ସଂକ୍ରାନ୍ତ ସୁଚନା ମିଳିପାରିଥାଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ଉପକାରୀ କରି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥାଏ । ସିବିଓ ପ୍ରତିନିଧି, ନିର୍ବାଚିତ ପ୍ରତିନିଧି, ସେବା ପ୍ରଦାନକାରୀ, ଗ୍ରାମମିତ୍ର, ଅଙ୍ଗନୱାଡ଼ି କର୍ମୀ, ସୁପରଭାଇଜର, ଏବଂ ଏମ ପ୍ରମୁଖଙ୍କୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କମିଟିମାନ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଆଇସିଡିଏସ ଯୋଜନାର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଗ୍ରାମ୍ୟ କମିଟି, ସ୍ଵୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ମହିଳା ମଣ୍ଡଳମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ଏହାଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ସୁଫଳ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇପାରିଛି ।

ଅନେକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ବଜେଟରେ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ କରାଯାଉଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ତାହାର ବ୍ୟବହାର ଅନେକ ସମୟରେ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଉପରେ ନକରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସକାଶେ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ପାଣ୍ଠି ଆସିଥାଏ । ତେବେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାଣ୍ଠିର ଉଠିମ ବିନିଯୋଗ ସକାଶେ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ବିନିଯୋଗସଂକ୍ରାନ୍ତ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଜରୁରୀ । ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ବାବଦରେ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟର ଅଂଶଧନର ବିନିଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । କେନ୍ଦ୍ରର ବଡ଼ ଭାଗ ରାଶି ହୋଇଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି ଅଂଶ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ । ମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଯଦି ନିଜ ଅଂଶଧନ ପ୍ରଦାନ ନ କରେ ତେବେ ଯୋଜନାର ରୂପାୟନ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ରାଶିର ସୁବିନିଯୋଗ ହୋଇପାରି ନ ଥାଏ । ଭାରତରେ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଯେପରି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ସେହିଭାବେ ପରିବାହିତ ଓ ଅଣପରିବାହିତ

ରୋଗର ପ୍ରସାର ସେତିକି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ଅଭାବ ଥିବା ବେଳେ ରୋଗର ପ୍ରସାର ଦେଶ ପାଇଁ ଅନେକ ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ତେବେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ବିଶ୍ୱର ଅନେକ ଦେଶ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଅର୍ଥ ବିନିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁଳନାରେ ଭାରତର ଅଂଶ ବହୁତ କମ ରହିଛି । ଉପଯୁକ୍ତ ପାଣ୍ଡିର ଅଭାବ ଯୋଗୁ ଦେଶରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ବିନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟ । ପାଣ୍ଡିର ଅଭାବ ଯୋଗୁ ଜନସାଧାରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ସେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଭାରତରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ ହେଉଥିବା ପାଣ୍ଡିର ପରିମାଣ ଓ ଜିତିପିର ଶତକଡା ଅନୁସାରେ ଏହି ପରିମାଣ କମ ରହିଛି । ଦେଶରେ ମୋଟ ଖର୍ଚ୍ଚର ୧୯.୬୭ ପ୍ରତିଶତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପରିବାରଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସକାଶେ ୭୧.୧୩ ପ୍ରତିଶତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାନ୍ତି । ବିପରୀତରେ ବ୍ରିଟେନରେ ସରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ମୋଟ ୮୭ ପ୍ରତିଶତ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଥିବା ବେଳେ ଫ୍ରାନ୍ସ ସରକାର ୮୦ ପ୍ରତିଶତ ଓ ଥାଇଲାଣ୍ଡ ସରକାର ମୋଟ ୬୪ ପ୍ରତିଶତ ବ୍ୟୟ କରିଥାନ୍ତି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ଯଦି ସାର୍ବଜନୀନ କରାଯାଏ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ରୂପାୟନ କରାଯାଏ ତେବେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବାର ସର୍ବାଦୌ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସାଧାରଣ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବାକୁ ମଜଭୁତ କରିବା, ଏହାକୁ ସାର୍ବଜନୀନ କରିବା ତଥା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ସକାଶେ ବ୍ୟୟବରାଦ ପରିମାଣ ଜିତିପିର ୦.୯ ପ୍ରତିଶତରୁ ୨-୩ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସକାଶେ ଏନଆରଏଚଏମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ତେବେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ବାସ୍ତବରେ ବଜେଟରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିମାଣ

ଆଖୁଦୃଶିଆ ହୋଇପାରିନାହିଁ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ଏହା ସାକାର କରିପାରିନାହିଁ । ସେହିପରି ପାନୀୟ ଜଳ, ପରିମଳ ଆଦି ସକାଶେ ଉପଯୁକ୍ତ ଭିଠିଭୂମି ତିଆରି

ସେମାନେ ଅନେକ ସଂକଟ ମଧ୍ୟରେ ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଭିତ୍ତିକ ପ୍ରସବ ଓ ମାତୃକାଳୀନ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିମନ୍ତେ ଏନଆରଏଚଏମ ଅଭିପ୍ରେତ ରହିଛି । ତେବେ ମାତୃକାଳୀନ ମୃତ୍ୟୁହାର ରୋକିବା ଏବଂ ପ୍ରଜନନଭିତ୍ତିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ହେଉଛି ବଞ୍ଚିଯିବାର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବଶ୍ୟକତା । ଜୀବନ ଚକ୍ରରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା, ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉପରେ ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଜରୁରୀ । ସେଥି ପାଇଁ କେଉଁ ରୋଗରେ କେତେ ମହିଳା ଓ କେତେ ପୁରୁଷ ପାଡ଼ିତ ହେଉଛନ୍ତି, ତାହାର କିପରି ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଉଛି ଏହାକୁ ଉପରେ ଅଲଗା ଅଲଗା ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବା ଏବଂ ଏହାର ବାସ୍ତବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ନେଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ସଂଗୃହୀତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଧୀନଭିତ୍ତିକ ମୂଲ୍ୟାୟନରୁ ମିଳୁଥିବା ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବାରମ୍ବାର ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା, ସମୀକ୍ଷା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ପୁଷ୍ଟିହୀନତା, ମୃତ୍ୟୁହାର ଓ ରୋଗହାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ପ୍ରଶାସନ ସ୍ତରରୁ ଆସିଥିବା ତଥ୍ୟାନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ମାସିକ ସମୀକ୍ଷା ବୈଠକମାନ କରାଯିବା ଦରକାର । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁହାର, ରୋଗହାର ସମ୍ପେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟାର

ପ୍ରତିକାର କରାଯାଇପାରିବ । ସେହିପରି ନବଜାତ ଓ ମାତୃକାଳୀନ ମୃତ୍ୟୁହାରର ନିୟମିତ ସମୀକ୍ଷା କରାଗଲେ ଏହାର ବାସ୍ତବ କାରଣ ନିରୂପିତ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ତ୍ୱରିତ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ । ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ଅଧିକ ଜନାଭିମୁଖୀ କରିବା ପାଇଁ ଆଶାକର୍ମାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଗ ଚିକିତ୍ସା ଡିପୋଟମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ମ୍ୟାଲେରିଆର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ସକାଶେ ନାନା ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ତେବେ ଉନ୍ନତ ଚିକିତ୍ସା ସେବାର ଅଭାବ ଏବଂ ବିଳମ୍ବିତ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଖାଦ୍ୟ ଓ ପୁଷ୍ଟି ସମସ୍ୟା ଯୋଗୁ ପୁଷ୍ଟିହୀନତା, ମୃତ୍ୟୁହାର ଓ ରୋଗହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳ, ପରିମଳ, ପୁଷ୍ଟିସଂକ୍ରାନ୍ତ ସଚେତନତା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାକୁ ଅଧିକ ସୁସଂହତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଓ ବିଭାଗ ଯଥା ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ମହିଳା ଓ ଶିଶୁବିକାଶ, ଜଳ ଓ ପରିମଳ ଆଦି ବିଭାଗ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବା ଦରକାର । ମିଳିତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା, ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ଦିଗରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା, ବିଶ୍ୱସନୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଆରେ ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆଦି କରିଆରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିକାଶ ସାଧିତ ହୋଇପାରିବ । ■■

* ପ୍ରଫେସର ଅର୍ପିନୀତି, ଇଣ୍ଡିଆନ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍
* ରିସର୍ଚ୍ ଅଫିସର, ଇଣ୍ଡିଆନ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ ଅଫ୍ ପବ୍ଲିକ୍ ଆଡମିନିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ : କୃଷି ବିକାଶ ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧି

• ଡକ୍ଟର କମଳ କୁମାର ପାଣି

ଚଳିତ ବଜେଟର ଏହିସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁଶୀଳନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ନବଗଠିତ ଏନ୍ଡିଏ ସରକାର କୃଷି ଓ ଗ୍ରାମୀଣ ବିକାଶ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ସହିତ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚାଦାନ ଓ ଉତ୍ପାଦନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଭାରତକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପଥରେ ଆଗେଇନେବା ସହିତ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଉପରେ ଜୋର୍ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ଏକ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ । ଏହି ଦେଶର ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦକୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରର ଅବଦାନ ହ୍ରାସ ପାଇ ୧୩.୭ ପ୍ରତିଶତ ସ୍ତରକୁ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ-ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକଙ୍କୁ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାଏ । ଦେଶର ବିଶାଳ ଜନସଂଖ୍ୟା (୧୨୧ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ)କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିବା କାରଣରୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଜାତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିର ମେରୁଦଣ୍ଡ ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତେବେ ପାଣ୍ଠିର ଅଭାବ, ଜଳସେଚନର ଅସୁବିଧା, ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଭୂସତ୍ତାପିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ତୁଟିପୁର୍ଣ୍ଣ ବଜାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦି କାରଣରୁ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ନିମ୍ନସ୍ତରରେ ରହିବା ସହିତ କୃଷକମାନଙ୍କ ସ୍ଥିତି ନିମ୍ନସ୍ତରରେ ରହିଛି । ପୁଣି ବିଶ୍ୱ ବାଣିଜ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ ରୁଚ୍ଛି ସମ୍ପାଦନ ହେବା ସହିତ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର ଦର ହ୍ରାସ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିକ ଜଟିଳ କରିଦେଉଛି । ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପମାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନରେ ଯେଉଁ ସୁଧାର ଆସିଛି ତାହା

ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ ହସ ଖେଳାଇ ପାରିଛି । ୧୯୯୭-୯୭ ରୁ ୨୦୦୪ - ୦୫ ମଧ୍ୟରେ କୃଷିର ଅଭିବୃଦ୍ଧିହାର ୨ ପ୍ରତିଶତରୁ କମ୍ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୦୪-୦୫ ରୁ ୨୦୧୨-୧୩ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ୩.୭୫ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ଅନୁକୂଳ ମୌସୁମୀ ଯୋଗୁଁ କୃଷି ଓ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ୨୦୧୩-୧୪ରେ ୪.୭୫ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଛି । ଏଥି ସହିତ ବିଗତ ବର୍ଷ ସର୍ବମୋଟ ୨୭୪.୪ ନିୟୁତ ଟନ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଓ ତୈଳବାଜ ଉତ୍ପାଦନ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲରେ ଯେ ସହାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତେବେ ଆମେ ଏକଥା ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ ଆମ ଦେଶର କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ତୁଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ କମ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆମକୁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସମସ୍ୟା :

ନିକଟରେ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ବଜେଟ ସହିତ

୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷର ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏଥିରେ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଅର୍ଥନୀତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ୫.୪ରୁ ୫.୯ ପ୍ରତିଶତ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାର ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମନ୍ଦର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ୨୦୧୨-୧୩ରେ ଦେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ୪.୫ ପ୍ରତିଶତରେ ସୀମିତ ଥିବାବେଳେ ୨୦୧୩-୧୪ରେ ତାହା ୪.୭ ପ୍ରତିଶତରେ ସୀମିତ ରହିଛି ଯାହାକି ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଏକକ ସଂଖ୍ୟା ଗରିଷ୍ଠତା ହାସଲ କରିଥିବା ଏନ୍.ଡି.ଏ ସରକାର ଦେଶର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଧାରିବା ଏବଂ ଏହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଧାରାକୁ ପୂର୍ବସ୍ଥିତିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ସକାଶେ କେତେକ କଠୋର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ରେଳ ବଜେଟ ପୂର୍ବରୁ ରେଳଭଡା ଓ ମହାସୁଲ ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ସଂସ୍କାରମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପଛପୁଠା ଦେବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ସୂଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଅନୁପାତ ବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଓ ଅନୁଧ୍ୟାନ ୮ ପ୍ରତିଶତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ ବିନା ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି ସରକାର ସୂଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଖାଦ୍ୟ ଓ ଇନ୍ଦନ ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାରଙ୍କୁ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ସରକାରୀ ସହାୟତା ବା ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ପଡୁଥିବାରୁ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ପୃଷ୍ଠିନିବେଶ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ସୀମିତ ସୁଯୋଗ ରହିଥିବା କଥା ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ବଜେଟ

ଭାଷଣରେ କହିଛନ୍ତି ।

ଦେଶର ଚଳନ୍ତି ଜମା ନିଅଁ (Current Account Deficit) କ୍ରମାଗତଭାବେ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ରହିବା କାରଣରୁ ମୁଦ୍ରାର ବିନିମୟ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ନକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡୁଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଜେପି ନେତୃତ୍ୱାଧିନ ଏନ୍.ଡି.ଏ. ସରକାର ଏହିସବୁ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ସହିତ ଭୁଫୁମି ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକମାନ ଦୂର କରି ଫୁଜିନିବେଶ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିବା (ଯାହା ବିଜେପି ନିର୍ବାଚନ ଇସ୍ତାହାରରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା) ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଦେଶରେ ଫୁଜିନିବେଶ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ବିଂଶୀୟ ଶୃଙ୍ଖଳା ଆଣିବା, ମୁଦ୍ରାକ୍ଷମତା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ଓ ଟିକସ ପଦ୍ଧତିକୁ ସରଳ କରିବା ଦିଗରେ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଉପରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି ।

ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଘରୋଇ ନିଗମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଫୁଜିନିବେଶ ହ୍ରାସ ପାଇବା ଫଳରେ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିରେ ଫୁଜିନିବେଶ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମନ୍ଦର ହୋଇଛି । ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଦେଶର ବ୍ୟବସାୟିକ ପରିବେଶରେ ସୁଧାର ଆଣିବାର ପରମ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଦେଶର ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦର ଅବସ୍ଥା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବ୍ୟବସାୟ, ବାଣିଜ୍ୟ, ପରିବହନ ଓ ଭଣ୍ଡାରଣ ଆଦି କ୍ଷେତ୍ର ଗତିଶୀଳତା ହରାଇଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷରେ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ. ୩୭.୬ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇ ୬.୪ ବିଲିୟନ ଡଲାର ହୋଇଛି ଯେତେବେଳେ କି ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ତାହା ଥିଲା \$୧୫.୯ ବିଲିୟନ ।

ମାଧ୍ୟମିକ ବା ମାନ୍ୟତାକୃତ୍ରିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧିହାର ଯାହା ୨୦୦୮-୦୯ରେ ୧୧ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଥିଲା, ତାହା କ୍ରମେ ହ୍ରାସ ପାଇ ୨୦୧୨-୧୩ରେ ୧ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ୨୦୧୩-୧୪ରେ ୦.୨ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାରେ ପକାଇ ଦେଇଛି ।

ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ମୁଦ୍ରାକ୍ଷମତା ଦେଶର ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କବଳିତ କରି ରଖିଛି । ସେଥିରୁ ନିସ୍ତାର ପାଇବା ପାଇଁ ସରକାର ତଥା ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କ ଯତ୍ନପରୋନାସ୍ତି ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି କେତେକ ଆର୍ଥିକ ତଥା ନୀତିଗତ କଟକଣା । ମୁଦ୍ରାକ୍ଷମତା ପରିସ୍ଥିତି ସୁଧୁରିଲେ ସେହିସବୁ କଟକଣାକୁ କୋହଳ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ନିବେଶକମାନଙ୍କ ଆସ୍ଥାଭାବ ଫେରି ଆସିବ ।

ଚଳିତ ମୌସୁମୀ ଋତୁରେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଠାରୁ କମ୍ ବର୍ଷ ହେବାର ଯେଉଁ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାରେ ପକାଇଛି । ୨୦୧୩-୧୪ରେ ଅନୁକୂଳ ମୌସୁମୀ ବାୟୁ ପ୍ରବାହ ହେତୁ ରେକର୍ଡ୍ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ (୨୬୪ ନିୟୁତ ଟନ୍) ଉତ୍ପାଦନ ହେବା ସହିତ କୃଷି ଓ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ୪.୭ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇପାରିଛି, ଯାହା ବିଗତ ୧୨-୧୩ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ତେବେ ଏଲ୍‌ନିନୋ ପ୍ରଭାବ ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ବୃଷ୍ଟିପାତ ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ତାହା ନୁହେଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ, ଜଳ ଯୋଗାଣ ଓ ଶିଳ୍ପାଦ୍ୟୋଗ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ସହିତ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୋହଲାଇ ଦେବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡାଇ ଦେଇ ହେବନାହିଁ ।

ସ୍ତରେଶ ଡେଭୁଲକର କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ଆଧାରରେ ଯୋଜନା କମିଶନ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଅନୁପାତ ୩୭.୨ ପ୍ରତିଶତ (୨୦୦୪-୦୫)ରୁ ୨୧.୯ ପ୍ରତିଶତ (୨୦୧୧-୧୨)କୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି ବୋଲି କହିଥିବାବେଳେ ରଙ୍ଗରାଜନ କମିଟି ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଅନୁପାତ ୩୦ ପ୍ରତିଶତରେ ରହିଥିବା କଥା ଚିତ୍ରାଜନକ ଅଟେ ।

ସଫଳତା :-

ଏହି ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ସମ୍ମୁଖେ ଯେଉଁ କେତେକ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବାରେ ଆମ ଦେଶ ସଫଳ ହୋଇଛି ତାହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ମନୁର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଅଶୋଧିତ ଡେଲିଭରୀ ବୃଦ୍ଧି ଓ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶରେ ସ୍ଥାଣୁତା ସମ୍ମୁଖେ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷରେ ବିଂଶୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବା ଥିଲା ନିଶ୍ଚିତରେ ଏକ ବିଶେଷ ସଫଳତା ।

ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କମାନେ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ସର୍ବାଧିକ ରଖି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଉଦ୍ୟୋଗ ଜଗତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସହାୟତାର ହାତ ବଢାଇବା ହେଉଛି ଅନ୍ୟ ଏକ ସଫଳତା ।

୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଦେଶର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ସମତୁଳନ ସ୍ଥିତିରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଉନ୍ନତି ଘଟିବା ନିଶ୍ଚିତରେ ଏକ ସୁଖଦ ଅନୁଭୂତି । ଚଳନ୍ତ ଜମା ନିଅଁ ପରିମାଣ ୮୮.୨ ବିଲିୟନ ଡଲାର (୨୦୧୨-୧୩) ସ୍ତରରୁ ହ୍ରାସ ପାଇ ୨୦୧୩-୧୪ରେ ୩୨.୪ ବିଲିୟନ ଡଲାର ହୋଇଛି, ଯାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିହେବ ନାହିଁ ।

ସେହିପରି ବୈଦେଶିକ ରଖି

ପରିଚାଳନା ନୀତିର ସଫଳତା ହେତୁ ଦେଶର ବୈଦେଶିକ ରଖି ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ସାମା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି, ଯାହାକି ଏକ ଆଶ୍ୱାସନାର ବିଷୟ ।

୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ୨୬.୫ ନିୟୁତ ଟନ୍ କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ଆଶାଜନକ ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ଫଳରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଭଣ୍ଡାରରେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ମହଜୁଦ ପରିମାଣ ୨୦୧୪ ଜୁନ୍ ୧ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାୟ ୬୯ ନିୟୁତ ଟନ୍ କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ବିଗତ ଦୁଇବର୍ଷ (୨୦୧୧-୧୨ ଓ ୨୦୧୨-୧୩)ରେ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ହାର ଯଥାକ୍ରମେ ୭ ଓ ୯ ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ ୨୦୧୩-୧୪ ରେ ତାହା ୫.୮ ପ୍ରତିଶତ ସ୍ତରକୁ ହ୍ରାସ ପାଇ ନୂତନ ଆଶାର ସମ୍ମୁଖେ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଶର ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆୟ ଟ ୬୭୮୩୯ ରୁ ଟ ୭୪୪୩୮୦କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାର \$୩୦୪ ବିଲିୟନକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏକ ଭଲ ଖବର ।

ତେବେ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷର ସମସ୍ତ ସୁଖଦ ଅନୁଭୂତି କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରର ସଫଳତା ଦ୍ୱାରା ଅନେକଂଶରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏଲିନିନୋର ପ୍ରଭାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନକୁ ବାଧା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏଲିନିନୋ ପ୍ରଭାବ ହେତୁ ମୌସୁମୀ ବାୟୁ ପ୍ରବାହ ଦୁର୍ବଳ ହେବା କାରଣରୁ ଜୁନ୍ ସୁଦ୍ଧା ଦେଶରେ ବୃଷ୍ଟିପାତ ପ୍ରାୟ ୪୩ ପ୍ରତିଶତ କମ୍ ହୋଇଥିବା କଥା ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ ଜଣାଇ ଦେଇଛି, ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚିନ୍ତାରେ ପକାଇଛି । ତେବେ ଦେଶରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ମହଜୁଦ ଥିବା କାରଣରୁ ଭୟଭୀତ ନ ହେବା

ପାଇଁ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷର ଆର୍ଥିକ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରିପୋର୍ଟ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି । ଅନ୍ୟ ଏକ ଆଶ୍ୱାସନାର ବିଷୟ ହେଉଛି ୫ ପ୍ରତିଶତରୁ ଉଚ୍ଚତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା (୫.୪ ରୁ ୫.୯ ପ୍ରତିଶତ) । ତେବେ ପ୍ରତିକୂଳ ମୌସୁମୀ ଓ ବର୍ଷାଭାବର ପ୍ରଭାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କଲେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ବଜାୟ ରଖିବା କଷ୍ଟକର ହେବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରିପୋର୍ଟରେ ସୂଚାଇଛନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତିକୁ ଅଧିକ ଗମ୍ଭୀର କରିବାର ଆଶଙ୍କାକୁ ଏତାଇଦେଇ ହେବ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ, କୃଷି ଉତ୍ପାଦନକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ତରରେ ବଜାୟ ରଖିବା ହିଁ ବୃଦ୍ଧିମାନର କାମ ହେବ । ଏବେ ଦେଖିବା ଚଳିତ ବଜେଟରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ କଣ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ଚଳିତ ବଜେଟରେ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧିହାର ୪ ପ୍ରତିଶତ ରହିବ ବୋଲି ଆଶା କରିବା ସହିତ କୃଷି ବିକାଶ ପାଇଁ କେତେକ ସୁଚିତ୍ତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

ଆସାମ ଓ ଝାରଖଣ୍ଡରେ ଦୁଇଟି ଉତ୍ତମ କୃଷି ଗବେଷଣା ସଂସ୍ଥାନ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଟ ୧୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । କୃଷି ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଭିତ୍ତିକ ପାଣ୍ଠି ବାବଦରେ ଟ ୧୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ହେଉଛି ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଆହ୍ୱାନଦେଶ ଓ ରାଜସ୍ଥାନରେ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ତେଲେଙ୍ଗାନା ଓ ହରିୟାଣାରେ ଦୁଇଟି ଉଦ୍ୟାନ ବିଦ୍ୟା ସମ୍ପନ୍ନାୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଟ ୨୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯିବା ନିଶ୍ଚିତରେ ଏକ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ, ଯାହା କୃଷି ବିକାଶରେ ସହାୟକ ହେବ ।

ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ଉତ୍ପାଦନତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ପରିଯୋଜନା ସହିତ

ବିଭିନ୍ନ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ଗୁଣବଦ୍ଧି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପ୍ରୋଟିନ୍ ବିପ୍ଳବ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ନାବାର୍ଡ଼ ଜରିଆରେ ଭୂମିହୀନ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ରଣ ସହାୟତା ଯୋଗାଇଦେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ଭୂମିହୀନ କୃଷକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଏହି ଯୋଜନାରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କୃଷିରଣ ଯୋଗାଇଦେବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହେଉଛି ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ର ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଶେଷତ୍ଵ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇ ଦେବ ।

୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷରେ ଟ ୮ ଲକ୍ଷ କୋଟିର କୃଷି ରଣ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ସରକାର କୃଷି ଉପରେ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଗ୍ରାମାଂକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିକାଶ ପାଣ୍ଠି ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସହାୟତା ବାବଦରେ ଟ ୫୦୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଗ୍ରାମାଂକର ବିକାଶରେ ସହାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ । ପୂର୍ବରୁ ଉପା ସରକାର ନିଜ ଅନ୍ତରାଣ ବଜେଟ୍‌ରେ ଏ ବାବଦରେ ଟ ୨୫୦୦୦ କୋଟିର ଧନରାଶି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲେ ।

କିଶାନ ଟେଲିଭିଜନ ପରିଯୋଜନା ପାଇଁ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କୃଷକମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସୁରନା ଯୋଗାଇ ଦେବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ମୂଢ଼ିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ମଧ୍ୟ କୃଷି ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ ରହିଛି ।

ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କୃଷି ବିକାଶ ଯୋଜନା

ପାଇଁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ । ଏହି ଯୋଜନା ପାଇଁ ସରକାର ଟ ୧୦୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷକମାନଙ୍କ ସହାୟତା ପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ସିଏଲ୍ ହେଲ୍‌ଫ୍ କାର୍ଡ଼ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଯାହା କୃଷି ବିକାଶ ପାଇଁ ସହାୟକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ କୃଷିର ବିକାଶ ପାଇଁ ଜଳସେଚନର ପ୍ରମୁଖ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେଚନକର ଅଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ମରୁଡ଼ି ଓ ଫସଲ କ୍ଷୟପରି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ସରକାର ଜଳସେଚନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଜଳସେଚନ ବାବଦରେ ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ଟ ୧୦୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ପକ୍ଷେ କୃଷି ତଥା ଦେଶର ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ଶୁଭପ୍ରଦ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଖାଦ୍ୟାଭ୍ୟାସର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେତୁ ମାଛ, ମାଂସ, ଅଣ୍ଡା ଓ ଦୁଗ୍ଧ ଆଦି ଦ୍ରବ୍ୟର ଚାହିଦା ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା କଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ମତ୍ସ୍ୟ ଚାଷରେ ଉନ୍ନତିପୂର୍ବକ ଦେଶରେ ନୀଳ ବିପ୍ଳବ ଆଣିବାକୁ ସରକାର ନିଜର ଆନ୍ତରିକତା ଜାହିର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଉନ୍ନତ ମତ୍ସ୍ୟ ବିହନ ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର

ଦେବା ସହିତ ଉନ୍ନତମାନର ମତ୍ସ୍ୟ ବିହନ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ସରକାର ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ରେ ଟ ୫୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ପଶୁପାଳନର ବିକାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସରକାର ଟ ୫୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଦୁଗ୍ଧ ଓ ପୁଷ୍ଟିଯୋଗାଣରେ ସହାୟକ ହେବ ।

ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ର ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଵାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ପାଣିପାଗ ସଂକ୍ରାନ୍ତ ଜାତୀୟ ପାଣ୍ଠି ଗଠନ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଟ ୧୦୦ କୋଟିର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଉପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଭଣ୍ଡାରଣ, ବିଶେଷକରି କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାବେଳେ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟର ଭଣ୍ଡାରଣ ପାଇଁ ପଣ୍ୟାଗାରର କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏ ବାବଦରେ ସରକାର ୫୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିବା ନିଶ୍ଚିତରେ ଏକ ସ୍ଵାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ।

ଚଳିତ ବଜେଟ୍‌ର ଏହିସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁଶୀଳନ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ନବଗଠିତ ଏନ୍‌ଡିଏ ସରକାର କୃଷି ଓ ଗ୍ରାମାଂକ ବିକାଶ ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ସହିତ ଆକାଂକ୍ଷିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ ପାଇଁ

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ୭୧ପୃଷ୍ଠାରେ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ : ଏକ ଦୃଷ୍ଟିପାତ

• ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଆମ ଦେଶରୁ ସର୍ବାଧିକ ଆୟକର ହାର ଓ କର୍ପୋରେଟ ଟିକସ ହାର ଅନେକ ବିକାଶଶୀଳ ତଥା ଉନ୍ନତ ଦେଶଠାରୁ କମ୍ । ଆମେରିକାର ଉଭୟ ହାର ୩୯.୬ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ଏହା ୩୦ ପ୍ରତିଶତ । ଏପରିକି ବିଭିନ୍ନ ରିହାତି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭାବୀ ବା ଏଫ୍.କ୍ଲିଉ କର୍ପୋରେଟ ଟିକସ ହାର ୨୨.୪୪ ପ୍ରତିଶତ ଅଟେ । ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦେଶରେ ସର୍ବାଧିକ ଟିକସ ହାର ୯୬ ପ୍ରତିଶତ ପାଖାପାଖି ଥିଲା ।

ଗତ ଜୁଲାଇ ୧୦ ତାରିଖରେ ଭାଜପା ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ଏନ୍.ଡି.ଏ. ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ୱାଧୀନତାଦିନ ଭାରତ ବର୍ଷର ଏହା ୮୪ ତମ ବଜେଟ୍ । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଗତ ଫେବୃୟାରୀ ୧୭ ତାରିଖରେ ପୂର୍ବତନ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପି ଚିଦାମ୍ବରମ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ୪ ମାସ ପାଇଁ ଉପା-୨ ସରକାର ଭୋଟ ଅନ ଆକାଉଣ୍ଟ ବା ଲେଖାନୁଦାନ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବଜେଟରେ ଯେଉଁ ଆୟବ୍ୟୟର ଅଟକଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ତାହା ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଜେଟଲୀଙ୍କ ବଜେଟକୁ ନେଇ ମିଶ୍ରିତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଚିରାଚରିତ ପ୍ରଥା ଅନୁଯାୟୀ ସରକାରୀ ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ୱାଗତ କରାଗଲାବେଳେ ବିରୋଧୀ ଦଳ ପକ୍ଷରୁ କଠୋର ସମାଲୋଚନା କରାଯାଇଛି ।

ବାସ୍ତବରେ ବଜେଟର ବିଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ସମୀକ୍ଷା କଲେ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ରୂପ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ବାସ୍ତବରେ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଜେଟଲୀ ଏକ ଘଡ଼ିସନ୍ଧି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ କିଛି ଭୁଲ ହେବନାହିଁ । କାରଣ, ଭୟଙ୍କର ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ବିଶେଷକରି ଖାଦ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ଉପଭୋକ୍ତା ମୂଲ୍ୟସୂଚୀ ଭିତ୍ତିକ ମୁଦ୍ରାସ୍ଫୀତି ବିଘାତ ନିଅଁ ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହ୍ରାସ, ସଂକ୍ରମ ହ୍ରାସ ଆଦି ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟା ଅର୍ଥନୀତିକୁ କବଳିତ କରିଛି । ଏପରି ସମୟରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ସେଥିରେ କିଛି ଭଲ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲାବେଳେ କିଛି ଜନବିରୋଧୀ ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟ ରହିଥାଇପାରେ । ବିଶେଷ ଭାବେ ଚିଦାମ୍ବରମଙ୍କ ଲେଖାନୁଦାନରେ ଯେପରି ବିଭିନ୍ନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇଥିଲା ତାହାକୁ ଏହି ବଜେଟରେ ପୁନଃ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ସର୍ବୋପରି ବିଦେଶୀ ଫୁଜି ନିବେଶକମାନେ

କିପରି ଆମ ଦେଶରେ ସହଜରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିପାରିବେ ତାହାକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଫଳରେ ଗରିବ, ଖଟିଖିଆ ଜନତା ତଥା ଶୁଣିକମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ବଳି ପଡ଼ିଛି । ଏହା ସମ୍ମୁଖେ ବଜେଟ୍‌ରେ ଯେଉଁ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଓ ଜନଜାତିଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ୫୦,୫୪୮ କୋଟି ଟଙ୍କା, ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ ସଡ଼କ ଯୋଜନା ସକାଶେ ୧୪୩୮୯ କୋଟି ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି । ମନରେଗାରେ ଉପ୍ରାଦକତା ଏବଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସୃଷ୍ଟିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଏହାକୁ କୃଷି ତଥା ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ର ସହିତ ଯୋଡ଼ିବା । ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ, ଏଥିପାଇଁ ଗତବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ବ୍ୟୟ ବୃଦ୍ଧି ନକରିବା ବିଜ୍ଞାନଜନ ଅଟେ । ପୁନଶ୍ଚ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ରହୁଥିବା ତାରତମ୍ୟ ଦୂର କରିବାକୁ ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ ପାଇଁ ୨୮୭୩୯ କୋଟି ଟଙ୍କା, ମହିଳା କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ୯୮୦୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କା, ଶିଶୁ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ୮୧୦୭୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ପାନୀୟ ଜଳ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ବିକାଶ, ସହରବାସୀଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ ବାସଗୃହ, ସୁଦକ୍ଷ ସଶସ୍ତ୍ର ପୁଲିସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ଗଙ୍ଗାନଦୀର ବିକାଶ, ସଂଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ କର୍ମଚାରୀ ଭବିଷ୍ୟ ନିଧି ସଂଗଠନ (ଇ.ପି.ଏଫ୍) ସଂଚାଳିତ କର୍ମଚାରୀ ପେନସନ ଯୋଜନା ୯୫ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅବସରପରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ୧୦୦୦ଟଙ୍କାର ବାର୍ଷିକ ପେନସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି । ପୁନଶ୍ଚ ନାବାର୍ଡ ଜରିଆରେ ୫ ଲକ୍ଷ ଭୂମିହୀନ କୃଷକଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା, ଅଧିକ

୫ଟି ଆଇ.ଆଇ.ଟି. ଓ ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍. ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ (ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଟିଏ ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍.) ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

ସେ ଯାହାହେଉ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବରୁ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବାର ମାସେ ମଧ୍ୟରେ ସରକାର ରେକର୍ଯାଉଁ ଭତା, ବୃଦ୍ଧି କରି ମଧ୍ୟବିଂଶ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ମନରେ ଯେଉଁ କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ଏହି ବଜେଟ୍‌ରେ ସେଥିରେ କିଛି ରିହାତି ଦେଇ କଷ୍ଟ ଉପଶମ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । କେତେକ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଉପ୍ରାଦନ ଓ ସାମା ଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ଏଲ୍.ସି.ଡି. ଓ ଏଲ୍.ଇ.ଡି. ଟି.ଭି., ବ୍ଲାଣ୍ଡେଡ୍ ପୋଷାକ, ଜୋତା, ସାବୁନ୍, ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍, ଡବା ଖାଦ୍ୟ ଔଷଧ, ସୌରଶକ୍ତି ଉପ୍ରାଦନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ସାମଗ୍ରୀ ଡେସ୍‌ଟପ୍, ଲାପଟପ ଆଦି ଶସ୍ତା ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ସିଗାରେଟ୍, ତମାଖୁ, ପାନମସଲା, ଗୁଟଖା, ମୃଦୁପାନୀୟ ପ୍ୟାକେଟ୍, ଫଳରସ, ପ୍ରସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ, ଏସି ବସରେ ଯାତ୍ରାକୁ ମହଙ୍ଗା କରିବା ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆୟକର ଛାଡ଼ ସାମା ବୃଦ୍ଧି କରି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟବିଂଶ ଶ୍ରେଣୀକୁ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ନେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଆୟକର ଛାଡ଼ ସାମାକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ୨ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କଲାବେଳେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୨ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାରୁ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ଟିକସ ହାର ବା ଶିକ୍ଷା ସେସ୍ ଏବଂ ୧ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଆୟକାରୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ସରଚାର୍ଜରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିନାହାନ୍ତି । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଟ୍ୟାକ୍ସେବୁଲ ଆୟ ୨ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାରରୁ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା

ଉପରେ ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଏବଂ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଆୟକର ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଡକ୍ଟର୍ ଆୟରେ ୩୦ ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ପୂର୍ବପରି ଟିକସ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଧାରା ୮୦ (ଘ) ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଥିକ ଯୋଜନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଯେଉଁ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ରିହାତି ମିଳୁଥିଲା (ମୋଟ ଆୟରୁ ବିୟୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା) ତାହାକୁ ୧ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସାଧାରଣ ଭବିଷ୍ୟନିଧି ପାଣ୍ଠି (ପି.ପି.ଏଫ୍.)ରେ ବାର୍ଷିକ ନିବେଶ କରିବାର ସାମାକୁ ମଧ୍ୟ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ୧ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଧାରା ୨୪ (ଖ) ଅନୁସାରେ ଗୃହ ରଣ ସୁଧ ପରିଶୋଧ ବାବଦରେ ଯେଉଁ ସର୍ବାଧିକ ୧.୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମୋଟ ଆୟରୁ ବିୟୁକ୍ତ କରାଯାଉଥିଲା ସେହିସାମାକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ପୁନଶ୍ଚ କିଶାନ ବିକାଶ ପତ୍ରର ପ୍ରଚଳନ କରାଯାଇଛି । ସ୍ୱଳ୍ପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାପାଇଁ କନ୍ୟା ବିବାହ ତଥା ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନର ପ୍ରସାର ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ଜୀବନ ବୀମା ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିବା ଏକ ଜାତୀୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ ବିଷୟରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅଭିଭାଷଣରେ କହିଛନ୍ତି । ଉପରୋକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଯଦି ବିଗତ ବର୍ଷର ଉଚ୍ଚ ମୁଦ୍ରାସ୍ତୀତି ହାରକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଏ, ତେବେ ଉପରୋକ୍ତ ଆୟକର ଛାଡ଼ ସାମା ବୃଦ୍ଧି ବା ଟିକସ ରିହାତି ମିଳୁଥିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବଦ ଅର୍ଥ ରାଶିର ବୃଦ୍ଧି ଆଖି ଦୂଶିଆ ନୁହେଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଆୟକର ଛାଡ଼ସାମା ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଉଚ୍ଚ ଆୟକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅଧିକ ରିହାତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ।

ଏକ ବଜେଟରେ ମୌଳିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଧନିକ ଶ୍ରେଣୀ ପୁଞ୍ଜିପତି, ବଡ଼ ବଡ଼ କଂପାନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ହାରରେ ଟିକସ ଆଦାୟ କରି ଗରିବ, ସାଧାରଣ ଜନତା, ସମାଜର ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀର ବିକାଶ ତଥା କ୍ଷୁଧା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ବୈଷମ୍ୟ, ବେକାର ଦୂର କରିବାରେ ବିନିଯୋଗ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସରକାର ଉଦାସୀନ ଥିଲା ଭଳି ମନେ ହୁଏ । ଆମ ଦେଶରୁ ସର୍ବାଧିକ ଆୟକର ହାର ଓ କର୍ପୋରେଟ ଟିକସ ହାର ଅନେକ ବିକାଶଶୀଳ ତଥା ଉନ୍ନତ ଦେଶଠାରୁ କମ୍ । ଆମେରିକାର ଉଭୟ ହାର ୩୯.୬ ପ୍ରତିଶତ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ଏହା ୩୦ ପ୍ରତିଶତ । ଏପରିକି ବିଭିନ୍ନ ରିହାତି ଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭାବୀ ବା ଏଫ୍‌ଜିଡି କର୍ପୋରେଟ ଟିକସ ହାର ୨୨.୪୪ ପ୍ରତିଶତ ଅଟେ । ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦେଶରେ ସର୍ବାଧିକ ଟିକସ ହାର ୯୬ ପ୍ରତିଶତ ପାଖାପାଖି ଥିଲା । ଲାଫ୍‌ରକର୍ଡ ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ହାରରେ ଟିକସ ଆଦାୟ କଲେ ଟିକସ୍‌ମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ଏବଂ କମ ଆଦାୟ ହେବ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୩୦ ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଉନ୍ନତ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଅଧିକ ରାଶି ଗ୍ରହଣ ହେବାରୁ ସର୍ବାଧିକ ଟିକସ ହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଆକ୍ରମଣାତମ ମୁଦ୍ରାପାଣ୍ଡି ମଧ୍ୟ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି । ଉନ୍ନତ ଦେଶମାନେ ସର୍ବାଧିକ ଟିକସ ହାର ବୃଦ୍ଧି କଲାବେଳେ ଆମ ସରକାର ତାହା କରିବାକୁ ପଛପୁଅ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାଫଳରେ ଜାତୀୟ ଆୟ ବା ଜି.ଡି.ପି. ଅନୁସାରେ ଆମ ଦେଶରେ ଟିକସ ୧୦.୨ ପ୍ରତିଶତ ଆଦାୟ ହେଉଥିଲା ବେଳେ ଅନେକ ଦେଶରେ ଏହାର ପରିମାଣ ୨ ଗୁଣରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ । ଏଣୁ ସରକାର ବାର୍ଷିକ ୪୦ ଲକ୍ଷରୁ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆୟକାରୀ ଉପରେ ୩୫ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ୫୦ ଲକ୍ଷ

ଟଙ୍କାରୁ ୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଉପରେ ୪୦ ପ୍ରତିଶତ, ୧ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆୟ ଉପରେ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ଟିକସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସରକାର ମଧ୍ୟ ଟିକସ ଭିତ୍ତିରେ ସଂପ୍ରସାରଣ ସାଙ୍ଗକୁ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ପୁଞ୍ଜି ଲାଭର ପ୍ରଚଳନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଘରୋଇ ବ୍ୟବସାୟୀ ଧନୀ ଚାଷାଙ୍କୁ ଟିକସର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପାରାଧିକାରୀ ଟିକସର ପୁନଃ ପ୍ରଚଳନ ସାଙ୍ଗକୁ ସଂପଦକର, ଦାନକର ହାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ ବଳିଷ୍ଠ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାନ୍ତା । ଏହାଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସମ୍ପଦ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇପାରିଥାନ୍ତା ।

ଏଣୁ ସରକାର ନିଜସ୍ୱ ସମ୍ପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଆଡୁ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନ ହୋଇ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ବିଶେଷକରି ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ. ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ଶିଳ୍ପରୁ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଏବଂ ସରକାରୀ ଘରୋଇ ଭାଗିଦାରୀ (ପି.ପି.ପି.) ଉପରେ ଅଧିକ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି ; ଯାହାର ଅନେକ କୁପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ବୀମା ଶିଳ୍ପ ଓ ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ. ସାମାନ୍ୟତଃ ଇନ୍‌ଭେଷ୍ଟ ପ୍ରମୋଶନ ବୋର୍ଡ (ଏଫ୍.ଆଇ.ପି.ବି.) ରୁଟ ମାଧ୍ୟମରେ ୨୬ ପ୍ରତିଶତ ରୁ ୪୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ବୀମା ଶିଳ୍ପରେ ଏହି ବୃଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ହେଲେ ବୀମା ଆଇନ ସଂଶୋଧନ ବିଲ ୨୦୦୮ରେ ସଂସଦରେ ଗୃହୀତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାଧାରଣତଃ ଅଟୋମେଟିକ୍ ରୁଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ ଆସିବା ଅର୍ଥବେଶୀ କଟକଣା, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ, ଏଫ୍.ଆଇ.ପି.ବି ମାଧ୍ୟମରେ ଆସୁଥିବା ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ ଅନେକ କଟକଣା, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ

ଥାଏ । ଏଫ୍.ଆଇ.ପି.ବି ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ସଚିବ, ଇକୋନୋମିକ ଆଫେୟାରସ୍ ବିଭାଗକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି ୧୨୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ.କୁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅନୁମୋଦନ କଲାବେଳେ ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ.କୁ କ୍ୟାବିନେଟ୍ କମିଟ୍ ଅନ୍ ଇକୋନୋମିକ ଆଫେୟାରସ୍ ଅନୁମୋଦନ କରିଥାଏ । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ବିଭିନ୍ନ ଗବେଷଣାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଏକ ଦେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ.ର ଭୂମିକା ସେପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଦି ଏଫ୍.ଡି.ଆଇ. ଆମ ଦେଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଯାୟୀ ଆସେ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ନୂତନ ନିୟୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ନୂତନ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଆସେ ତାହା ସ୍ୱାଗତଯୋଗ୍ୟ ।

ଆମେରିକାରେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଆର୍ଥିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭୁଷୁଡ଼ି ପଡ଼ୁଛି ଦେବାଳିଆ ହେଉଛି ସେତେବେଳେ ଆମ ସମ୍ପଦ ଉପରେ ବିଦେଶୀ କଂପାନୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ଆମ ଆର୍ଥିକ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ସେହିପରି ବାସ୍ତବ ନିୟମ-୩ ପାଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କର ୨୦୦୮ ସୁଦ୍ଧା ୨,୪୦,୦୦୦ କୋଟି

ଟଙ୍କା ପୁଞ୍ଜି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କମାନେ ଏହାକୁ ତାଙ୍କୁ ପୁଞ୍ଜି ବିକ୍ରି କରି ସଂଗ୍ରହ କରିବେ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ବଜେଟ୍ ଅଭିଭାଷଣରେ କହିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଆମ ବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ଧନିକ ଶ୍ରେଣୀ ଶିଳ୍ପପତି ରଖି ନେଇ ରାଜନେତାଙ୍କ ଛତ୍ରଛାୟାରେ ରହି ରଖି ଓ ସୁଧ ନ ସୁଝିବା ଯାହା ଫଳରେ ଭାରତୀୟ ବ୍ୟାଙ୍କମାନଙ୍କ ଅରଳ ସଂପତ୍ତି ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୩ ସୁଦ୍ଧା ୨ ଲକ୍ଷ ୬ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ବଞ୍ଚିଯାଇଥିବା ଅଧିକ ହେବ । ସରକାର ଯଦି ସେହି ଠକ କଂପାନୀ, ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଏହାକୁ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପଦକ୍ଷେପ ନିଅନ୍ତେ ତେବେ ବ୍ୟାଙ୍କମାନେ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବେ ।

ବଜେଟ୍‌ରେ ଯେଉଁ ଟିକସ ଆଦାୟ ହେବାର ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ତାହା ବିଗତ ବର୍ଷର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଟିକସ ହାର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଦେଖିଲେ ଅବାସ୍ତବ ପରି ମନେ ହୁଏ, ବଜେଟ୍‌ର ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ ୧୭ ଲକ୍ଷ ୯୪ ହଜାର ୮୯୨ କୋଟି ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଯୋଜନା ବାବଦ ବ୍ୟୟ ୫୨୭୫ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଯାହା ଗତବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ୨୬.୯ ପ୍ରତିଶତ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବଦୁଇଟି ବଜେଟ୍‌ରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବାରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳରେ ପୂର୍ବତନ ସରକାର ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଯୋଜନାବାବଦ ବ୍ୟୟ ଏତେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଆଣି କରିବା ଭୁଲ ଅଟେ । ସେହିପରି ମୋଟ ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ୧୩ ଲକ୍ଷ ୬୪ ହଜାର ୫୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କା (ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଂଶ ଦେଲାପରେ ୯୭୭୨୫୮ କୋଟି ଟଙ୍କା) ଧାର୍ଯ୍ୟ

କରାଯାଇଛି ଯାହା ଗତବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ୧୭ ପ୍ରତିଶତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଯେତେବେଳେ ନାମାଙ୍କନ ଅଭିବୃଦ୍ଧି (ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପି ହାର ଓ ବାସ୍ତବ ଅଭିବୃଦ୍ଧି) ୧୩.୪ ପ୍ରତିଶତ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ସେତେବେଳେ ରାଜସ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ୧୭ ପ୍ରତିଶତ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ମନେହୁଏ । ସେହିପରି ବିଂଧ୍ୟାୟ ନିଅଁ (ପୂର୍ବ ଲେଖାନ୍ତଦାନ ପରି) ଯେଉଁ ଜାତୀୟ ଆୟର ୪.୧ ପ୍ରତିଶତ ରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଇଛି ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିକ ହେବ । ଯଦି ୪.୧ ପ୍ରତିଶତରେ ସୀମିତ ରଖାଯାଏ ତେବେ ଜନହିତକର ଖର୍ଚ୍ଚ ହ୍ରାସ କରାଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ଆମ ଦେଶରେ ବିଂଧ୍ୟାୟ ନିଅଁ ବା ସମ୍ବଳର ଅଭାବ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ । ବରଂ ଧନିକ ଶ୍ରେଣୀଠାରୁ ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରହ କରିବାରେ ଅପାରଗତା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା । ସାଧାରଣତଃ ଏକ ବଜେଟ୍‌କୁ ପ୍ରଗତିଶୀଳ କୁହାଯାଏ ଯଦି ସେଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକର ବାବଦରେ ଅଧିକ ଆୟ ହେଲାବେଳେ ପରୋକ୍ଷକର ବାବଦରେ କମ ହୁଏ । ୨୦୧୪-୧୫ ବଜେଟ୍‌ରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକର ବାବଦରେ ଦେଶ ୨୨୨୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ହରାଇଲା ବେଳେ ପରୋକ୍ଷକର ବାବଦରେ ୭୫୨୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଅର୍ଜନ ହେବ । ■■

* ତିଭାଇନ ନଗର, ଚାଉଳିଆଗଞ୍ଜ, କଟକ

ପୁଷ୍ପା୧୪ର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ

ରହିଛି ସାର୍ବଜନୀନ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ପେନସନ ଓ ବୀମା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଦ୍ୱାରା ବୟସ୍କମାନେ ସମ୍ମାନର ସହ ନିଜର ଶେଷ ଜୀବନ କାଟିପାରିବେ । ଶେଷରେ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ନେଇ ଆଉ ଦୁଇଟି ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି ହେବ ପ୍ରଥମତଃ

ବୟସ୍କଙ୍କ ସମସ୍ୟା ଓ ବୟସ୍କ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଗବେଷଣା ହେବା ଦରକାର ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଦେଶରେ ମେଡିକାଲ ଜେରୋଂଲୋଜିକୁ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ଭାବରେ ବିକଶିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ।

ନୂତନ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ବଜେଟ୍‌କୁ ଅନେକ ପୂର୍ବ ସରକାରଙ୍କ ନୀତିର ସଂପ୍ରସାରଣ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ହେଁ ଏଥିରେ ଅନେକ କିଛି ନୂତନ ରହିଛି । ଠିକ ଭାବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହା ଦେଶରେ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦିଗରେ ଏକ ନୂତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ୍‌କୁ ସାଧାରଣ ଢାଞ୍ଚାରୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଏକ ନୂତନ ରୂପ ଦେବାକୁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି । ମୁଦ୍ରାନ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିସାଧନ ଭଳି ଅନ୍ୟ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପର ଯୋଗାଣ ଆଦି ଉପରେ ଅଲଗା ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ । ଆୟୋଗର ଜରିଆରେ ସବସିଡି ଆଦି ସରକାରଙ୍କ ବ୍ୟୟର ସରଳୀକରଣ ପ୍ରଭୃତି ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ପରିପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଅତିରିକ୍ତ ରଖି ନେବା ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ରଖି ଭାର ନେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଅନିଚ୍ଛା ଆର୍ଥିକ ସୁଦୃଢ଼କରଣ ସକାଶେ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଧତାର ପ୍ରକାଶ କରେ । ଆୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବଜେଟ୍ ନୀତି ପାଇଁ ଏକ ପରିପକ୍ୱ ପଦ୍ଧତିର ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇଛି । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବଜେଟ୍ ହେଉଛି ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଏବଂ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନକାରୀ ତଥା ଜରିଆରେ ଅଧିକ ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ପଥ ପରିଷ୍କାର କରିଛି । ■■

* ଆର୍.ବି.ଆଇ ଚେୟାର ପ୍ରଫେସର ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍, ବାଙ୍କାଲୋର

* ରିସର୍ଚ୍‌ଆସୋସିଏଟ, ଆଇ.ଆଇ.ଏମ୍.ବି.

ଓଡ଼ିଶା ବଜେଟ୍ : ୨୦୧୪-୧୫

• ଗୁରୁକଲ୍ୟାଣ ମହାପାତ୍ର

ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟକୁ ଗତ ବର୍ଷର
 ବଜେଟ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ
 ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ଏହି
 ବଜେଟ ଅଟକଳ ପ୍ରାୟ ୩୩
 ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଅଣ
 ଯୋଜନା ଅଟକଳ ୭.୩ ପ୍ରତିଶତକୁ
 ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟ
 ଯୋଜନା ଅଟକଳ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ
 ତୁଳନାରେ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇଛି ।

ଗତ ଜୁନ୍, ୧୭ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶାର
 ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ଅମାତ
 ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ
 ୮୦,୧୩୯ କୋଟି ୫୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର
 ରାଜ୍ୟ ବଜେଟ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ
 ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ବିଗତ ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ
 ହୋଇଥିବା ପରମ୍ପରା ଅନୁଯାୟୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ
 କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ପରି ଓଡ଼ିଶାରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ
 ଶ୍ରୀ ଅମାତ ଦୁଇଟି ବଜେଟ ବିଧାନ ସଭାରେ
 ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ
 ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା କୃଷି ବଜେଟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଥିଲା
 ସାଧାରଣ ବଜେଟ । ଏହି ବଜେଟରେ ରାଜ୍ୟ
 ସରକାର ବିଶେଷ କରି ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ,
 ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଉନ୍ନୟନ ଓ ଜନ ହିତକର
 ଯୋଜନା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରିଥିବା
 ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ଏହି ବଜେଟରେ
 ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆଉ କେତେକ ନୂତନ
 ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତାହା ହେଲା
 ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସତ୍ତା ଯୋଜନା ପରି
 ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସତ୍ତା ଯୋଜନା । ୧୫୦ କୋଟି

ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ଅଟକଳରେ ‘ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ
 ଗ୍ରାମ୍ୟ ସତ୍ତା ଯୋଜନା’ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ
 ହୋଇନଥିବା ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି
 ନୂତନ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ କରାଯିବ ।

ଏହାଛଡା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ କଳା ଘରକୁ
 ପକ୍କା ଘରରେ ପରିଣତ କରାଯିବାକୁ ମୋ
 କୃତିଆ ଯୋଜନାରେ ୩୩୦ କୋଟି ୧୦
 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଏହି ବଜେଟରେ
 ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଇନ୍ଦିରା ଆବାସ
 ଯୋଜନାରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସକାଶେ
 ୧୧୬୯ କୋଟି ୨୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ
 ଚଳିତ ବଜେଟରେ କରାଯାଇ ପାରିଛି ।

ପୁରୀରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନବ କଳେବର

ପୁରୀରେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ନବ
 କଳେବର ପ୍ରତି ୧୨ ବର୍ଷରେ ବା ଯୋଡ଼ା
 ଆଷାଢ଼ରେ ୧୯ ବର୍ଷରେ ହୋଇ ଆସୁଛି ।
 ଏ ପରମ୍ପରା ଅତି ପ୍ରାଚୀନ । ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ସମୟରେ
 ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅସମ୍ଭବ ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ
 ହୋଇଥାଏ । ଶ୍ରୀ ଜୀଉମାନଙ୍କର

ନବକଳେବର ଆସନ୍ତା ୨୦୧୫ ମସିହାରେ ହେଉଥିବାରୁ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପୁରୀ ଓ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି । ଏହି ନବ କଳେବର ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୫୦ ଲକ୍ଷ ଡାଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସମାଗମ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରା ଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ନତିକରଣ ପାଇଁ ୧୧ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମାଳତୀ ପାଟପୁରଠାରେ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ୭୩ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟନ ତଥା ଧାର୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରୁଥିବା ପୁରୀ ଓ ଏହାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ତଥା ଉଚ୍ଚମାନର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବରାହ ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ଶକ୍ତି ବିଭାଗ ୩୦୦ କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଟଙ୍କାର ପ୍ରକଳ୍ପ କାମ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୧୩୦ କୋଟି ୯୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଭିନ୍ନ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଯତ୍ନପାତ୍ର ପ୍ରଭୃତି କ୍ଲୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୪ କୋଟି ୩୮ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଚଳିତ ବଜେଟରେ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ଗୃହ ବିଭାଗ ବଜେଟରେ ୨୦୧୫ ର ନବ କଳେବର ସକାଶେ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ସିସିଡିଭି ଓ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯତ୍ନପାତ୍ର କ୍ଲୟ ନିମନ୍ତେ ତଥା ଅବଶିଷ୍ଟ ୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ଆବାସିକ ତଥା ଅଣ ଆବାସିକ ଗୃହର ଭିତ୍ତିଭୂମି ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ନବ କଳେବର ଉପଲେକ୍ଷ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ

ମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନର ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ନୟନମୂଳକ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିମନ୍ତେ ୭ କୋଟି ୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ନକ୍ସଲପନ୍ଥୀଙ୍କୁ ମୁଖ୍ୟସ୍ତ୍ରୋତରେ ଆଣିବା

ନକ୍ସଲବାଦୀ ଯୁବକଯୁବତୀଙ୍କୁ ସମାଜର ମୁଖ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୋତରେ ସାମିଲ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଆହ୍ୱାନ ସମର୍ପଣ ଓ ଅଭିଯାନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯାନ କରି ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଦେବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଅଣ ଯୋଜନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ୭୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟକୁ ଗତ ବର୍ଷର ବଜେଟ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ଏହି ବଜେଟ ଅଟକଳ ପ୍ରାୟ ୩୩ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଅଣ ଯୋଜନା ଅଟକଳ ୭.୩ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ବେଳେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ଅଟକଳ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇଛି । ଯୋଜନା ଆୟୋଗଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି କ୍ରମେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଂଶବାଦକୁ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତା ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇ ରାଜ୍ୟର ଯୋଜନା କଳେବର

୧୧,୫୧୩ କୋଟି ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ବୋଲି ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତାଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ ତେବେ ଗତ ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାରେ ବରାଦ ହୋଇଥିବା ୧୯୩୬୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ଯୋଜନା ୨୭୨୯୬ କୋଟି ୯୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୪୧ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ଗତ ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ କୃଷି ଓ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ୭୧୬୧ କୋଟି ୪୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଏହା ୯୫୪୨ କୋଟି ୨୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହି ବୃଦ୍ଧିର ପରିମାଣ ୩୩ ପ୍ରତିଶତ ଅଟେ । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା କୃଷି ଓ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା ଅଟକଳ ୫୨୬୨ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ୭୪୯୦ କୋଟି ୪୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ଯାହା ୪୨ ପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ । ଏହି ବୃଦ୍ଧି ହାର ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି ଓ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ପାଦନ, ରୋଜଗାର ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି ।

ସାରଣୀ- ୧ :	୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବଜେଟ ଆକଳନ	୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବଜେଟ ଆକଳନ
ଅଣଯୋଜନା	୩୭୯୫୮.୫୭	୪୦୭୧୧.୦୧
ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନା	୧୯୩୬୭.୦୦	୩୮୧୦.୦୦
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଯୋଜନା	୧୦୯୫.୮୦	୬୦୯.୪୨
କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନା	୧୮୮୧.୭୨	୯.୧୫
ମୋଟ	୬୦୩୦୩.୦୯	୮୦୧୩୯.୫୮

ଗତ ଜୁନ ୧୨ ତାରିଖରେ ପଠକଣ ବିଧାନସଭାର ପ୍ରଥମ ବଜେଟ ଅଧିବେଶନରେ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜ୍ୟପାଳ ତତ୍କୁର ଏସ୍.ସି.ଜମିର କହିଥିଲେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତକ ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନାରେ ଅକ୍ଷୁଦ୍ଧ ହୋଇପାରୁନଥିବା ଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଗାଯୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସତକ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ। ସହିତ ବିଜୁ ସେତୁ ଯୋଜନାର ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ । ଚଳିତ ବଜେଟରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସତକ ଯୋଜନାରେ ୧୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ବିଜୁ ସେତୁ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୧୨୩ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ରହିଛି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ୪୦ ଟି ବିଭାଗ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରିଛନ୍ତି । ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଅର୍ଥବିଭାଗ ପାଇଁ ୧୨୮୪୮ କୋଟି ୧୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସର୍ବନିମ୍ନ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ୧ କୋଟି ୭୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସାଧାରଣ ଅଭିଯୋଗ ଓ ପେନସନ୍ ବିଭାଗ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ହୋଇଥିବା ଜଣାଯାଇଛି ।

କୃଷି ବଜେଟ

ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ବିଧାନ ସଭାରେ ପ୍ରଥମେ କୃଷି ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ଯେ ୨୦୧୨-୧୩ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଉତ୍ପାଦକତା ହାସଲ କରିଛି । ବିଗତ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟତର ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାର ଏହି ସଫଳତା ପାଇଁ ସମ୍ମାନଜନକ ‘କୃଷି କର୍ମଣ ପୁରସ୍କାର’ ରେ ପୁରସ୍କୃତ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଗୌରବର ବିଷୟ । କିନ୍ତୁ

୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷଟି ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଶୁଭଙ୍କର ନଥିଲା । କାରଣ ରାଜ୍ୟରେ ଫାଇଲିନ୍ ଯୋଗୁଁ ଫସଲ, ଫଳ ଓ ପନିପରିବା ଇତ୍ୟାଦିର ବ୍ୟାପକ କ୍ଷୟକ୍ଷତି ହୋଇଥିଲା । ଫସଲଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷତି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ନର୍ସରୀ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଭିକ୍ତୁମିରେ ବ୍ୟାପକ କ୍ଷତି କରିଥିଲା । ୨୦୧୩-୧୪ରେ ଫାଇଲିନ୍ ବାତ୍ୟା ଓ ତତ୍ତ୍ୱନିତ ବନ୍ୟାଦ୍ୱାରା କ୍ଷତି ସଙ୍ଗେ ଏହି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି । ଏକାଦଶ ପଞ୍ଚବର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ ସରକାର କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଅଧିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱାଦଶ ପଞ୍ଚବର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରଗତି ଏବଂ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମର ପ୍ରବେଶ୍ଟା ଜାରି ରହିଛି । ଏହି ସଫଳତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ଗତ ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର କୃଷି ଅଧିକ ସମୃଦ୍ଧଶାଳୀ ହୋଇ ପାରିଛି । କୃଷିର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଉପଲବ୍ଧି କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୨୦୧୩ରେ ନୂତନ କୃଷିନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି କୃଷି ନୀତିର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଉତ୍ପାଦକତାର ନିରନ୍ତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କୃଷି ଅର୍ଥନୀତି ଏବଂ କୃଷକଙ୍କ ଆୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଚଳିତ ବଜେଟରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ସଂସ୍କାର ଆଣିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ ଜଳସେଚନ, ଉନ୍ନତ ମାନର ବିହନ ଯୋଗାଣ ତଥା କୃଷି ବୀମା ଓ ସଂପ୍ରସାରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଆ ଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପକୁ ଅଧିକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରି କୃଷକମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡରେ ଉନ୍ନତ ଆଣିପାରିବ । ଉଭୟ ଯୋଜନା ଓ ଅଣଯୋଜନା

କ୍ଷେତ୍ରରେ କୃଷି ବିଭାଗର ବ୍ୟୟ ବରାଦକୁ ଗତ ବର୍ଷ ୧୮୨୩.୭୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖା ଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଚଳିତ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ତାହାକୁ ୨୭୨୭.୯୯ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୫୦ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ୨୨୩୪ କୋଟି ୯୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ବିଭିନ୍ନ ଉପକ୍ଷେତ୍ର ଯଥା- ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ, ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି, ଭୂମି ଓ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ, କୃଷି ଗବେଷଣା ଓ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୃଷିଭିତ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ରୂପାୟନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଜଳକ୍ଳିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୂତଳ ଜଳର ପୋଷଣାୟ ଉପଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ୫୨୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ । ସେହିପରି ଜଳ ନିଧି ଯୋଜନାରେ ୧୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କା, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କୃଷି ବିକାଶ ଯୋଜନାରେ ୫୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା, କୃଷି ସରଞ୍ଜାମ, ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ ଡିଜେଲ ପମ୍ପସେଟର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ବାବଦରେ ୧୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା, ବିହନ ସାର, ଜୈବସାର ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ବାବଦରେ ୬୦ କୋଟି ୯୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଧାନଚାଷ ପାଇଁ ୧୦ କୋଟି ୫୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା, ଆଲୁ ଓ ମସଲା ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କା, ଉଦ୍ୟାନ ଓ କୃଷି ମିଶନ ପୁସ୍ତ ପାଇଁ ୨୩ କୋଟି ୪୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ହୋଇଛି ।

କୃଷି ବିଭାଗର ବଜେଟରେ ଅଣୁ ଜଳସେଚନ, ଜଳସେଚନ, ସମବାୟ ବିଭାଗ ସମେତ ମତ୍ସ୍ୟଚାଷ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୁର୍ବିପାକ ଓ ପ୍ରତିକୂଳ ପାଗ ପାଇଁ ଚାଷର କ୍ଷୟକ୍ଷତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି

କୃଷକମାନଙ୍କୁ ୧୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଶସ୍ୟ ବୀମାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏଥର ବଜେଟରେ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ମହ୍ୟ ଓ ପଶୁସଂପଦ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ପାଇଁ ୫୨୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବଜେଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଛି । ସମବାୟ ବିଭାଗ ପାଇଁ ୧୧୦୭ କୋଟି ୪୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଏଥର ବଜେଟରେ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଜଳସଂପଦ ବିଭାଗ ପାଇଁ ୫୦୮୭ କୋଟି ୬୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ନୂତନ ମହ୍ୟନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇ ମହ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ଉତ୍ପାଦନକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରାଇବା ସହିତ ଏସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଯୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ସାଧାରଣ ବଜେଟ୍

ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ଆଶା ଓ ଭରସାକୁ ଚାହଁ ସେମାନଙ୍କ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଭୂମିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଷ୍ଟ୍ରାଦାଟର ବିକାଶ ସମେତ ପାନୀୟ ଜଳ, ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ, ଜଳସେଚନ, କୃଷି ଓ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ।

ତ୍ରୟୋଦଶ ଅର୍ଥ କମିଶନ ସୁପାରିଶ କରିଥିବା ବିଂଶୀୟ ଶୁଳ୍କାଳାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଶା ବିଂଶୀୟ ଉଠିରଦାୟୀ ଆଇନ ୨୦୦୫ର ଆର୍ଥିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ହାସଲ କରିବା ଦିଗରେ ସରକାର ସମର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅମାତ ତାଙ୍କ ବଜେଟ ଅଭିଭାଷଣରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ରାଜ୍ୟ ବଜେଟରେ ଗୁଣାତ୍ମକ ଦିଗ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ଜଣାଯିବ ଯେ ଟିକସ ଓ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ଅନୁପାତ

୨୦୧୩-୧୪ ସଂଶୋଧିତ ଅଟକଳ ଅନୁଯାୟୀ ୫.୯୩ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲାବେଳେ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଏହା ୬.୦୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର କଳେବର ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇଛି । ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରାଯାଇଥିବା ୬୬ଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସହାୟତାକୁ ବାଦ ଦେଲେ ରାଜ୍ୟ ଯୋଜନାର ଅଟକଳ ୪୧ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ପୁଞ୍ଜି ସଂପତ୍ତି ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦ୍ୱାରା ପୁଞ୍ଜି ସଂପତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଏଥର ବଜେଟରେ ୧୦୩୦୪.୯୨ ଟଙ୍କା ବରାଦ ହୋଇଛି ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ୩.୧୬ ପ୍ରତିଶତ । ପୁଣି ପୁଞ୍ଜି ସଂପତ୍ତିର ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ୪୧୩୦.୫୯ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଚଳିତ ବଜେଟରେ କରାଯାଇଛି ।

ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଦିଗତ ୨୦୦୭-୦୭ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଯୋଜନା ଓ ଅଣଯୋଜନା ବ୍ୟୟର ଅନୁପାତ ୨୭ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲାବେଳେ ତାହା ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ୯୭ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ସେହିପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିଂଶୀୟ ନିଅଁ ରାଜ୍ୟ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ୩ ପ୍ରତିଶତ ହେବାକୁ ଥିବାବେଳେ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବିଂଶୀୟ ନିଅଁ ରାଜ୍ୟ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ ୨.୯୮ ପ୍ରତିଶତରେ ରଖାଯିବ । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ଯୋଜନାମାନଙ୍କରେ ରାଜ୍ୟ ଅଂଶ ବାବଦକୁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୩୪୪୮.୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

ବଜେଟରେ ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ମିଶନ୍ ଯୁବଶକ୍ତି ନାମରେ ଏକ ନୂତନ

ଯୋଜନା ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି । ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଏଥିପାଇଁ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସକ୍ରିୟ କରାଇ ସେମାନଙ୍କର ସାମଗ୍ରିକ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଏହି ଏକାଭିମୁଖୀ ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଗଲେ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିର ଉପଯୋଗ କରାଯାଇ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ସାମାଜିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଜରିଆରେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ମାନଦଣ୍ଡରେ ଉନ୍ନତି ଅଣାଯାଇ ପାରିବ ।

ମହିଳା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସୁଧ ରିହାତି ନାମରେ ଯେଉଁ ନୂତନ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ସେଥିରେ ମହିଳା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ରିହାତି ଦରରେ ରଖି ଯୋଗାଣ ଜରିଆରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦିକା ଶକ୍ତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତଥା ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ବିମୋଚନ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଏଥିପାଇଁ ୨୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ବୁକ୍ସରେ ନୂତନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅଣ ଆବାସିକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନାମରେ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୀତ ହୋଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ବୁକ୍ସ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବାସିକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ନାମକ ଅନ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୧୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିବାହ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଅଭିନବ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନାନ୍ତୁଯାୟୀ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟଜଣେ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିବାହ କରେ

ତେବେ ସେ ୫୦ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଆର୍ଥିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପାଇ ପାରିବ । ଚଳିତ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ବଜେଟରେ ଏଥିପାଇଁ ୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ବରଗତଠାରେ ସମ୍ବଲପୁରୀ ଲକଡ଼ ହସ୍ତତନ୍ତ ପାର୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୧୬ କୋଟି ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ପ୍ରକଳ୍ପର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ନୂତନ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅଭିନବକରଣ ନାମକ ଏକ ଯୋଜନା ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୭ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଦୁର୍ଗମ ଜନଜାତି ଅଞ୍ଚଳରେ ଗମନାଗମନର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ “ବିଜୁ ଗାଁ ଗାଡ଼ି ଯୋଜନା” ନାମରେ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ ସକାଶେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଛନ୍ତି । ଏହି ନୂତନ ଯୋଜନାରେ ଉଦ୍ୟୋଗୀମାନଙ୍କୁ ରିହାତି ହାତରେ ସୁଧ ଦିଆଯାଇ ରାସ୍ତା ଟିକସ ଓ ପରମିଟ ଫି ଛାଡ଼ି କରାଯିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ରହିଛି । ଏହି ଯୋଜନାନୁଯାୟୀ ଏକ ହଜାର ଛୋଟ ଗାଡ଼ି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଜନଜାତି ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚଳାଚଳ କରିବ । ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉନ୍ନତି କରାଯାଇ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଅଳ୍ପତଥା ହଜାରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତି ସୁବିଧା ମିଳିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏହି ଯୋଜନାରେ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୮ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ନୂତନ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ପାଣ୍ଡ୍ରା ଇମ୍ପ୍ରୁଭମେଣ୍ଟ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ନାମକ

ଏକ ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଚଳିତ ବର୍ଷଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଚାରିଗୋଟି ଅଂଶ ରହିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ୧. ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚମାନର ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ପାଇଁ **Redial to ring conversion Project** ପ୍ରତିଷ୍ଠା ୨. ବାତ୍ୟା ପ୍ରଭାବିତ ତଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପ୍ରତିରୋଧକ କରିବା ପାଇଁ **Disaster Resilient Power System** ଗଠନ କରିବା, ୩. ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପ୍ରଶମନ ପାଇଁ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା , ୪. ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହକୁମାରେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଓ ଗୁଣାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଏଥିପାଇଁ ୫୫ କୋଟିର ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ନୂତନ ଭାବେ ରାଜସ୍ୱ ନୀରିକ୍ଷକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୨ କୋଟି ୫୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ବଜେଟ କଲେବର ବୃଦ୍ଧି

ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟର କଲେବର ବେଶ୍ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ପ୍ରଚଳିତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟବରାଦ ଏବଂ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ନୂତନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଚଳିତ ବଜେଟର କଲେବର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସ୍ୱରୂପ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ନିଜସ୍ୱ ଯୋଜନାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ମୋକ୍ଷୁଡ଼ିଆ ଯୋଜନା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୨୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ସେହିପରି ନୂତନ ଭାବେ ହୋଇଥିବା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସତ୍ତକ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୧୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଚଳିତ

ବଜେଟରେ କରାଯାଇଛି । ଏସବୁ ପାଇଁ ବଜେଟରେ ଅତିରିକ୍ତ ସମ୍ବଳ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅତିରିକ୍ତ ସମ୍ବଳ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଖଣି ଲିଜ୍ ଓ ଖଣି ଲିଜ୍ ନବୀକରଣ ଉପରେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଡ୍ୟୁଟି ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଷ୍ଟାମ୍ପ ଆଇନ ୧୮୯୯ର ସଂଶୋଧନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଏବେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସେ ବାବଦରେ କୌଣସି ରାଜସ୍ୱ ପାଇ ପାରିନାହାନ୍ତି ।

ତେଣୁ ରାଜ୍ୟରେ ସମ୍ବଳ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ମଦ ଉପରେ ୨୦ ପ୍ରତିଶତରୁ ୨୫ ପ୍ରତିଶତ ଟିକସ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏବଂ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଉପରେ ଟିକସ ହାର ୧୮ ରୁ ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ପୁନଃପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଏ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ ବଜେଟ ଭାଷଣରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆର୍ଥିକ ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ବର୍ଗଙ୍କର ଟିକସ ଦେୟ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଥିବା ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିଦେଶୀ ମଦର ଟିକସ ବୃଦ୍ଧି ଚଳିତ ବଜେଟରେ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚକ୍ଷମତା ସଂପନ୍ନ କମିଟି ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଉପରେ ସର୍ବନିମ୍ନହାର ୨୦ ପ୍ରତିଶତ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି । ପୁଣି ଓଡ଼ିଶାରେ ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ଦର ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଚଳିତ ମୂଲ୍ୟଠାରୁ କମିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଟିକସ ବୃଦ୍ଧି ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ପେଟ୍ରୋଲ ଓ ଡିଜେଲ ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ସମାନ ରହିବ । ଏହି ଦୁଇ ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ଷିକ ଅତିରିକ୍ତ ୩୭୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଅତିରିକ୍ତ ସମ୍ବଳ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅମାତ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ■■

* ଭି.ଏ. ୨୯/୩, ଯୁନିଟ - ୨, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫ ୧୦୦୯

ବଜେଟ

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବଜେଟ : ୨୦୧୪-୧୫

କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ଗତମାସ ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ଲୋକସଭାରେ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ବଜେଟର ମୋଟ ଆକାର(ଆୟ+ ବ୍ୟୟ) ୩୧, ୫୯, ୪୧୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ରହିଛି । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ୟୟ ପରିମାଣ ୧୭, ୯୪, ୮୯୨ କୋଟି ଟଙ୍କା । ମୋଟ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରୁ ଅଣଯୋଜନା ଖର୍ଚ୍ଚ ୧୨, ୧୯ ହଜାର ୮୯୨ କୋଟି ଏବଂ ଯୋଜନା ବାବଦରେ ୫ ଲକ୍ଷ ୭୫ ହଜାର କୋଟି ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ମୋଟ ଟିକସ ଓ ଅଣଟିକସ ରାଜସ୍ୱ ଆୟ ୧୩, ୬୪ ହଜାର ୫୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ରାଜସ୍ୱ ନିଅଁ ଜିଡିପିର ଶତକଡ଼ା ୨. ୯ ଭାଗ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ବଜେଟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ କର ପ୍ରସ୍ତାବ ଘୋଷଣା ବେଳେ ଅନେକ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରୁ ଟିକସ ଛାଡ଼ି କରିଛନ୍ତି । ବିଗତ ସରକାର ଯେଉଁ ସବୁ

ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଉତ୍ପାଦ ଓ ସାମା ଶୁଳ୍କ ଛାଡ଼ି କରିଥିଲେ, ତାହା ଡିସେମ୍ପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ କହିଛନ୍ତି ।

ନୂଆ ବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁସାରେ ୧୯ ଲକ୍ଷର ଏଲ୍‌ସିଡି ଓ ଏଲ୍‌ଇଡି ଏବଂ ସାଧାରଣ ଟିଡି ଦର ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ସେହିପରି ହଜାରେ ଟଙ୍କାରୁ କମ୍ ମୂଲ୍ୟର ଜୋତା, ଖେଳ ଉପକରଣ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପକରଣ, ସୌର ଶକ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପ୍ୟାନେଲ, ରତ୍ନପଥର, ହାରା, ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା କରଣ ସାମଗ୍ରୀ ଶସ୍ତା ହୋଇଛି । ତେବେ ସିଗାରେଟ ଉପରେ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ୧୧ ରୁ ୭୨ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ସିଗାରେଟ ସମେତ ପାନ ମସଲା, ଗୁଟ୍‌ଖା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତମାଖୁ ଜାତୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଏଣିକି ମହଙ୍ଗା ହେବ । ଏହାଛଡ଼ା ଅଣ୍ଡା ପାନୀୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ଶୁଳ୍କ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିବାରୁ ଏହା ମହଙ୍ଗା ହେବ । ବକ୍ସାଇଟ ଉପରେ ରସାୟନ ଶୁଳ୍କ କମାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହିପରି ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଟେଲିକମ୍ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଉପରେ ବହିଃଶୁଳ୍କ ହ୍ରାସ

କରାଯାଇଛି ।

ସର୍ବନିମ୍ନ ଆୟକର ଛାଡ଼ି ସାମା ୨ ଲକ୍ଷ ରୁ ଅଡ଼େଇ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସାମା ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବଢ଼ା ଯାଇଛି । ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ପେନସନ୍ ବାମା ଯୋଜନା ଅବଧିକୁ ଆଉ ଏକ ବର୍ଷ ବଢ଼ାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଆୟକର ଆକନର ୮୦-ସି ଧାରା ଅନୁସାରେ ଦେଡ଼ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିବେଶ ଉପରେ ରିହାତି ମିଳିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ଟୁହରଣ ସୁଧ ବାବଦ ରିହାତି ଦେଡ଼ ଲକ୍ଷରୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ୧୦ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଟିକସ ରିହାତି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସର୍ବସିଡି ବୋଝ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ନୂତନ ପ୍ରୟାସ କରିବେ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ, ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ୍ପ ସର୍ବସିଡିକୁ ଅଧିକ ଲକ୍ଷ୍ୟଭିତ୍ତିକ କରାଯିବ । କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାର ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଏକ ନୂଆ ଯୁରିଆ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବ୍ୟୟ ବରାଦ ଚଳିତ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ୨ ଲକ୍ଷ ୨୯ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ସାମାନ୍ତରେ ରେଳ ନେଟୱାର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଏକ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ବଜେଟ୍ ଅଭିଭାଷଣରେ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶନ ପରିମାଣ ୨୬ ରୁ ୪୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏକ ର୍ୟାଙ୍କ ଏକ ପେନସନ୍ ନୀତି ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟ୍‌ରେ ଏକ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଜାତୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ସ୍ମାରକୀ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲଙ୍କର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାବୟବ ପ୍ରତିମୁର୍ତ୍ତି ଅହମ୍ମଦାବାଦରେ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ୨ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଖଣିଜ ସମୃଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଦାବି ପ୍ରତି ସମର୍ଥନ ଜଣାଇ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ ଲୁହାପଥର ରୟାଲଟି ରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଟିକସ ସଂସ୍କାର ସମ୍ପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଟିକସ କୋଡ୍‌ର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ପୁନଃ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବେ । ଦେଶର ଜିଡିପି ହାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ନୂତନ ସରକାର ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ବସ୍ତୁ ଓ ସେବାକର ବା ଜିଏସ୍‌ଟି ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧପରିକର । ଏଥିପାଇଁ ସବୁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ବ୍ୟାପକ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି । ଏହା ଉପରେ ଖୁବଶୀଘ୍ର

ସହମତି ପହଞ୍ଚିବ ବୋଲି ସେ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ଜିଏସ୍‌ଟି ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବୈଧାନିକ ବିଲ୍ ସଂସଦରେ ଗୃହୀତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସରକାର ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ ବଜେଟ୍ ଅଭିଭାଷଣରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ।

ସରକାରୀ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବା ସକାଶେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଏକ ଖର୍ଚ୍ଚ ପରିଚାଳନା ଆୟୋଗ ଗଠନ କରାଯିବ । ଟିକସ ମାମଲା ଗୁଡ଼ିକର ଶୀଘ୍ର ବିଚାର ପାଇଁ ୬ ଟି ଟ୍ରିବ୍ୟୁନାଲ ଗଠନ କରାଯିବ । ସେହିପରି ରିଟ୍ରୋସେକ୍ଟିଭ ଟିକସ ମାମଲାର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ପାଇଁ ସିବିଡିଟି ପକ୍ଷରୁ ଏକ ଉଚ୍ଚସ୍ତରୀୟ କମିଟି ଗଠନ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।

ଚଳିତ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ୮ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର କୃଷି ରଣ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଛନ୍ତି । କ୍ଷୁଦ୍ର ସଂଘୟ ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପୁଣି ଥରେ କିମ୍ପାନ ବିକାଶ ପତ୍ର ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଛନ୍ତି । କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୌରଶକ୍ତି ଚାଳିତ ପମ୍ପ ବ୍ୟବହାର ଲାଗି ୪ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କାର

ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଖାଦ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସ୍ତାତି ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରଖିବା ପାଇଁ କେତେକ ପଦକ୍ଷେପ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ନିଗମର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ସହ ସାରା ଦେଶରେ ନୂଆ ଭଣ୍ଡାର ଘରମାନ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ୫ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀର ସିଧାସଳଖ ବିକ୍ରିବଟା ସୁଯୋଗ ଦେବା ସକାଶେ ସହରରେ କୃଷକ ବଜାର ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପ୍ରତି ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ଡିରୋଟ୍ ଅବସ୍ଥା ବେଳେ ଖାଦ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସ୍ତାତି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ୫ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏକ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିରୀକରଣ ପାଣ୍ଠି ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଦେଶର ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଚାଷ, କୃଷି ଜଳବାୟୁ, ମୁଁକା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ବହୁବିଧ ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ, ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି, ଅର୍ଥକରୀ ଫଂସଲ, କୃଷି ବଜାର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାର୍ଜନକାରୀ ପଦ୍ଧତି ସମ୍ପର୍କରେ ସବିଶେଷ ସୂଚନା ଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଚଳିତ ବର୍ଷ କିମ୍ପାନ ଟିଭି ଚ୍ୟାନେଲ ଆରମ୍ଭ କରିବେ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟ୍‌ରେ

ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଜଳସେଚନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଂପ୍ରସାରଣ ପାଇଁ ନୂଆ କରି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କୃଷି ସିଂକ୍ରମ ଯୋଜନାରେ ଏକ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ପ୍ରସାବ ରଖାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ନଦୀ ସଂଯୋଗୀକରଣ ଯୋଜନାକୁ ଆଗେଇ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏକ ବୈଷୟିକ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ବାମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ସୀମା ୨୬ରୁ ୪୯ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । କର୍ମଚାରୀ ବାମା ଯୋଜନାରେ ସର୍ବନିମ୍ନ ପେନସନ୍ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ୫ଟି ରାଜ୍ୟରେ ଆଇଆଇଏମ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଲାଗି କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସାବ ରଖିଛନ୍ତି । ଏହି ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ, ପଞ୍ଜାବ, ବିହାର ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର । ସେହିପରି ଜମ୍ମୁ, ଛତିଶଗଡ଼, ଗୋଆ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଓ କେରଳରେ ଆଉ ୫ଟି ଆଇଆଇଟି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ମହିଳା କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ୯୮ ହଜାର ୩୦ କୋଟି, ଶିଶୁ ବିକାଶ ବାବଦରେ ୮୧ ହଜାର ୭୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସାବ ରଖିଛନ୍ତି । ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରରେ ଝିଅ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ୱରକ୍ଷା ପାଇଁ ୧୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଝିଅ ପିଲାମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ଦେଶରେ ‘ବେଟି ବରାଥ, ବେଟି ପଢ଼ାଅ’ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଏଥି ପାଇଁ ଚଳିତ ବର୍ଷର

ବଜେଟରେ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ସ୍କୁଲ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଲିଙ୍ଗଗତ ସଚେତନତା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ନୂଆ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରାଯିବ ପ୍ରସାବ ଦିଆଯାଇଛି । ମହିଳା ସମ୍ପଦ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଦେଶର ୧୫୦ ଜିଲ୍ଲାରେ ୪ ପ୍ରତିଶତ ସୁଧରେ ରଖି ସହାୟତା ଦିଆଯାଉଛି । ଏହି ଯୋଜନା ଆଉ ଶହେ ଜିଲ୍ଲାକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିକାଶ ପାଇଁ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପାଣ୍ଠି ଗଠନ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷର ବଜେଟରେ ଭିନ୍ନ କ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେକ ନୂଆ ପ୍ରସାବ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଦୃଷ୍ଟିହୀନମାନଙ୍କ ସକାଶେ ରେଲି ମୁହିତ ନୋଟ୍ ପ୍ରଚଳନ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟିହୀନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରେଲି ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଅଭାବ ରହୁଥିବାରୁ ତାହା ପୂରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୧୫ଟି ଆଧୁନିକ ରେଲି ପ୍ରେସ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି । ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରୀଡ଼ା ପ୍ରତିଭାର ଉନ୍ନେଷ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କ୍ରୀଡ଼ା ସଂସ୍ଥାନ ଗଠନ କରାଯିବ । ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ କରି ମଣିପୁରରେ ଏକ କ୍ରୀଡ଼ା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ଏଥି ପାଇଁ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଜମ୍ମୁ-କାଶ୍ମୀରରେ କ୍ରୀଡ଼ାର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ୨ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଇନ୍ଡୋର ଏବଂ ଆଉଟ ଡୋର ଷ୍ଟାଡ଼ିୟମ ଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ସାଧନ କରାଯିବ । ସମଗ୍ର ଦେଶରେ କ୍ରୀଡ଼ାର

ବିକାଶ ତଥା ଭାରତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ାର ମାନ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରକୁ ପହଂଚାଇବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନୂତନ କରି ଏକ ଜାତୀୟ କ୍ରୀଡ଼ା ଏକାଡେମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ପ୍ରସାବ ରଖିଛନ୍ତି ।

ଯୁବ ନେତୃତ୍ୱର ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଯୁବ ଉଦ୍ୟୋଗୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉ ଶହେ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏକ ପାଣ୍ଠି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ସ୍କିଲ ଇଣ୍ଡିଆ ନାମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶର ଅର୍ଦ୍ଧ କୃଷକ ଶ୍ରମିକ ଓ କାରିଗର ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ସକାଶେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଶ୍ରମ ଭିଂକ ଉତ୍ପାଦନ ଉଦ୍ୟୋଗକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ପ୍ରଦାନ ସହ ଲଘୁ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟରେ ୧୦ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ନିରାପଂକ୍ତୀକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା, ତଥା ମାଓବାଦୀ ଅଭିଯାନର ସଫଳ ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟରେ ପୁଲିସ୍ ଆଧୁନିକୀକରଣକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ୩ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ଚଳିତ ବର୍ଷ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ ସଡ଼କ ଯୋଜନାରେ ୧୪ ହଜାର ୩୯୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ । ଜାତୀୟ ରାଜମାର୍ଗ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ଆଉ ୮ ହଜାର ୫ ଶହ କିଲୋମିଟର ରାଜପଥ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ୩୭ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ପ୍ରସାବ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରତି ପଂଚାୟତ ତଥା ଗ୍ରାମକୁ ବୁଡ଼ବ୍ୟାଞ୍ଚ

ଇଂରାଜୀ ସଂଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ଏଥରର ବଜେଟରେ ୫ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଭିଡ଼ିଫି ଉନ୍ନୟନ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ୧୧ ହଜାର ୬୩୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକର ଆଧୁନିକୀକରଣ କରାଯିବ । ଏହାଛଡ଼ା ଆଉ ୧୬ଟି ନୂଆ ବନ୍ଦ ପିପିପି ଡ଼ା଼ରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ଦେଶର ଚାୟର-୧ ଏବଂ ଚାୟର-୨ ସହର ଗୁଡ଼ିକରେ ନୂଆ ବିମାନ ବନ୍ଦ ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଯୋଜନା ରହିଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିବା ‘ସ୍ମାର୍ଟ ସିଟି ମିଶନ’ ଅଧୀନରେ ଶହେଟି ନୂଆ ସହର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ନୂତନ ବଜେଟରେ ୭ ହଜାର ୬୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ‘ସ୍ମାର୍ଟ ସିଟି’ ଅଂଚଳରେ ଗୃହ ତଥା ଆଧୁନିକ ଭିଡ଼ିଫିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ନୀତିକୁ କୋହଳ କରାଯାଇଛି । କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ଗ୍ରାମାଂଚଳକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ସହରରେ ପରିଣତ କରିବା ଲାଗି ପ୍ରଥମ ଥର ସକାଶେ ଶ୍ୟାମାପ୍ରସାଦ ମୁଖାର୍ଜୀ ଅର୍ବିନ୍ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ଗ୍ରାମାଂଚଳକୁ ଚବିଶ ଘଂଟାର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ପାଇଁ ଦୀନଦୟାଳ ଗ୍ରାମଜ୍ୟୋତି ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ୨୦୧୯ ସୁଦ୍ଧା ସବୁ ପରିବାରକୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ପାଇଖାନା, ଯୋଗାଣ ଏବଂ ପରିମଳ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା ହୋଇଛି । ୨୦୨୨ ସୁଦ୍ଧା ସବୁ ବାସସ୍ଥାନ ପରିବାରକୁ ଗୃହ ଯୋଗାଣ ଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ବଜେଟରେ ମଧ୍ୟଭିତ୍ତ ଆୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ

ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଆସନ୍ତା ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆର୍ବିନିକ୍ ସମସ୍ୟା ବହୁଳ ଗ୍ରାମରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳଯୋଗାଣ ପାଇଁ ନୂଆ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଭିଡ଼ିଫିର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଚଳିତ ବଜେଟରେ ୩୦ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟନକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୫ଟି ଟୁରିଜିମ୍ ସକ୍ଟର ବିକାଶ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ୫ ଶହ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ବିଦେଶୀ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଇ-ଭିସା ସିମ୍ ଲାଗୁ କରିବା ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଏବଂ ପୂର୍ବାଂଚଳରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଏମ୍ବୁ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ଏମ୍ବୁ ସଂସ୍ଥାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ ବୋଲି ସେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ।

ଉତ୍ତର ପୂର୍ବାଂଚଳର ବିକାଶ ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟରେ ୫୦ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ବିଶେଷ କରି ଏହି ଅଂଚଳରେ ରେଳ ସଂଯୋଗୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍ତରାଖଣ୍ଡରେ ନ୍ୟାସନାଲ ସେ଼ର ଫର ହିମାଲୟାନ୍ ଷ୍ଟିଜ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଛନ୍ତି ।

ତପ଼ସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତି, ଉପଜାତି ବର୍ଗର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଏଥରର ବଜେଟରେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ତପ଼ସିଲଭୁକ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ବିକାଶ ପାଇଁ ୫୦ ହଜାର ୫୪୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ଉପଯୋଜନା ପାଇଁ ୩୨ ହଜାର ୩୫୫ ୮୭ କୋଟି

ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ବନବନ୍ଧୁ କଲ୍ୟାଣ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଏବଂ ଶିକ୍ଷିତ ଆଦିବାସୀ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଆନ୍ତର୍ନିୟୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ ଦେବା ସକାଶେ ୨୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରଣ ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ସଂଖ୍ୟାଲଘୁମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ଦିଗରେ ନୂଆ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମହାସାଗୁଡ଼ିକର ଆଧୁନିକୀକରଣ କରିବେ । ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ନୂତନ ବଜେଟରେ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରିଛନ୍ତି ।

ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଯୋଜନା ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟରେ ୨୮ ହଜାର ୬୩୫ କୋଟି ଟଙ୍କା, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ ନିମନ୍ତେ ୪ ହଜାର ୯୬୬ କୋଟି ଏବଂ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଆଧୁନିକ ତାଲିମ ଦେବା ସକାଶେ ପଞ୍ଚିତ ମଦନମୋହନ ମାଲବ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚାଳନା ପାଇଁ ୫୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘୋଷଣା ଅନୁଯାୟୀ ଦେଶର ଅଗମ୍ୟ ଅଂଚଳରେ ଥିବା ସ୍କୁଲ ଗୁଡ଼ିକରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଉପଗ୍ରହ ଭିଡ଼ିଫି ଭିଡ଼ିଆଲ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷାଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ବଜେଟରେ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏକ ପାଣ୍ଠି ଗଠନ କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଦେଶରେ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେବା ଭିଡ଼ିଫି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକର ସୁପରିଚାଳନା ପାଇଁ ଇ-କ୍ରାନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ଏଥିଲାଗି ୫୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ତା ଛଡ଼ା ସ୍ୱଚ୍ଛ ଓ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶାସନ ପାଇଁ ଆଉ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଅତିରିକ୍ତ ପାଣ୍ଠି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଦେଶରେ ଗୋଷ୍ଠୀଭିତ୍ତିକ ରେଡିଓ ସେବା

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ୭୨ପୃଷ୍ଠାରେ

ଯୋଜନା, ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୪

ବଜେଟ

ରେଳବାଇ ବଜେଟ

କେନ୍ଦ୍ର ରେଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଡି. ଭି. ସଦାନନ୍ଦ ଗୌଡ଼। ଲୋକସଭାରେ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ମୋଟ ୩, ୧୩, ୫୫୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରେଳବାଇ ବଜେଟ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ ରେଳବାଇର ଆୟ ୧,୬୪,୩୭୪ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ ବ୍ୟୟ ପରିମାଣ ୧,୪୯,୧୭୬ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଯୋଜନା ବ୍ୟୟ ୬୫, ୪୪୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୧୧୦ କୋଟି ୧୨ ଲକ୍ଷ ୫୦ ହଜାର ଟନ ମାଲ ପରିବହନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ଯାହାକି ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ୪.୯ ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ହେବାର ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ମାଲ ପରିବହନ ବାବଦରେ ୧,୦୫,୭୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରାଜସ୍ୱ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଯାତ୍ରୀ ପରିବହନ ବାବଦ ରାଜସ୍ୱ ୪୪,୬୪୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ରେଳବାଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ବଜେଟ ଅଭିଭାଷଣରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଆଗାମୀ ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ରେଳପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ ୫୦ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ମୋଟ ୫ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି । ଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଥିବା ୬୭୬ ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୩୧୭ଟି ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିଛି । ଅବଶିଷ୍ଟ ୩୫୯ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ୧,୮୨,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପୁଞ୍ଜି ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ୁଛି । ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଗତ ୧୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୯୯ଟି ନୂଆ ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି । ତେବେ ୬୦ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ଏହି ରେଳପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଶେଷ ହୋଇଛି । ଗତ ୩୦ ବର୍ଷ ହେଲା ୪ଟି ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ଦେଶରେ ରେଳପଥର ସମ୍ପ୍ରସାରଣ ଏବଂ ରେଳ

ନୂଆ ଜନସାଧାରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ (୫):

- ୧. ଅହମ୍ମଦବାଦ-ଦରଭଙ୍ଗା ଜନସାଧାରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଭାୟା ସ୍ୱରତ
- ୨. ଜୟନଗର- ମୁମ୍ବାଇ ଜନସାଧାରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୩. ମୁମ୍ବାଇ-ଗୋରଖପୁର ଜନସାଧାରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୪. ସାହରସା-ଆନନ୍ଦବିହାର ଜନସାଧାରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଭାୟା-ମୋତିହାରି
- ୫. ସାହରସା- ଅମୃତସର ଜନସାଧାରଣ ଏକ୍ସପ୍ରେସ

ପ୍ରିମିୟମ ଏକ୍ସପ୍ରେସ (୫):

- ୧. ମୁମ୍ବାଇ ସେକ୍ସ୍‌ପ୍ଲାଇ- ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରିମିୟମ ଏସି ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୨. ସାଲିମାର- ଚେନ୍ନାଇ ପ୍ରିମିୟମ ଏସି ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୩. ସିକନ୍ଦରାବାଦ-ହଜରତ ନିଜାମୁଦ୍ଦିନ ପ୍ରିମିୟମ ଏସି ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୪. ଜୟପୁର-ମଦୁରାଇ ପ୍ରିମିୟମ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୫. କାମାକ୍ଷା-ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ପ୍ରିମିୟମ ଏକ୍ସପ୍ରେସ

ଏସି ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଟ୍ରେନ(୬)

- ୧. ବିଜୟଡ୍ରାଡା- ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ଏପି ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ଦୈନିକ)
- ୨. ଲୋକମାନ୍ୟ ଡିଲ୍ଲି-ଲକ୍ଷ୍ମୌ ସାପ୍ତାହିକ
- ୩. ନାଗପୁର-ପୁନେ ସାପ୍ତାହିକ
- ୪. ନାଗପୁର-ଅମୃତସର ସାପ୍ତାହିକ
- ୫. ଲକ୍ଷ୍ମୀନଗର-ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ସାପ୍ତାହିକ
- ୬. ନିଜାମୁଦ୍ଦିନ-ପୁନେ ସାପ୍ତାହିକ

ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଟ୍ରେନ(୨୭):

- ୧. ପାରାଦୀପ-ବିଶାଖାପାଟଣା ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୨. ଟାଟା-ନଗର-ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୩. ପାରାଦୀପ-ହାଡ୍ରାଡା ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୪. ବିଶାଖାପାଟଣା -ଚେନ୍ନାଇ ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୫. ରାମନଗର-ଆଗ୍ରା ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୬. ରାଜକୋଟ-ରେଡ୍ଡୀ ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୭. ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ-ବାରଣାସୀ ଦୈନିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୮. ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ- ଭାଟିଣ୍ଡା ଶତାବ୍ଦୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ସପ୍ତାହକୁ ଦୁଇଥର)
- ୯. ମୁମ୍ବାଇ-ପଲିଟନ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୦. ମୁମ୍ବାଇ-କାଜିପେଟ ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୧. ଲୋକମାନ୍ୟ ଡିଲ୍ଲି - ଆଜମଗଡ ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ

- ୧୨. କାନପୁର-ଜାମୁ-ଡାଡ୍ଡି ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ସପ୍ତାହିକଦୁଇଥର)
- ୧୩. କାମାକ୍ଷା-କାଟରା ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୪. ଇନ୍ଦୋର-ଜାମ୍ମୁ ଡାଡ୍ଡି ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୫. ହଜୁର ସାହିବ-ନାନଦେବ ବିକାନିର ଏକ୍ସପ୍ରେସ (ସାପ୍ତାହିକ)
- ୧୬. ହାପା -ବିକାସପୁର- ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୭. ଗୋରଖପୁର-ଆନନ୍ଦବିହାର ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୮. ଗୌହାଟି-ଦୈନିକ ଇଂରସିଟି ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୧୯. ଗୌହାଟି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାଗୁନ ଇଂରସିଟି ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୨୦. ଫିରୋଜପୁର -ଚଣ୍ଡୀଗଡ ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ଛଅ ଦିନିଆ)
- ୨୧. ଛାପ୍ରା-ଲକ୍ଷ୍ମୌ ଏକ୍ସପ୍ରେସ (୩ଦିନିଆ)
- ୨୨. ଭିଦାର-ମୁମ୍ବାଇ ଏକ୍ସପ୍ରେସ (ସାପ୍ତାହିକ)
- ୨୩. ଭାଦ୍ରା-ଜୟପୁର ସାପ୍ତାହିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୨୪. ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ- ସିମୋଗା ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଥର)
- ୨୫. ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ-ବାଙ୍ଗାଲୋର ଦୈନିକ ଏକ୍ସପ୍ରେସ
- ୨୬. ଅହମ୍ମଦବାଦ -ଚେନ୍ନାଇ ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇଥର)
- ୨୭. ଅହମ୍ମଦବାଦ -ପାଟନା ଏକ୍ସପ୍ରେସ(ସାପ୍ତାହିକ)

ପାସେଞ୍ଜର ଟ୍ରେନ(୮)

- ୧. ହାଡିଆ - ରାଉରକେଲା ପାସେଞ୍ଜର
- ୨. ବିକାନିର-ରେଡ୍ଡୀ ପାସେଞ୍ଜର ଦୈନିକ
- ୩. ଧାରଡ୍ରାଡ-ଦାଣ୍ଡେଲି ପାସେଞ୍ଜର
- ୪. ଗୋରଖପୁର- ନୌତାନଡ୍ରା
- ୫. ଗୌହାଟି-ମେଣ୍ଡିପଥର
- ୬. ବାଇୟୁର-କାସରାଗଡ
- ୭. ରଙ୍ଗପଡା ନର୍ଥ-ରଙ୍ଗାଆ
- ୮. ଯଶବନ୍ତପୁର-ତୁମକୁର

ଏନଇଏମୟୁ ସେବା:

- ୧. ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ- ରାମନଗରମ (୬ଦିନିଆ)
- ୨. ପଲଡ୍ରାଲ -ଦିଲ୍ଲୀ-ଆଲିଗଡ

ଡିଇଏମୟୁ ସେବା(୫):

- ୧. ସମ୍ବଲପୁର-ରାଉରକେଲା (୬ ଦିନିଆ)

<p>୨. ଯଶଓକ୍ତପୁର-ହସ୍ତୁର (୬ ଦିନିଆ) ୩. ବାରମୁଳା- ବନିହାଲ(ଦୈନିକ) ୪. ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ -ନୀଳମଙ୍ଗଳା(ଦୈନିକ) ୫. ଛାପ୍ରା-ମଣ୍ଡୁଆ ଡିହି(୬ଦିନିଆ)</p> <p>ସମ୍ପ୍ରସାରିତ ଟ୍ରେନ(୧୧): ୧. ହାଡ଼ଡା -ବେଲଦା ଟ୍ରେନ ଜଳେଶ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨. ଆନନ୍ଦବିହାର-ସାସାରାମ ଗରିବ ରଥ ଗୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩. ଦିଲ୍ଲୀ- ଶ୍ରୀରଙ୍ଗନଗର ଏକ୍ସପ୍ରେସ ବିକାନିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୪. ଗନ୍ଧିଆ-ମୁଜାଫରପୁର ଏକ୍ସପ୍ରେସ ବରାଉଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ</p>	<p>୫. ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ-ଭୋପାଳ ଶତାବ୍ଦୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ହରିଦଗଞ୍ଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୬. ଲୁଧିଆନା-ହିସାର ପାସେଞ୍ଜର ସାବୁଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୭. ସୋନପୁର-କ୍ୟାପଟେନଗଞ୍ଜ ପାସେଞ୍ଜର ଗୋରଖପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୮. ଗୋରଖପୁର-ଡା଼ି ପାସେଞ୍ଜର ସିଓ୍ୱା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୯. ବକ୍ସର-ମୋଗଲସରାଇ ଟ୍ରେନ ବାରାଣାସୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୦. ଝାଝା ପାଟଣା ଟ୍ରେନ ଯଶିଡିହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୧. ଲକ୍ଷ୍ନୌ-ହର୍ଦ୍ଦୱାଇ ଟ୍ରେନ ଶାହାଜାହାନପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ</p>
---	--

ଭିକ୍ଟିମିର ଆଧୁନିକୀକରଣ ପାଇଁ ବିଦେଶୀ ପୂଞ୍ଜିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୂଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖୁବ ଶୀଘ୍ର ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ କେନ୍ଦ୍ର କ୍ୟାବିନେଟର ଅନୁମୋଦନ କରାଯିବ ବୋଲି ଲୋକସଭାରେ ରେଳମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ଶ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ସରକାର ଶସ୍ତ୍ରା ଲୋକପ୍ରିୟତା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ଏକ ବାସ୍ତବବାଦୀ ଏବଂ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ରେଳବଜେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ରେଳ ଷ୍ଟେସନ ଓ ରେଳଗାଡ଼ିର ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଏବଂ ଯାତ୍ରୀ ସୁରକ୍ଷା ଉପରେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ।

ନୂତନ ରେଳବଜେଟରେ ୫୮ଟି ନୂଆ ଟ୍ରେନ ଚଳାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ୧୧ଟି ଟ୍ରେନର ଗତିପଥକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯିବ । ଆଉ ୨୮ଟି ପ୍ରସାରିତ ରେଳଲାଇନ ପାଇଁ ସର୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଦୁର୍ଗମ ତଥା ଉଠିବୁର୍ଦ୍ଧ ଅଂଚଳରେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ରେଳପ୍ରକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକର ତ୍ୱରିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ଏହି ବଜେଟରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ରେଳବାଇ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା

ତାଙ୍କ ବଜେଟ ଅଭିଭାଷଣରେ ଦୁତଗାମୀ ରେଳସେବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ହୀରକ ଚତୁର୍ଭୁଜ ଅତି ଦୁତଗାମୀ ରେଳ ନେଟୱାର୍କ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ ଯାହାକି ସବୁ ମେଟ୍ରୋ ସହରକୁ ସଂଯୋଗ ସ୍ଥାପନ କରିବ । ଏଥିଲାଗି ବଜେଟରେ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୁମ୍ବାଇ-ଅହମ୍ମଦାବାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଦର୍ପାରେ ଏକ ବୁଲେଟ ଟ୍ରେନ ଚଳାଚଳର ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଦିଲ୍ଲୀ-ଆଗ୍ରା, ଦିଲ୍ଲୀ-ଚଣ୍ଡୀଗଡ଼, ଦିଲ୍ଲୀ-କାନପୁର, ନାଗପୁର-ବିଳାସପୁର, ମୁମ୍ବାଇ-ଗୋଆ, ମୁମ୍ବାଇ-ଅହମ୍ମଦାବାଦ, ଚେନ୍ନାଇ-ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ନାଗପୁର-ସିକନ୍ଦରାବାଦ ଏବଂ ମହୀଶୂର-ବାଙ୍ଗାଲୋର-ଚେନ୍ନାଇ ମଧ୍ୟରେ ୧୬୦ରୁ ୨୦୦ କିଲୋମିଟର ବେଗରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଦୁତଗାମୀ ଟ୍ରେନ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ରେଳମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଛନ୍ତି ।

କୋଇଲା ଭଳି କଂଚାମାଲ ଯୋଗାଣକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା-ସବଡେଗା ରେଳପଥ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀନ ଭିତ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ ବୋଲି ରେଳମନ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ।

ଏହାଛଡ଼ା ଦେଶର ସବୁବନ୍ଦରକୁ ମାଲ ପରିବହନର ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ସାଗରମାଳା ରେଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ସରକାରୀ-ଘରୋଇ ଭାଗିଦାରିତା ଢା଼ାରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ପ୍ରଥମ ଦର୍ପାରେ ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅସ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଦର, ଦିପ୍ତି, ଟୁନା, ହାଜିରା, ହୋଲେରା, ରେଓ୍ୱାସ ଏବଂ ଜୟଗଡ଼ ପ୍ରସାରିତ ବନ୍ଦରକୁ ରେଳ ସଂଯୋଗ କରାଯିବ । ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୪ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଇଛି । ରେଳପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରେଳ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିଚାଳନା ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରାଯିବ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନ ରେଳ ସେବା:

ଦେଶବିଦେଶରୁ ଭାରତକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରେଳମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସଂସ୍କୃତିକ, ପରିବେଶ ଓ ଶିକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛି । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ଟ୍ରେନ ସଂଯୋଗ କରାଯିବ । ପ୍ରସାରିତ ଏଣିହ୍ୟସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଦେବୀ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍କୁଲ, ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗ

ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ , ଶ୍ରୀକ୍ଷିଆନ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ, ସୁଫି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ, ମୁସଲିମ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ, ଶିଖ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ, ବୌଦ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ, ମନ୍ଦିରମାଳା ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ, ସେହିପରି ସାମାଜିକ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଜୀବନାଦର୍ଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବା ପାଇଁ ଖୁବଶୀଘ୍ର ରେଳମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ସାମାଜିକ ବିବେକାନନ୍ଦ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ପ୍ରଚଳନ କରାଯିବ ବୋଲି ରେଳମନ୍ତ୍ରଣା ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି ।

ରେଳସୁରକ୍ଷା :

ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଶରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରେଳ ଦୁର୍ଘଟଣା ଯୋଗୁ ପ୍ରାୟ ୧୫ହଜାର ଲୋକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ରେଳ ଦୁର୍ଘଟଣାକୁ କିପରି ହ୍ରାସ କରାଯିବ ସେଦିଗରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ରେଳମନ୍ତ୍ରଣା ଚଳିତ ବଜେଟରେ ଅତ୍ୟଧୁନିକ ଯାନଜନିତ ଅଲଗାସୋନିକ ଡୁଟି ନିରୀକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଲଟ ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରଚଳନ କରାଯିବ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶରେ ମୋଟ ୩୦୩୪୮ ଲେଭଲ କୁସିଂ ମଧ୍ୟରୁ ୧୧୫୬୩ଟି ଜଗୁଆଳିବିହୀନ ଲେଭଲ କୁସିଂ ରହିଛି । ଏସବୁକୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ହଟାଯାଇ ଆଧୁନିକ ଲେଭଲ କୁସିଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ଏହାଛଡା ପ୍ରତି ଷ୍ଟେସନରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ଲାଟଫର୍ମକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଫୁଟ ଓଭରବ୍ରିଜ ଏବଂ ଏସ୍କାଲେଟର ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ କରାଯିବ । ଏଥିଲାଗି ୧୭୮୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ମନ୍ତ୍ରଣା ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଚଳିତ ବର୍ଷ ରେଳବାଇରେ ୪ହଜାର ମହିଳା କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରେଳପଥ

ପ୍ରଶସ୍ତିକରଣ, ନବୀକରଣ, ଆଧୁନିକ ଲେଭଲ କୁସିଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ରେଳଓଭରବ୍ରିଜ ଓ ଭୂତଳ ବ୍ରିଜ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ମୋଟ ୪୦ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ ।

ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା :

ରେଳଯାତ୍ରୀଙ୍କ ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ଇ-ଟିକେଟ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବ୍ୟାପକ ସଂସ୍କାର ଅଣାଯିବ । ପ୍ରତି ମିନଟରେ ୭୨୦୦ ଟିକେଟ ବୁକିଂର ସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟି କରାଯିବ । ଇ-ଟିକେଟ ବୁକିଂର ସୁବିଧା ମିଳିବ । ସବୁ ବଡ଼ବଡ଼ ଷ୍ଟେସନ ଏବଂ ଏ-୧ ତଥା ଏ-ଶ୍ରେଣୀର ଟ୍ରେନରେ ଡ୍ରାଇଫାଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରାଯିବ । ମୋବାଇଲରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗନ୍ତବ୍ୟସ୍ଥଳ ଆଗମନର ସୂଚନା ଦିଆଯିବ । ପ୍ରତି ଷ୍ଟେସନରେ ଏଣିକି ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ତଥା ପରିମଳ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାର ସଂସ୍ଥାକୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯିବ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅହରହ ସିସିଟିଭି ମାଧ୍ୟମରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରାଯିବ । ଦୂରଗାମୀ ଟ୍ରେନଗୁଡ଼ିକରେ ଉନ୍ନତ ବ୍ରାଣ୍ଡର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ପରଷା ଯିବ । ଯାତ୍ରୀମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଭଲ କି ନୁହେଁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଉପରିସ୍ଥ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ଆବଶ୍ୟକସ୍ଥଳେ ଖରାପ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ

ହେଲେ ଯୋଗାଣକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଲାଇସେନ୍ସ ରଦ୍ଦ କରାଯିବ । ଏଣିକି ଯାତ୍ରୀମାନେ ଅନଲାଇନରେ ରେଳବିଶ୍ରାମ କକ୍ଷର ଆଗୁଆ ବୁକିଂ କରିପାରିବେ । ସବୁ ଷ୍ଟେସନ ଏବଂ ଟ୍ରେନରେ ଆରଓ ପବ୍ଲିକ ବିଶୁଦ୍ଧ ପାନୀୟ ଜଳ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ । ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଟ୍ରେନ ପାଇଖାନାରେ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ବାୟୋଟଏଲଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ଏସି କୋଚରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମିସେବାକୁ ସୁସଂହତ କରାଯିବ । ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସୁବିଧା ନିମନ୍ତେ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବେ ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଟିକେଟ ଭେଣ୍ଡିଂ ମେସିନ କେତେକ ଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ରେଳମନ୍ତ୍ରଣା ଶ୍ରୀ ଗୌଡ଼ା ତାଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣରେ କହିଥିଲେ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଷ୍ଟେସନରେ ଫୁଡକୋର୍ଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବ । ଶୀଘ୍ର ପଡ଼ିସଡ଼ି ଯାଉଥିବା କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁପରିଚାଳିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରେଳମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ୧୦ଟି ବୃହତ ଶୀତଳ ଭଣ୍ଡାର ନିର୍ମାଣ କରାଯିବ । ଏହାଛଡା କ୍ଷୀର, ପନିପରିବା, ପାଚିଲାଫଳ ପରିବହନ ନିମନ୍ତେ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥାମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପାର୍ସଲ ଭ୍ୟାନ ବୁକିଂ କରିପାରିବେ ବୋଲି ନୂତନ ବଜେଟରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ■■

(ପିଆଇବି)

ବଜେଟ

ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟ

କେନ୍ଦ୍ର ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲି ଲୋକସଭାରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦେଶର ଜିଡିପି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ୫.୪୫ରୁ ୫.୯ ମଧ୍ୟରେ ରହିବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ହାର କମିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପନ ଉପରେ ସ୍ତରରେ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାର କାରଣ ହୋଇଛି । ଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଧିରେ ଧିରେ ସୁଧାର ହେଉଥିବାରୁ ତା'ର ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ପଡ଼ିବ ବୋଲି ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟରେ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଦୁର୍ବଳ ମୌସୁମୀ ପ୍ରବାହ, ବାହ୍ୟ ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିବେଶ ଏବଂ ପ୍ରତିକୂଳ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ବାତାବରଣ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ କିଛିଟା ଖରାପ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଛି । କିନ୍ତୁ ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବାହ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁଧାର ଆସିଥିବା ଏବଂ ଚଳନ୍ତି ଜମା ତଥା ଆମଦାନୀ ଉତ୍ପାଦନ

ବ୍ୟବଧାନ କମୁଥିବାରୁ ଜିଡିପି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଉପରେ ସକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ୁଛି । ବିଂଶ ଡିଆର୍ ୨୦୧୧-୧୨ରେ ୫.୭ ପ୍ରତିଶତ ଥିବା ବେଳେ ତାହା ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ୪.୫ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଗତବର୍ଷ କୃଷି ଏବଂ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୪.୭ ପ୍ରତିଶତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଆମ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସୁଧାର ଆଣିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି । ଏଥର ଦେଶରେ ରେକର୍ଡ ପରିମାଣର ୨୬ କୋଟି ୪୪ଲକ୍ଷ ଟନ ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ହେବାର ଆଶା କରାଯାଉଛି । ପୂର୍ବବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଅଧିକ ୨କୋଟି ଟନ ହେବ । ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ମଧ୍ୟ ୨୬ କୋଟି ୫୦ଲକ୍ଷ ଟନ ହେବାର ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଗତ ୨ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସେତେଟା ଉତ୍ସାହଜନକ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇନାହିଁ । ସେହିପରି ସେବା, ଘରୋଇ ବାଣିଜ୍ୟ, ପରିବହନ, ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ମହଜୁଦ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନ୍ଦାବସ୍ଥା ଦେଖାଦେଇଛି । ବିଶେଷ କରି ଶିଳ୍ପ

କ୍ଷେତ୍ର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଆଶାଜନକ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଶିଳ୍ପ ଓ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟରୁ ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷିତ, କୁଶଳୀ ତଥା କର୍ମନିଷ୍ଠ ଯୁବଶକ୍ତି ରହିଛନ୍ତି । ଆଉ କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଆଶା କରାଯାଉଛି । ୨୦୦୧ ମସିହାରେ କୁଶଳୀ, କର୍ମୀ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୫୮ ପ୍ରତିଶତ ଥିବା ବେଳେ ୨୦୨୧ ସୁଦ୍ଧା ତାହା ୬୪ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଆକଳନ କରାଯାଇଛି । ଏଭଳି ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆତ୍ମନିୟୁକ୍ତି ଏକ ଚାଲେଞ୍ଜ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଭାରତର ବିକାଶ ପାଇଁ ଗଠନାତ୍ମକ ଓ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନକାରୀ ତଥା ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ ବିକାଶ

କୌଶଳ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟରେ କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ରିପୋର୍ଟର ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୧୨-୧୩ରେ ଦେଶର ମୋଟ ବାହ୍ୟାଦାନିତ୍ୱପିତ ୪.୭ ପ୍ରତିଶତ ଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୩-୧୪ ବର୍ଷରେ ୫ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ରଘାନି ହାରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଘଟିଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏବଂ ଭାରତୀୟ ରିଜର୍ଭ ବ୍ୟାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟଭିତ୍ତିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଯୋଗୁଁ ବାହ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି ଘଟୁଛି । ତେବେ ଅଧିକ ଆର୍ଥିକ ସଂସ୍କାର, ପୃଷ୍ଠିନିବେଶକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ପରି ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ, ଶିଳ୍ପ ଓ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧି କୃଷି ଓ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅଧିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦ୍ୱାରା ଆସନ୍ତା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ୭ରୁ ୮ ପ୍ରତିଶତକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟର ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୧୩ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଶିଳ୍ପ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ମାତ୍ର ୦.୪ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ତା' ପୂର୍ବବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ ୨୦୧୨-୧୩ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଗତି ୧ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥିଲା । ଗତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଭାରତକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ତଳାର ହିସାବରେ ୩୬.୪ ବିଲିୟନ ତଳାର ରହିଥିଲା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଶିଳ୍ପ ରଣ ପରିମାଣ ୧୪.୯ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ତା' ପୂର୍ବବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ ୨୦୧୨-୧୩ରେ ଏହା ୧୭.୮ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ୨୦୧୧-୧୨ରେ ଶିଳ୍ପରଣ ୨୦.୯ ପ୍ରତିଶତ ରହିଥିଲା । ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ୧୬ଟି ଜାତୀୟ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ଓ ଉତ୍ପାଦନ ଜୋନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

କରିବା ଲାଗି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରୁ ୮ଟି ଜୋନ ଦିଲ୍ଲୀ-ମୁମ୍ବାଇ ଶିଳ୍ପ କରିଡର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯିବ । ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗରେ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏବେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି । ତାଛଡ଼ା ଭିତ୍ତିଭୂମି କ୍ଷେତ୍ରର ବିକାଶ ଦିଗରେ ରହିଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହଟାଇବା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ସଂସ୍କାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତ୍ୱରାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅଙ୍ଗୀକାରବଦ୍ଧ ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟରେ ସରକାର କହିଛନ୍ତି । ୨୦୧୨-୧୩ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ରଘାନି ପରିମାଣ ୧.୮ ପ୍ରତିଶତ ଥିବା ବେଳେ ତାହା ୧୩-୧୪ରେ ୪.୧ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଗତ ୬ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରଘାନି ହାର ଯଥେଷ୍ଟ ବଢ଼ିଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବୋତ୍ତମ ସେବାର ରଘାନି ପରିମାଣ ୪୬ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ଚଳିତ ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ଚତୁର୍ଥମାସିକରେ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ବାଣିଜ୍ୟ ନିଅଁ ୪୨.୪ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ସେହିପରି ଆମଦାନୀ ହାର ମଧ୍ୟ ୮.୩ ପ୍ରତିଶତ କମିଛି । ୨୦୧୪-୧୫ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷର କେବଳ ଏପ୍ରିଲ ଓ ମେ ମାସର ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ବିଦେଶରୁ ଆମଦାନୀ ପରିମାଣ ୧୩.୨ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସରକାରଙ୍କ କଡ଼ା

ଆଭିଯୁକ୍ତ୍ୟ ଯୋଗୁ ସୁନା ଏବଂ ରୂପା ଆମଦାନୀ ୪୦.୧ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇ ୩୩.୪ ବିଲିୟନ ତଳାରରେ ସୀମିତ ରହିଛି ବୋଲି ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ବେ ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଭାରତର ବାଲାନ୍ସ ଅଫ ପେମେଣ୍ଟ ସ୍ଥିତି ସୁଦୃଢ଼ ରହିଛି । ଚଳନ୍ତି ଜମା ତଥା ଆମଦାନୀ-ରଘାନିର ବ୍ୟବଧାନ ୮୮.୨ ବିଲିୟନ ତଳାରରୁ ହ୍ରାସ ପାଇ ଏବେ ୩୨.୪ ବିଲିୟନ ତଳାରରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଭାରତର ମୋଟ ରଘାନି ପରିମାଣ ୩୧୨.୬ ବିଲିୟନ ତଳାର ରହିଥିଲା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୩୨୫ ବିଲିୟନ ତଳାର ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସେବା ରଘାନି ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପରପକ୍ଷରେ ଆମଦାନୀ ପରିମାଣ ୮.୩ ପ୍ରତିଶତ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ତେବେ ମୋଟ ଆମଦାନୀ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ପରିମାଣ ହେଉଛି ପେଟ୍ରୋଲିୟମଜାତ ସାମଗ୍ରୀର ଯାହାକି ପ୍ରାୟ ୧୦୦ ବିଲିୟନ ତଳାର ରହିଛି । ରଘାନି ଆମଦାନୀ ତାରତମ୍ୟ ୧୯୦.୩ ବିଲିୟନ ତଳାରରୁ ହ୍ରାସ ପାଇ ଏବେ ୧୩୭.୫ ବିଲିୟନ ତଳାରରେ

ଅବଶିଷ୍ଟ ୬୨୨୩ରେ

ଯୋଜନା, ଅଗଷ୍ଟ ୨୦୧୪

ସଫଳ କାହାଣୀ

ହାଜିଆ ମାର୍ଜିଆ - କାରଗିଲର ଜଣେ ରାଜନୈତିକ ପ୍ରେରଣା

ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ଚେହେରା ସ୍ତୁତି ଇରାନି ଆମେଥିରୁ ନିକଟ ଅତୀତରେ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ଲଢ଼ିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସିଥିଲେ ସେଠାରେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀତା କରି ବିରୋଧି ଦଳର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ନିତି ଦିନ ବିରୋଧ କରି ପ୍ରିୟଙ୍କା ଗାନ୍ଧୀ ସଂବାଦରେ ରହିଥିଲେ । ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମମତା ବାନାର୍ଜୀ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରାୟ ଏକାକୀ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଥିଲେ ଜୟଲଳିତା ଜୟରାମ, ସୁଷମା ସ୍ୱରାଜ, ରୁନା କାରତ, ସାଜିଆ ଇଲମୀ, ଉମା ଭାରତୀ, ମାୟାବତୀ... ତାଲିକା ହେଉଛି ଦୀର୍ଘ ଏବଂ ଅତି ଉତ୍ସାହଜନକ । ଏମାନଙ୍କ ସହ ସାମିଲ ହୋଇଛନ୍ତି ସାରା ଭାରତର ଅନେକ ମହିଳା ନେତ୍ରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଆରେ ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିପାରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏଭଳି ସ୍ଥାନରେ ଲଢ଼େଇ କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ପ୍ରତି ଜନତା ଓ ମିଡ଼ିଆ ସମର୍ଥନ ରହିଛି । ମହା ନଗରରୁ

ହଜାର ହଜାର କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ସେମାନଙ୍କ ଶାନ୍ତ ସଂଗ୍ରାମ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ଜାରୀ ରହିଛି । ସେମାନେ ସାମାଜିକ ପ୍ରଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଂଗ୍ରାମ ଲୋକଲୋଚନରେ ଆସିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମର୍ଥନ ରହିଛି ।

ଶ୍ରୀନଗରଠାରୁ ୨୧୩ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଲଦାଖ ବରଫା ଛାଦିତ ମରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗାରଗିଲ ଅବସ୍ଥିତ । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମିଡ଼ିଆରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ରହିଥିବା ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ହଠାତ ଗତ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ମିଡ଼ିଆର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଭଳି ନିର୍ବାଚନ ପରେ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ରାଜନୀତି ଓ ପିତୃ କୈନ୍ଦ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରାୟତଃ ସହଯୋଗୀ ଏବଂ ସେମାନେ ମହିଳା ଅଧିକାରର ବିରୋଧି । ସବୁ ପ୍ରକାର ପ୍ରଥା ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ପ୍ରତିହତ କରି ୫୧ ବର୍ଷିଆ ହାଜିଆ ମିର୍ଜା ପ୍ରଶାସନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ନିଜର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ । ତୁମାଲଲେ ଭଳି ଛୋଟ ସ୍ଥାନରୁ (କାରଗିଲ ଠାରୁ ୨୫

କିଲୋମିଟର ଦୂର) ଏହି ଆଗ୍ରହୀ ମହିଳା ନିଜର ସୁରକ୍ଷିତ ଘରୁ ବାହାରି ରାଜନୀତି ଦୁନିଆରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ ।

୧୯୯୯ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଥିବା ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜନୈତିକ ସଂଗଠନ ଓ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ କୃତ୍ରିତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନରେ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରେ କିଛି ମହିଳା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛନ୍ତି । ଏହାର ସୁଯୋଗ ନେଇ ହାଜିଆ ତୁମେଲ କଲୋନିରୁ ୨୦୦୨ ପଞ୍ଚାୟତ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ନିଜକୁ ମନୋନୀତ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅସହଯୋଗୀ ପରିବେଶ ଏବଂ କଠୋର ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ ତାଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା ।

୨୦୦୩ ତାଙ୍କ ଆଶା ଏକ ନୂତନ ଦିଗ ନେଇଥିଲା । ଏହି ବର୍ଷ କାରଗିଲର ଲଦାଖ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ପାର୍ବତ୍ୟ ବିକାଶ ପରିଷଦ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଆରଂଭ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପାର୍ବତ୍ୟ ପରିଷଦରେ ପାର୍ଷଦଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ହେଉଛି ୩୦ । ଏମଧ୍ୟରୁ ୨୬ ଜଣ ପାର୍ଷଦ

ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ନିର୍ବାଚିତ ହୋଇ ଆସିଥିବା ବେଳେ ୪ ଜଣ ପାର୍ସଦ ମୁଖ୍ୟ ସଂଖ୍ୟାଳୟ ସଂପ୍ରଦାୟ ଓ ମହିଳାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତି ହୁଅନ୍ତୁ । ପାର୍ବତ୍ୟ ପରିଷଦର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ପାରଦର୍ଶିତାର ସହ ଅଂଚଳରେ ବିଭିନ୍ନ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି କି ନାହିଁ ତାହାର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଉପରେ ଦାୟିତ୍ୱବଦ୍ଧତା ନିଶ୍ଚିତ କରିବା । କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଜନା ସବୁ ତୃଣ ମୂଳ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ଏବଂ ଏହା କଲାବେଳେ ପାର୍ସଦ, ପଞ୍ଚାୟତ ସରପଞ୍ଚାୟତଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ ତଥା ବ୍ଲକ ମୁଖ୍ୟାଳୟରେ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ପାର୍ସଦ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ପାର୍ସଦଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ତାହାର ସମୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ । ଏହି ପାର୍ବତ୍ୟ ପରିଷଦ ମଡେଲ ଦାର୍ଜିଲିଂ ପାର୍ବତ୍ୟ ପରିଷଦ ଡାକ୍ତାରେ ୧୯୯୫ ମସିହାରେ ଲେହ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଥମେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ୨୦୦୩ ବର୍ଷ ସାମାଜିକ ଅଂଚଳରେ ଲୋକଙ୍କ ବିକାଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାରଗିଲ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଲଦାଖ ସ୍ୱୟଂ ଶାସିତ ପାର୍ବତ୍ୟ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟ ହେବାପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାକୁ ହାଜିଆ ନିଜକୁ ଅଲଗା କରିପାରି ନଥିଲେ । ସମାଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସୁଯୋଗ ବୋଲି ସେ ଧରିନେଇଥିଲେ ।

ରାଜନୈତିକ ଶକ୍ତି ଥିଲେ କେହି ସମାଜରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପରେ କେହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ହାଜିଆ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି । ତଥାପି, ସେ ସଂଗ୍ରାମ ଜାରୀ ରଖିଥିଲେ । ବିନା କୌଣସି ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ କାରଣ ନଥାଇ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିୟମିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦୁଇଟି ପ୍ରତିକୂଳ ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଏଥିରୁ ବିରତ କରି ପାରି ନଥିଲା । ଅନେକ ବର୍ଷ କରାନରେ ବିତାଇବା ପରେ ହାଜିଆ ଯେତେବେଳେ ଭାରତକୁ ଫେରିଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜର ଗୋଟିଏ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ହତାଶ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସମାଜର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ନିଜର ଅବଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହୀ ହାଜିଆ ନିଜ ଘରର ତଳ ମହିଳା ଟିକ୍ସ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ସେ ପ୍ରାୟ ୧୭ ବର୍ଷ କାଳ ପାଠ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି ।

କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସେ ନିଜର ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଏହି ଉଦ୍ୟମରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଚାହିଁ ଥିଲେ ଏକ ଭଲ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ସେ ଖାଲି ଥିବା ସ୍ଥାନ ଦାନ କରିବାକୁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନିରନ୍ତର ସଂଗ୍ରାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ସେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ବା ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇ ପାରି ନଥିଲେ । ଜ୍ଞାନର ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ଲୋକମାନେ ସ୍କୁଲ ଓ ଶିକ୍ଷାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝି ପାରୁନଥିଲେ ବୋଲି ସେ କୁହନ୍ତି ।

ନଭେମ୍ବର ୨୦୦୮ରେ ଗାରଗିଲ ଲଦାଖ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ପାର୍ବତ୍ୟ ବିକାଶ ପରିଷଦ ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନରେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ୟମର ଫଳ ମିଳି ଥିଲା ଏବଂ ସେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ ।

ରାଜନୀତିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ସଂଗତ ଭାବରେ ନିଜର ଆଇନଗତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ଅଧିକାର ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିଛି ମୁଁ କେବେ ହେଁ ବସ୍ତୁବାଦରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ । ମୁଁ

ସାରାଜୀବନ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ସଂପ୍ରଦାୟ ପ୍ରଗତି ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସିଛି ବୋଲି ହାଜିଆ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ପରିଷଦ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରାୟ ୪ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ ସେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ ଯେପରି ସେ କ୍ଷମତାରେ ଥିବା ବେଳେ ନିଜର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହିବେ । ମୁଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ କରେ ଏବଂ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନୁହେଁ ଜଣେ ସୁଚିନ୍ତିତ ନାଗରିକ ଭାବରେ ତାହାକୁ ଯୁକ୍ତି ସଂଗତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପ୍ରୟାସ କରେ ବୋଲି ହାଜିଆ କୁହନ୍ତି । ଅନେକ ପାଣି ଚ୍ୟାନେଲ, କଂକ୍ରିଟ ଫୁଟପାଥ, ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ କଂପ୍ୟୁଟର ଲାବୋରଟୋରୀ, ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ କର୍ମ ନିୟୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ଓ ମହିଳା ସ୍ୱୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅର୍ଥସହାୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । “ସମ୍ମାନ ଓ ଭଦ୍ରତାର ସହ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆସି କାମ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଲିକାର ରହିଛି” ବୋଲି ଦୃଢ଼ ସ୍ୱରରେ ହାଜିଆ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ।

ଜଣେ ସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏନ କୁହନ୍ତି “ତାଙ୍କ ଭଳି ଜଣେ ଦୃଢ଼ ମନୋଭାବ ମହିଳା ଆମେ କୁଚିତ ଦେଖିଛୁ” ନିଜର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେ କେବେ ହେଁ ପଛ ଘୁଞ୍ଚି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ବିଶେଷ କରି ପୁରୁଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ସଂଖ୍ୟାଳୟ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ବେଳେ ସମାଜର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତିବଦ୍ଧ । ସଠିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ କହୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ସହ ଯୁକ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ କେହି ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ତଥା ତାଙ୍କ ଭଳି ଠିକ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବା କ୍ଷମତା ଆଉ କାହାର ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ସଂଗଠନର ସକ୍ରିୟ ସଦସ୍ୟା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ **ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ୬୮ ପୃଷ୍ଠାରେ**

ଶୋଧଯାତ୍ରା

କପା ବୀଜକୋଷ ତୋଳିବା ଯନ୍ତ୍ର

• ନାଗୁଭାଇ ଆର. ଓଡ଼ାଧେର

ଶୁଖିଲାକ କପା ଗୁଜୁରାଟର ଅନେକ ଅଂଚଳରେ ଭଲ ଭାବରେ ହୁଏ । କେବେ କେତକ କିସମର କପାରେ ବୀଜ କୋଷ ବାହାରେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଏଥିରୁ କପା ସିଧାସଳଖ ବାହାର କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ । କପା ମଞ୍ଜି ବାହାର କରିବା ଏବଂ କପା ବୀଜ କୋଷ ତୋଳିବା ହେଉଛି ଏକ କଠିନ କାମ ଏବଂ ଏଥିରେ ଅନେକ ଶ୍ରମ ଲାଗିଥାଏ । ଗୁଜୁରାଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନଗର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏରାଡ଼ାଡାର ୪୦ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ନାଗୁଭାଇ ଏହି ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଏକ

ଧାରଣଶୀଳ ସମାଧାନ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ଏଥି ସକାଶେ ଏକ ଟ୍ରାକ୍ଟର ପରିଚାଳିତ ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ କଟନବଲ ପିକିଂ ମେସିନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏହି ମେସିନ କେବଳ କଟନ ବଲ୍ ତୋଳିଥାଏ ତାହା ନୁହେଁ ଏହା ବଲ୍‌ର କପାକୁ ଅଲଗା ମଧ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ନାଗୁଭାଇ ରାଗୁଭାଇ ଓଡ଼ାଡ଼େରଙ୍କ ପରିବରରେ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ମାତା, ପତ୍ନୀ ଓ ଦୁଇଜଣ ପିଲା । ଛଅ ଜଣଙ୍କ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟ କନିଷ୍ଠ ନାଗୁଭାଇଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ

ଭାଇମାନେ ଅତି ସ୍ନେହରେ ରଖିଥିଲେ । ପିଲାବେଳେ ମେସିନ ସବୁ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅନେକ ମେସିନ ସେ ଭାଙ୍ଗିଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ । ଏହି ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ତା ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସେ କଟନ୍ ବଲ୍ ପିକିଂ ମେସିନ୍ ତିଆରି କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି ।

ଭାରତରେ ଅନ୍ୟ କେତକ ସଂପ୍ରଦାୟ ଭଳି ନରୋଦା ରାଜପୁତ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ମଧ୍ୟ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ । ତଦନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ପିଲାବେଳେ ପୁଷ୍ଟାବେନଙ୍କ ସହ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷକ ପରେ ସେ ମେହସାନା ଜିଲ୍ଲାର କଡ଼ିଠାରେ ଏକ ବୋର୍ଡିଂ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପଢୁଅଛି । ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଚାକିରି ଇତ୍ୟାଦି ମିଳିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଗ୍ରାମରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । ବଡ଼ଭାଇ ଜଣେ କର୍ମୀଙ୍କୁ ଏବଂ ସେ

ଅହମ୍ମଦାବାଦରେ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ ଜଣେ ଭାଇ ଦାସଦାରେ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଗ୍ରାମଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ପରେ ଫାର୍ମ କାମ ପରିଚାଳନା କରିବା ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ନାଟୁଭାଇଙ୍କୁ ପାଠ ଛାଡ଼ି ତାଙ୍କ ସହ ଫାର୍ମ କାମରେ ଯୋଗଦେବା ସକାଶେ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ । ନାଟୁଭାଇ ପାଠ ଛାଡ଼ି ପିତାଙ୍କ ସହ ଫାର୍ମ କାମରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ଶିକ୍ଷାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କେବଳ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି ହାସଲ କରିବା ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ ସକାଶେ ଏକ ମୂଲ୍ୟ ଯୁକ୍ତତା । ନାଟୁଭାଇଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମତ ତାହା ହିଁ ଥିଲା । ରାଟୁଭାଇ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ସମ୍ମାନାସ୍ପଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ୧୫୦ ଏକରରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜମି ଥିଲା । ଭଲ ସମ୍ପଦ ରଖିଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ଶ୍ରମିକ ମାନେ ନିଷ୍ପାପରତାର ସହ କାମ କରୁଥିଲେ । କେତେକଙ୍କ ତାଙ୍କ ସହ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ କାମ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ନାଟୁଭାଇ କୁହନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଚାକିରି ତୁଳନାରେ କୃଷି ଅଧିକ ଲାଭଜନକ ଥିଲା ଏଥିଯୋଗୁଁ ହିଁ ସେ ଫାର୍ମକୁ ଜୀବନଧାରଣ ମାଧ୍ୟମ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ନାଟୁଭାଇ କୁହନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି । ପିତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯେତେକ ସଂପତ୍ତି ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଣ୍ଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନାଟୁଭାଇଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ୬୦ ଏକର ଜମି । ସେ ଜଣେ ରିଅଲ ଇଷ୍ଟେଟ୍ ହୋଲ୍ଡର ଭାବରେ ମଧ୍ୟ କାମ କରୁଛନ୍ତି । କୃଷି ଋତୁ ପରେ ଗ୍ରାମର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଗ୍ରାମର ରାମ ମନ୍ଦିରରେ ଏକଜୁଟ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା/ବିଷୟ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ଚାଷ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି ।

ସାମାଜିକ ଭାବ ବିନିମୟ ପାଇଁ ନାଟୁଭାଇ ଏହି ପ୍ଲଟଫର୍ମର ସୁଯୋଗ ସବୁବେଳେ ନିଅନ୍ତି ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଗୁଜରାଟର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନଗର, ଅହମ୍ମଦାବାଦ ଓ ରାଜନପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ କପା ହେଉଛି ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଚାଷ । ଜଳାଭାବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭୌଗୋଳିକ କାରଣ ଯୋଗୁଁ କଲ୍ୟାଣ-ଭି-୭ ୯୭ ନାମକ ଏକ ସୁନାୟ କି ସମର କପା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ଏହି କି ସମଟି ସୁନାୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶଙ୍କର ନାମରେ ପରିଚିତ । ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ଗ୍ରାମ ଏରଡ୍ୱାଡ଼ାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଧାରା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଏ । ଏହି ଚାଷ ବୃଷ୍ଟିଜଳ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଏବଂ ଗଛସବୁ ବଢ଼ିବା ଲାଗି ୯ ରୁ ୧୦ ମାସ ସମୟ ନେଇଥାନ୍ତି । ମୌସୁମୀ ସମୟରେ ବୀଜ ରୋପଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାର୍ଚ୍ଚ-ଏପ୍ରିଲ ମଧ୍ୟରେ ଅମଳ କରାଯାଏ । ଫସଲ ପକ୍ୱ ହୋଇଗଲେ କପା ତୋଳିବା ପାଇଁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ନିୟୋଜନ କରାଯାଏ । ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ଶ୍ରମ ସଂପଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ସମୟରେ ଚାଷୀ ଓ ତାଙ୍କର ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି କପା ତୋଳିଥାନ୍ତି । ସମଗ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ ଅମଳ ପ୍ରାୟ ଏକ ସମୟରେ ହେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ଏହି ସମୟରେ ଶ୍ରମ ଚାହିଦା ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରାମରେ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରମିକ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ କପା ଠିକ ସମୟରେ ଗଛରୁ ନ ତୋଳିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ଅନେକ ସମୟରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ମଜୁରୀ ମାଗନ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଜିକାଲି ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଶିଳ୍ପ ସବୁ ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ି ଉଠିଲାଣି ଏବଂ ସେମାନେ ଭଲ ଦରମା ଦେଉଥିବାରୁ ଶ୍ରମିକମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ ନକରି

କାରଖାନାରେ କାମ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଛୋଟ ବା ମଧ୍ୟମ ପରିମାଣରେ ଜମି ରହିଛି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ମଜୁରୀ ଦେଇ ବାହାରୁ ଶ୍ରମିକ ନେବା ସଂଭବପର ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଚାଷୀ ପାଇଁ ବର୍ଷର ଏକ ମାତ୍ର ଆୟ ଅର୍ଜନ ସମୟ ହୋଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କୌଣସି ଉପାୟରେ କପା ତୋଳିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ୮୦ ଏକର ଜମି ଥିଲା । ସମଗ୍ର ଫାର୍ମ ପାଇଁ ଶ୍ରମ ନିୟୋଜନ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ନିଜେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସହ ମିଶି କପା ତୋଳିବା କାମ କରୁଥିଲେ । ବଡ଼ ଆକାରରେ ନିଷ୍ପାପର ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କପା ତୋଳିବା ଋତୁରେ ସେ ତଥାପି ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲେ । ଦିନେ ନିଜ କାମ କଲାବେଳେ ଏଥିପାଇଁ ଏକ ମେସିନ ତିଆରି କରିବା ଚିନ୍ତା ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଆସିଲା । ନାଟୁଭାଇ କହନ୍ତି ମୁଁ ମୋର ପିତା ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ସହ୍ୟ କରିପାରୁନଥିଲି, ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମାତ୍ରାରେ କପା ନଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଏକ ମେସିନ ଅବଶ୍ୟ ଏହି କାମ ସହଜରେ କରିପାରିବ ।

ଏହି ମେସିନ ପାଇଁ ଡିଜିଟାଲ ତିଆରି କରୁଥିବା ବେଳେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । ସେଥିରେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଥିଲେ । ପରେ ପରିବାର ତାଙ୍କର ବିବାହ ନାବୁବେନଙ୍କ ସହ କରିଥିଲେ । ସେ ନାଟୁଭାଇ ଓ ପୁତ୍ର ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଯତ୍ନ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ତାଙ୍କର ଝିଅ ରବୀନାର ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ।

ଏତିକିବେଳେ ନାଟୁଭାଇ ମନସୁଖ

ପଟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ସ୍ୱୟଂଚାଳିତ କପା ଷ୍ଟୁଫ୍ ମେସିନ-ଚେତକ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଥିଲେ । ଏହି ମେସିନ ତିଆରି କରିବାରେ ମନସ୍କ୍ୱେଷା ପଟେଲଙ୍କୁ ହିଁ ବି ନେଟୱାର୍କର ସହାୟତା ମିଳିଥିଲା । ଏହି ମେସିନ ବିସ୍ତୃତ ଅଂଚଳରେ କପା ଶିଳ୍ପକୁ ବୈପ୍ଳବାତ୍ମକ କରି ଦେଇଥିଲା । ଏହାର ସଫଳତା ପରେ ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ମନୋବଳ ଆହୁରି ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ କି ଏହି ମେସିନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଫଳ ହେବ । ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ସେ ଏହି ମେସିନ ଡିଜାଇନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସବୁ ସଂଚୟ ବ୍ୟୟ କରି ଚାଲିଥିଲେ ଏଥିକୁ ବିଶେଷ ଫଳ ମିଳୁନଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ । ନାଟୁଭାଇ ଏହି ମେସିନ ଲାଗି ଗବେଷଣା କରିବାପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୧୦-୧୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ସେ ନିଜ ପରିବାରର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଇପାରୁନ ଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ମଡେଲ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ତଥା ଆଉ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶନ କରିବା ସକାଶେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ପିଲାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ଥିଲେ । ବେଳେ ବେଳେ ମୁଁ ତେଜରାତି ଦୋକାନରୁ ଜିନିଷ ଆଣିବା ପାଇଁ ଯାଉଛି ବୋଲି କହେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଶେଷରେ କିଛି ଲୁହା ସାମଗ୍ରୀ ନେଇଫେରେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ବେଶୀ ଦିନ ଚାଲିଲା ନାହିଁ । ସେମାନେ ୧୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ରାଶି ବ୍ୟୟ କରିଦେଇଥିଲେ ହେଁ ସଫଳ ହୋଇପାରୁ ନଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଗ୍ୟାରେଂଟି ନଥିଲା । ପରିବାର ସମାଲୋଚନାର ଶରବ୍ୟ ହୋଇ ସେ ୩ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଉପରେ କାମ କରିବା ବନ୍ଦ

କରିଦେଇଥିଲେ । ୨୦୦୪ ସୃଷ୍ଟି ସଂଗଠନ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଦେବା ସକାଶେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ପରେ ଏନ୍.ଆଇ.ଏଫ୍./ଜ୍ଞାନ ଗ୍ରାଂ ରାଶି ୧,୫୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏକ ମେସିନ ତିଆରି କରିବା ଲାଗି ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ପାଖରେ ସେଭଳି ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ତଥାପି ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ଥିଲେ ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ମୋର ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଯେ ନିଷ୍ପାପରତା ଥିଲେ ରାସ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ମିଳିବ । ମୁଁ ଘଞ୍ଚା ଘଞ୍ଚା ଧରି ଫାର୍ମରେ ବସି ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲି କିପରି କଟନ ବଲକୁ ଅଲଗା କରିହେବ । ପରେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ମୋ ମନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ମୁଁ ତୁଳ୍ ତିଆରି କଲି । କେତେକ କଟି ଓ ତୁଲ୍ ଚୁଲ ଆଣି ଡିଜାଇନ ଉପରେ କାମ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି ବୋଲି ସେ କୁହନ୍ତି । କ୍ଷେତରେ କାମ କଲାବେଳେ ସେ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଯେ ଏକ ସ୍ୱନ୍ଦନ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲେ ବଲ୍ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲଗା କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଝେର ପରୀକ୍ଷଣ ସକାଶେ ସେ ଗଛକୁ ଆଘାତ ନେବା ପାଇଁ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପଦ୍ଧତି ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଆବଶ୍ୟକ ସଫଳତା ମିଳିପାରିବ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରକାର ସରଞ୍ଜାମ ମିଳି ଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାୟତଃ ଅଧିକାଂଶ ସରଞ୍ଜାମ ସେ ନିଜର ଡ୍ରାକ୍ସପରେ ତିଆରି କରି ପାରୁନଥିଲେ ତାହା ଜି.ଆଇ.ଡି.ସି. କ୍ଲଷ୍ଟରରୁ ଆଣୁଥିଲେ । “ମୋର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ତିଆରି କରିବା ସକାଶେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିଲି ।”

ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଜଣେ ସହାୟକ ମଧ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ ତଥା ତାଙ୍କର

ଯାସିନଭାଇ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଶେଷରେ ମେସିନ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗି ଯାଇଥିଲା ।

କଟନ ବଲ ପିକିଂ ମେସିନ ହେଉଛି ଏକ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରପେଲଡ୍ ମେସିନ୍ । ଏକ ବଡ଼ ଚେମ୍ବର ଭଳି ଏହି ମେସିନଟି ଗଛରୁ କଟନ୍ ବଲକୁ ସହଜରେ ଅଲଗା କରିଥାଏ । ଦେଶରେ ଯେଉଁ କିସମର କପା ଚାଷ ହୁଏ ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ମେସିନ ତିଆରି କରାଯାଇଛି ।

ଟ୍ରାକ୍ଟର ଉପରେ ରହୁଥିବା ଏହି ମେସିନଟି ଟ୍ରାକ୍ଟର ପି.ଟି.ଓ.ରୁ ଡ୍ରାଇଭ ନେଇଥାଏ ତଥା ହାଇଡ୍ରୋଲିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତିଆରିରେ ଏହାର ସ୍ତର ଉପର ତଳ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହା ସହଜରେ ଟ୍ରାକ୍ଟର ସହ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ କ୍ଷେତକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ଚାରୋଟି ଅଂଶ ରହିଛି ଯଥା- ଭାଇଗ୍ରେଟର, କନଭେୟରଗ୍ରେଟ, ସକସନ ପ୍ଳି ଏବଂ ଷ୍ଟୋରେଜ କ୍ୟାବିନ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଭାଇଗ୍ରେଟର ଡିସ୍କ ଘର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ ଏହା ଗଛକୁ ଏକ ବଡ଼ ଧକ୍କା ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ତତ୍ କ୍ଷଣାତ କଟନ ବଲଗୁଡ଼ିକ କନଭେୟର ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । କନଭେୟର ଏହାକୁ ମେସିନକୁ ନେଇଯାଏ ଯେଉଁଠାରେ ସକସନ ପ୍ଳି ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଷ୍ଟୋରେଜ ବାକ୍ସରେ ରଖିଦିଏ । ଯେତେବେଳେ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଆଗକୁ ବଢ଼େ କପା ଗଛ ଗାଲତ୍ସ ମଧ୍ୟରେ ଆସିଯାଏ ଓ ଯାହା ଏହାକୁ ପୁଲ୍ କିଂ ୟୁନିଟ୍ ଆଡ଼କୁ ଟାଣିଦିଏ । କଟନବଲ ଗୁଡ଼ିକ ଷ୍ଟୋର ଚକ ଗୁଡ଼ିକୁ ଘୁରାଇ ଢାଳି ଦିଆଯାଏ । ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରୋଲିଂ ରବର ବେଲଟ୍ ପୁଲ୍ କିଂ ୟୁନିଟ୍ ତଳେ

ରଖାଯାଇଥାଏ । ଯାହା ବଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ସକସନ ପାଇପ ଆଡକୁ ନେଇ ଯାଇଥାଏ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ କଟନବଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ସକସନ କରିବା ସକାଶେ ଆସପିରେଟର ସବୁ ମଧ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ମେସିନ ଅତି ସକ୍ରେଷଜନକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ମେସିନ ଡିଜେଲ ସାହାଯ୍ୟରେ ଚାଲିଥାଏ ତଥା ଗୋଟିଏ ବିଘା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲିଟର ଡିଜେଲ ଉପଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ମେସିନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ମେସିନ ଆଉ ଅତିରିକ୍ତ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରି ନଥାଏ । ଏହା ଟ୍ରାକ୍ଟର ସହିତ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇପାରେ । ନାଟୁଭାଇ କୁହନ୍ତି ଯେ ସାଧାରଣତଃ ଟ୍ରାକ୍ଟର ୧୦୦ ଏର୍.ପି. ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ । ମେସିନ ସଂଯୋଗ କରିବା ପରେ ଆଉ ଅତିରିକ୍ତ ୫-୧୦.ପି. ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଯାହା ଇନ୍ଦନ ଉପଯୋଗ କରି ଯୋଗାଡ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହି ମେସିନର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଆଇ.ଆଇ.ଟି. ଖଡଗପୁରର କୃଷି ଓ ଖାଦ୍ୟ ବିଭାଗରେ ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁପାରିଶ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ପୂର୍ବର ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ନାଟୁଭାଇଙ୍କ କଟନ ବଲ ପିକିଂ ମେସିନ ହେଉଛି ବଜାରରେ ମିଳୁଥିବା ଏଭଳି ମେସିନଠାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ସ୍ଥାନୀୟ ପରିବେଶ ପାଇଁ ଏହା ଅତି ଅନୁକୂଳ । ଏନ୍.ଆଇ.ଏଫ୍. ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ନାମରେ ଏଥିପାଇଁ ପାଟେଣ୍ଟ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି ମଡେଲଟି ବ୍ୟୟ ସାପେକ୍ଷ ମଧ୍ୟ । ଏହା ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରି ନାଟୁଭାଇ କୁହନ୍ତି ଯେ ଟ୍ରାକ୍ଟର ସହ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ ଏହା ଏକ ଲିଟର ଡିଜେଲ ଉପଯୋଗରେ ଘଞ୍ଚାକୁ

୩ ବିଘା ଜମିରୁ କପା ତୋଳି ପାରିବ । ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ମାତ୍ର ୪୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ୬୦୦ କିଲୋଗ୍ରାମ କଟନବଲ୍ ପିକିଂ କରାଯାଇପାରିବ । ମାତ୍ର ବିନା ମେସିନରେ କାମ କଲେ ୨୦ କି.ଗ୍ରା. ପିଛା ୩୦-୪୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଦିନକୁ ମାତ୍ର ୧୦୦ କି.ଗ୍ରା. ବଲ୍ ତୋଳା ଯାଇପାରିବ । ସୁତରାଂ, ଏହି ମେସିନ ଅମଳ ସମୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଚୟ କରିପାରିବ । ନାଟୁଭାଇ କହିଛନ୍ତି ୬୦-୭୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଗୋଟିଏ ଆଟାଚମେଣ୍ଟ ଲଗାଯାଇପାରିବ । ସଂଭ୍ରାନ୍ତ ଚାଷୀମାନେ ନିଜେ କିଣି କରି ଲଗାଇପାରିବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଚାଷୀମାନେ ଅଂଶାଦାର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ତାଙ୍କର ମତ ଏହି ଯେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ଏହାଦ୍ୱାରା ବି.ଟି. କଟନ ମଧ୍ୟ ଅମଳ କରାଯାଇପାରିବ ।

ନାଟୁଭାଇ ଓ ତାଙ୍କର କଟନ ବଲ ପିକର୍ ମେସିନ ସରକାର, ମିଡିଆ ଓ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା । ୨୦୦୫ ବର୍ଷ ଉପରେ ଗୁଜରାଟ ନରୋଦା ରାଜପୁତ ସମାଜ ତାଙ୍କର ଏହି ଉଦ୍ୟମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିଥିଲା । ୨୦୦୬ ବର୍ଷ ତାଙ୍କୁ ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲ କୃଷି ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା । ୨୦୦୭ ବର୍ଷ ସେ ତାଙ୍କର ସୃଜନଶୀଳତା ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ମାନ ପାଇଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ବୈଶାଖ ସ୍ୱଧ ତିନିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କର ଏକ ସମ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଗୁଜରାଟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଦିଲାପ ସାଂଘାଣୀଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ସେମାନେ ନାଟୁଭାଇଙ୍କୁ ସବସିଡି

ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏନ୍.ଆଇ.ଏଫ୍.ର ଗୁଜରାଟ ରାଜ୍ୟ ପୁରସ୍କାର ଷଷ୍ଠ ଦ୍ୱିବାର୍ଷିକ ପୁରସ୍କାର ବିତରଣ ସମାରୋହରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଯେତେବେଳେ ଅର୍ଥ ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର କାମ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ସୃଷ୍ଟି ସଂଗଠନ ତାଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଦେଇଥିଲେ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କୁ ଜିଆଇଏଏନ୍ ଏନ୍.ଆଇ.ଏଫ୍. ତରଫରୁ ମଧ୍ୟ ସହାୟତା ମିଳିଥିଲା । ଏହି ଗ୍ରାଂ ଅନୁମୋଦନ ହେବାପରେ ସେ ହାଇଡ୍ରଲିକ ଟୁଇମାର୍ଗ ବିଶିଷ୍ଟ ଗିୟର ସିଷ୍ଟମ ଯୋଡ଼ି ମେସିନର ଉନ୍ନତକରଣ କରିଥିଲେ । ନାଟୁଭାଇ କୁହନ୍ତି ଯେ ଗ୍ରାଂ ଅର୍ଥ ମୁଖ୍ୟତଃ ଉନ୍ନତକରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଖପାଖର ଲୋକମାନେ ନାଟୁଭାଇଙ୍କ ଏହି ମେସିନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଏହି ଅବଦାନ ସ୍ୱୀକାର କରି ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପୁରସ୍କାର ଓ ପୁଣ୍ୟସାପତ୍ତରେ ଅଳ୍ପକୃତ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନାଟୁଭାଇ ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସହାୟତା ଦେଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ମେସିନ ବିଷୟରେ ଖବର ପ୍ରସାର ହେବା ପରେ ଅନେକ ଲୋକ ତାହା କିଣିବା ସକାଶେ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ । ଗାଁର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହନ୍ତି କପା ତୋଳିବା ହେଉଛି ଏହି ଅଂଚଳର ଚାଷୀମାନଙ୍କର ସବୁଠାର ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ଶ୍ରମ ସକାଶେ ଆମକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ମେସିନର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ କିଣିବୁ । କାରଣ ଏହା ସମୟାନୁକ୍ରମରେ ଆମ ପାଇଁ ସଂଚୟ

ଅବଶିଷ୍ଟାଣ ୨୨ପୃଷ୍ଠାରେ

ଅର୍ଥନୀତି

ନିୟୁକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ନ ହେଲେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇ ପାରିବ ନାହିଁ

• ପ୍ରଫେସର ବୈଦ୍ୟନାଥ ମିଶ୍ର

୨୦୦୯-୧୦ର ଏକ ହିସାବରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସେହି ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜସ୍ୱ ଆୟ ୧୨୦୦କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ୩୦୦ ଖଣି ପଟା ଦାର ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଆୟ ଥିଲା ୧୫ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା । କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜବିଜ୍ଞାନୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜକୋଷକୁ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ କିଛି ଉନ୍ନତି ଆଣି ପାରିନାହିଁ ।

ଆମେ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ତିନୋଟି ସମସ୍ୟା ଉପରେ କିଛି ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ପ୍ରଥମେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏହା ଭିତରେ ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କି ପ୍ରକାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା କିଏ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ତୃତୀୟରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ କିପରି ପଡ଼ିଛି । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଭିତରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ବୃଦ୍ଧି ହାରରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧି ହାର ୨୦୦୫-୦୬ ମୋଟେ ୫.୬୮ ଭାଗ ଥିଲା । ୨୦୦୭-୦୮କୁ ପ୍ରାୟ ୧୧ ଉପରୁ ସାମାନ୍ୟ କିଛି କମ୍ ହେଲା । ତେବେ ଏହା ପରେ ବୃଦ୍ଧିହାର ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ କମି ୨୦୧୧-୧୨ ବେଳକୁ ୫ ଭାଗକୁ ଖସି ଆସିଲା । ୨୦୧୨-୧୩ରେ ଏହା ପ୍ରାୟ ୯ ଭାଗ ହେବ ବୋଲି ଆକଳନ କରାଯାଉଛି । ଏହା କେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ବର୍ତ୍ତମାନ କହିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହି ହାର ବୃଦ୍ଧି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟ ମଧ୍ୟ କିଛି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ।

୨୦୦୪-୦୫ ରେ ହାରାହାରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟ ପ୍ରାୟ ୧୭,୬୫୦ ଟଙ୍କା ଥିଲା, ୨୦୧୨-୧୩ ରେ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୨୫,୫୮୪ ଟଙ୍କା ହୋଇଛି । ତଥାପି ଭାରତର ମୋଟାମୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟଠାରୁ ଏହା ଅନେକ କମ୍ ଅଛି - ୨୦୧୨-୧୩ ବେଳକୁ ଭାରତର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟ ୨୪ ହଜାରରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୩୯ ହଜାରରୁ ସାମାନ୍ୟ କିଛି ଅଧିକ ଅଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଭାରତର ଅନେକ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆୟ ଓଡ଼ିଶାଠାରୁ ଅଧିକ ।

କେବଳ ଆୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମଧ୍ୟ କିଛି କମିଛି । ଯୋଜନା କମିଶନ ତେଲୁଲକର କମିଟିଙ୍କର ସୁପାରିଶକୁ ଭିତ୍ତି କରି ଯେଉଁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ହାର ଠିକ କରାଗଲା, ସେହି ଭିତ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେଉଁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ୧୯୯୩-୯୪ରେ ୫୯ ଭାଗରୁ ସାମାନ୍ୟ କିଛି ଅଧିକ ଥିଲା, ତାହା ୨୦୦୯-୧୦ ବେଳକୁ ୩୭ ଭାଗ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ସେହି ୨୦୦୯-୧୦

ବେଳକୁ ଭାରତର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର (ମୋଟାମୋଟି) ୨୯.୮୦ ଭାଗରେ ରହିଛି । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯିବ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ଭାରତର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାରଠାରୁ ଅନେକ ଅଧିକ ଏହାର ଅର୍ଥ ଭାରତର ଅନେକ ରାଜ୍ୟର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ଓଡ଼ିଶାଠାରୁ ଅନେକ କମ୍ । ଆମର ଏହା ହେଉଛି ମୋଟାମୋଟି ହିସାବ । ଏହି ମୋଟାମୋଟି ହିସାବରୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ପ୍ରକୃତ ଚିତ୍ର ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏହି ମୋଟାମୋଟି ହିସାବରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରଭେଦ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି । ପ୍ରଥମ ହେଉଛି ସହରମାନଙ୍କଠାରୁ ମଫସଲର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ଅଧିକ- ସେହି ୨୦୦୯-୧୦ରେ ମଫସଲର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ୩୯.୨୦ ଭାଗ ଓ ସହରର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ୨୫.୯୦ ଭାଗ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ନେଇ ପ୍ରଭେଦ । ଓଡ଼ିଶାକୁ ଯଦି ତିନୋଟି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯିବ, ତାହାହେଲେ ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେହି ୨୦୦୯-୧୦ ରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ ଅନେକ କମ୍ । ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ମୋଟାମୋଟି ୨୫.୩ ଭାଗ, ଦକ୍ଷିଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ୫୨.୪ ଭାଗ ଓ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ ଅଧିକ ୪୧.୭ ଭାଗ ଏହା ଅର୍ଥ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ସମାନ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ନାହିଁ । ତୃତୀୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଗୁଁ ଭିତରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରଭେଦ । ସେହି ୨୦୦୯-୧୦ରେ ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହାର ୬୬ ଭାଗ (ଅନେକ ଅଧିକ), ଦଳିତମାନଙ୍କର ୨୫.୬ ଭାଗ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ୨୪.୫ ଭାଗ ଏହାର ଅର୍ଥ ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରଗତିର ସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମାନ ସୁବିଧା ପାଉନାହାନ୍ତି ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ବୃଦ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ

ଗୋଟିଏ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି କୃଷିର ଆୟ ଅନେକ କମିଛି (ଗୁରୁତ୍ଵ କମି ନାହିଁ), ଶିଳ୍ପରୁ ଆୟର ବେଶୀ କିଛି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି ସେବା ବିଭାଗରେ । ଯେଉଁ କୃଷି ଆୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ସମୟରେ ମୋଟ ଓଡ଼ିଶା ଆୟର ୫୦ ଭାଗ ଥିଲା, ତାହା ୨୦୧୨-୧୩କୁ କମି ୧୭/୧୮ ଭାଗରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଛି- ଯାହା ଭାରତରେ ଆହୁରି କମ୍- ମୋଟେ ୧୪ ଭାଗ । କିନ୍ତୁ ଶିଳ୍ପର ଆୟରେ ବେଶୀ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହିଁ । ୨୦୦୪-୦୫ରେ ଶିଳ୍ପର ଆୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ଥିଲା ୨୩.୭୧ ଭାଗ- ୨୦୧୨-୧୩ କୁ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୨୪.୨୨ ଭାଗ ହୋଇଛି- ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ଏକ ଭାଗରୁ କମ୍ । ସର୍ଭିସ ବିଭାଗରେ ଅନେକ ଉନ୍ନତି ହୋଇଛି- ୨୦୦୪-୦୫ରେ ଏହାର ଆୟ ଥିଲା ୫୨.୮୦ ଭାଗ- ୨୦୧୨-୧୩ ବେଳକୁ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୫୮.୨୮ ଭାଗ ହୋଇଛି । କୃଷିର ଆୟ ଏତେ କମିଛି, ତଥାପି କାହିଁକି ୬୦/୬୫ ଭାଗ ଲୋକ କୃଷି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ରହିଛନ୍ତି । ଏହାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଶିଳ୍ପ ବିଭାଗ କି ସର୍ଭିସ ବିଭାଗ ଯଥେଷ୍ଟ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରୁନାହିଁ । ଶିଳ୍ପ ହେଉଛି ଫୁଜି ଭିକି- ଏଣୁ ଏଥିରେ ଅଧିକ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ସର୍ଭିସ ବିଭାଗ ପାଇଁ ଅନେକ ଯୋଗ୍ୟତା ଦରକାର- ଯେଉଁଥିରେ କି

ଆମର ଅନେକ ଅଭାବ ।
 ଆମର ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶା ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ସେଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା କିଏ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । କୃଷିର କିଛି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଛି- କିନ୍ତୁ ତାହାର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାରେ ୮୩ ଭାଗ ତାହା କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ନାମ ମାତ୍ର ତାହା । ଯେତେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ଭିକି ବିହନ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ତାହାରୁ ବେଶୀ କିଛି ଆୟ ଆଦାୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ପଞ୍ଜାବ, ହରିୟାଣା କି ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ଭିକିଭୂମି ଓ ଜଳସେଚନର ଯେଉଁ ସୁବିଧା ଅଛି, ଓଡ଼ିଶାରେ ତାହା ନାହିଁ । ଶିଳ୍ପରେ ଯଦି ଉତ୍ପାଦନ ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାରନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ଅନେକ ତାହା ଏହି ଉତ୍ପାଦନ ଶିଳ୍ପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଧିକ ରୋଜଗାର କରିପାରନ୍ତେ । ସେଥିପାଇଁ ଅଧିକ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା, ରଣ, ଭିକିଭୂମି ପ୍ରଭୃତି ଦରକାର । ଯେଉଁଥିରେ କି ଆମେ ଅନେକ ପଛରେ । ଏବେ ଏକ ବଡ଼ ବିପଦ ହୋଇଛି ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ । ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଗତି ପାଇଁ ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରଧାନତଃ ଦାୟୀ । ଏହି ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ ଯୋଗୁଁ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ କି ଶିଳ୍ପ (ମାନୁଫ୍ୟକଚରିଙ୍ଗ ଶିଳ୍ପ)ର ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ୨୦୦୯-୧୦ର ଏକ ହିସାବରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସେହି ବର୍ଷ

ଓଡ଼ିଶାର ରାଜସ୍ୱ ଆୟ ୧୨୦୦କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ୩୦୦ ଖଣି ପଟା ଦୀର ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଆୟ ଥିଲା ୧୫ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା । କେତେକ ବିଶିଷ୍ଟ ସମାଜବିଜ୍ଞାନୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ ଓଡ଼ିଶାର ରାଜକୋଷକୁ ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତିରେ କିଛି ଉନ୍ନତି ଆଣି ପାରିନାହିଁ । ୨୦୧୨ରେ ୪ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜିକୁ ଭିକ୍ରି କରି ବୁଝାମଣା ପତ୍ର ସାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି- ସେଥିରୁ ବୋଧହୁଏ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୯ ହଜାର କୋଟିର ସାମାନ୍ୟ କିଛି ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ ହୋଇଛି- କିନ୍ତୁ ଏହାର ନିୟୁତ୍ତି ହାର କେତେ- କୋଟିଏ ଟଙ୍କାର ନିୟୁତ୍ତି ହାର ମୋଟେ ୧.୨ ଲୋକ । ସେଥିପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଜମିର ପରିମାଣ ଏକ ଲକ୍ଷ ପଚାଷ ହଜାର ଏକର । ଇ.ପି.ବ୍ଲ୍ୟୁରେ ପ୍ରଫେସର ବାଣୀକଣ୍ଠ ମିଶ୍ର ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଓ ଉଦ୍ୟୋଗୀକରଣ ନାମକ ଏକ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲେଖି ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା କି କ୍ଷତି ହେଉଛି, ତାର ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ଗବେଷଣାଭିକ୍ତିକ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ସେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ଶିଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା କେତେ ଜଙ୍ଗଲ, କେତେ ପାଣି ଓ କେତେ ଜମି ନଷ୍ଟ ହେଉଛି, ତାର ଅନେକ ହିସାବ ଅଛି । ସେ ସବୁ ଆମେ ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ । କେବଳ ଏତିକି ଲେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛୁ ଯେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥରୁ ଯେଉଁ ଲାଭ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଅନେକ ଶିଳ୍ପପତି ଓ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓଡ଼ିଶାରେ ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଛନ୍ତି । କାରଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରଚୁର ଖଣିଜ ସଂପଦ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି ଯେ, **Mining companies find Odisha to be the most attractive destination (MAD)**

for establishing mining industries.

ଏଥିରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି କୃଷି, ଶିଳ୍ପ ଓ ଅର୍ଥନୀତିର ବିପଦ, କୃଷିରେ ନିୟୁତ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ଶିଳ୍ପରେ ହେବାର କଥା ନୁହେଁ । କେବଳ ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପରେ ନିୟୁତ୍ତି ହେବା କଥା । ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପରେ ଅଧିକ ନିୟୁତ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପାରିଲେ କୃଷିରେ ଯେଉଁମାନେ କାମ ନ ପାଇ ସହରକୁ ଯାଇ ବସ୍ତି ଅଞ୍ଚଳରେ ପଡ଼ି ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ଗ୍ରାମ ଭିତରେ ରହି କୃଷି ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କିଛି ଧନ୍ଦା ଧରି ପାରିବେ । ଏହା ଫଳରେ କୃଷିରେ କାମ କରୁଥିବା ଶ୍ରମଜୀବୀମାନଙ୍କର ଆୟ କମ ହେବ ନାହିଁ । କୃଷି ଓ ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପ ଭିତରେ ପ୍ରତିଯୋଗୀତା ନାହିଁ - ଉଭୟେ ପରିପୁରକ । ଆମର ଧାରଣା ଏହି ଖଣିଜ ଶିଳ୍ପ ଯୋଗୁଁ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ହୋଇ ନାହିଁ କି ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପର ଉନ୍ନତି ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ତିନୋଟି ଦିଗରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର । ପ୍ରଥମ ହେଉଛି ଭିକ୍ତିମିତ ଉନ୍ନତି, ଭିକ୍ତିମି ଅର୍ଥ:- ରାସ୍ତା ଘାଟ, ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି, ପିଇବା ପାଣି ପ୍ରଭୃତି । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଟେକନିକାଲ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷା ଓ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ଉଭୟ ଦରକାର । ପ୍ରାଇମେରୀ ଶିକ୍ଷା ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଓ ଟେକନିକାଲ ଶିକ୍ଷା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିପାରିବେ । କାରଣ ବିନା ଟେକ୍ନୋଲୋଜିରେ କୌଣସି ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପ ସଫଳ ହୋଇପାରିବନାହିଁ । ତୃତୀୟରେ ବ୍ୟାଙ୍କ କ୍ରେଡିଟ ଏବେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି ସେଥିରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆୟ ପ୍ରତ୍ୟୟ ସୃଷ୍ଟି

ହୋଇପାରୁନାହିଁ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷାରେ କେବଳ ଟେକନିକାଲ ଶିକ୍ଷା ରହିବ ନାହିଁ ଲିବ୍‌ରାଲ୍ ବା ଉଦାର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ରହିବ । ଶିକ୍ଷାର ଉନ୍ନତି ନ ହେଲେ ଜଣେ ନିଜ କର୍ମବ୍ୟାପ୍ତ ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବେ ଗାଁ ଗହଳରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏତେ ଅଧୋଗତି ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ସାମାନ୍ୟ ରୋଗରେ ଚିକିତ୍ସାର ସାହାଯ୍ୟ ନ ପାଇ ବା ଅଶିକ୍ଷା ଯୋଗୁଁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ନ କରି, ଅନେକ ସାଂଘାତିକ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଚୀନରେ ସରକାର ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ ଭାଗ ଆୟ ବିନିଯୋଗ କରି ଏତେ ଜିନିଷ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ସେମାନଙ୍କର ଜିନିଷ ଏବେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଛି । ଚୀନ ଏବେ ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଉନ୍ନତି କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ରାଜନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିବା କଥା କହୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମାନ୍ୟତାକରଣ ଶିଳ୍ପରେ ଅଧିକ ଇନଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କରି ସେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ନିୟୁତ୍ତି ଓ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଉନ୍ନତି କରିବାରେ ସଫଳ ହେଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଭାରତର ଗଣତନ୍ତ୍ର ବିପଦର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବ ନାହିଁ । ଜାପାନ ପରି ଏକ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦେଶ ମଧ୍ୟ ସେ ଦିଗରେ ଅନେକ ଅଗ୍ରଗତି କରିଛି । ମୋଟାମୋଟି ଆମେ ଏତିକି କହିବୁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମାଜିକ ସ୍ଥିତିର ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ନିୟୁତ୍ତି ଯୁଗୋପଯୋଗୀ ଓ ଟେକନିକାଲ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ । ■■

* * ୧୭-ଶହଦ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭

ରାଜଧାନୀରେ ଯମୁନା ନଦୀ ପରିଷ୍କରଣ : ସାଂପ୍ରତିକ ସମସ୍ୟା ଓ ପ୍ରଶମନ ପଦ୍ଧତି

• ଦୀପଶିଖା ଶର୍ମା

ଯମୁନା ନଦୀର ଦିଲ୍ଲୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାଗ ହେଉଛି ଯମୁନା ନଦୀର ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରଦୂଷିତ ଭାଗ । ଯମୁନା ନଦୀ ୨୨୪ କିଲୋମିଟର ଦୀର୍ଘ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ପାଲା ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଦିଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ଦିଲ୍ଲୀକୁ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାବାଦଠାରେ ବ୍ୟାରେଜ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରୁ ବ୍ୟାରେଜ ବାହାରକୁ ଜଳପ୍ରବାହ କରାଯାଉନାହିଁ ।

ସାରା ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ବଡ଼ ବଡ଼ ନଦୀ ଭଳି ରାଇନ ନଦୀ (ୟୁରୋପ), ସେଇନ ନଦୀ (ଫ୍ରାନସ), ମନେସୋଟା ନଦୀ (ୟୁକ୍ରେନ୍ ଆମେରିକା), ସାଣ୍ଟିନେଭାୟ ଦେଶମାନଙ୍କର ନଦୀ ଗୁଡ଼ିକ, ପ୍ରଦୂଷିତ ହୋଇଛି । ନଦୀ ପ୍ରଦୂଷଣ ଭାରତକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ଗଙ୍ଗାନଦୀ ଅବବାହିକା ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର ନଦୀ ଅବବାହିକା ପ୍ରଦୂଷିତ ହୋଇଛି । ନଦୀ ପ୍ରଦୂଷଣ ପଛରେ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ହେଉଛି ଭିକ୍ରିଭୂମି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ନୀତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟାପକ ବିଫଳ ହେବା । ଜାତିସଂଘ ବିଶ୍ୱ ଜଳ ଆକଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁନିଆର ୨୨୭ଟି ବଡ଼ ନଦୀ ମଧ୍ୟରୁ ୬୦ ପ୍ରତିଶତ ନଦୀରେ ବନ୍ଧ ଓ ଅନ୍ୟ ଭିକ୍ରିଭୂମି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ମାଣ ଯୋଗୁଁ ଜଳପ୍ରବାହ ବାଧିତ ହୋଇଛି । ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଜଳପ୍ରବାହ କମି ହେବା ଫଳରେ ପଟୁମାଟି ଓ ପୁଷ୍ଟି ପ୍ରବାହ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଜଳର ଗୁଣମାନ ମାନ ହ୍ରାସ ହେଉଛି ଏବଂ ତାହା ଇକୋସିଷ୍ଟମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛି । ସେଇଭଳି ଦିଲ୍ଲୀରେ ପ୍ରତ୍ୟକ ଦିନ ୩ ବିଲିୟନ ଲିଟର ବର୍ଜ୍ୟଜଳ ସୃଷ୍ଟି

ହେଉଛି । ଏମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅଧା ବିଶୋଧିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ଯମୁନା ନଦୀ ମଧ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଉଛି । ଯମୁନା ନଦୀ ହେଉଛି ଗଙ୍ଗାନଦୀର ଏକ ଉପ ଅବବାହିକା ।

ଭାରତରେ ନଦୀ ପରିଷ୍କାର କରିବା ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ଆରଂଭ ହୋଇଥିଲା । ଗଙ୍ଗାନଦୀର ଜଳର ଗୁଣତ୍ତ୍ୱାକ ମାନ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବୋର୍ଡର ତଥ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ଭାରତ ସରକାର ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ (ଓଇଏପି) ପର୍ଯ୍ୟୟ-୧, ୧୯୯୩ ବର୍ଷ ଆରଂଭ କରିଥିଲେ । ଜାପାନ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସହଯୋଗ ବ୍ୟାଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାରେ ଏହି ଯୋଜନା ଆରଂଭ କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପରିବେଶ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ଅଧିନସ୍ଥ ଜାତୀୟ ନଦୀ ସଂରକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏଥିପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏଜେନ୍ସି ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ଜଳ ନିଗମ, ହରିୟାଣାର ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ବିଭାଗ, ଦିଲ୍ଲୀ

ଜଳବୋର୍ଡ ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ ନଗର ନିଗମ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏକେନ୍ଦ୍ରିତ ଥିଲେ । ଏହି ଯୋଜନା ତିନୋଟି ରାଜ୍ୟ ଯଥା : ହରିୟାଣା, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଓ ଦିଲ୍ଲୀରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯୋଜନା ୨୦୦୨ ଏପ୍ରିଲ ସୁଦ୍ଧା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯୋଜନା ପ୍ରକଳ୍ପ ୨୦୦୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରହିଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଯୋଜନାରେ ୧୫ଟି ସହରରେ ପ୍ରଦୂଷଣ କମ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା (ହରିୟାଣାରେ ୫ଅଟି ସହର, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ୮ଟି ସହର ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ) । ଏଥିପାଇଁ ଜାପାନ ବ୍ୟାଙ୍କ ମୋଟ ୧୭.୭୭ ବିଲିୟନ ଯେନ ରଖି ଆକାରରେ ଦେଇଥିଲେ । ହିତାଧିକାରୀ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଥିଲେ ହରିୟାଣା (ଯେନ ୬ ବିଲିୟନ) ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ (ଯେନ ୮ ବିଲିୟନ) ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀ (ଯେନ ୩.୭୭ ବିଲିୟନ) ତେବେ ୧୯୯୬ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହରିୟାଣାର ଅତିରିକ୍ତ ୬ଟି ସହର ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏଥି ସହିତ ମୋଟ ୨୧ ଟି ସହର ଏହି ଯୋଜନାର ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ମୋଟ ୭୫୩ ଏମଏଲଡି ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ଷ୍ଟାସନ୍ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟ

୨୦୦୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ସଂପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବ୍ୟୟ ମାତ୍ରା ଥିଲା ୫.୦୯ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା । ମୁଦ୍ରା ତୁଳନାରେ ଜାପାନୀ ଯେନର୍ ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ହେବା ଯୋଗୁଁ ଜେ.ବି.ଆଇ.ସି ସହାୟତା ପ୍ୟାକେଜରେ ପ୍ରାୟ ୩ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା ସଂରକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅର୍ଥକୁ ୧୫ଟି ସହରରେ ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଫେବୃୟାରୀ ୨୦୦୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣକରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୦୧ ମେ ମାସରେ ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ୨.୨୨ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କାର ଅତିରିକ୍ତ ସହାୟତା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ୨୨୨.୮ ନିୟୁତ ଟଙ୍କା ହରିୟାଣାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବେଳେ, ୧.୬୬ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲୀକୁ, ଏବଂ ୨୯୬.୫ ନିୟୁତ ଟଙ୍କା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶକୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ୪୦.୫ ନିୟୁତ ଟଙ୍କା ଭାରତ-ଜାପାନ କନସର୍ଣ୍ଟାସିୟମ କନସୋର୍ଟିୟମକୁ ଫି ଆକାରରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଯୋଜନା ପାଇଁ ବ୍ୟୟ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ସମାନ ଭାବରେ ବହନ କରିଥିଲେ । ତେବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିଜର

ଅନୁଦାନ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରି ଦେଇ ଥିଲେ । ୨୦୦୧ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମାନଙ୍କ ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ ୩୦ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିବିଧ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଦୀର ଶୁଣାତୁଳ ମାନ ଆଶାନ୍ତରୂପ ମାନକର ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଯେ ଦିଲ୍ଲୀର ସିଓରେଜ ଅଂଶକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ଆକଳନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଯୋଜନା ସହିତ ଦିଲ୍ଲୀ ସରକାର ଯେଉଁ ଏସ୍.ଟି.ପି. କ୍ଷମତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାତ୍ରାରେ ଉପଯୋଗ ହୋଇନଥିଲା ।

ସୁତରାଂ, ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ତରର ମାନକ ହାସଲ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ଜର୍ଜଲ ଓ ପରିବେଶ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ୨୦୦୪ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏହା ୨୦୦୮ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ସୁଦ୍ଧା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ଜେ.ବି.ଆଇ.ସି. ୨୦୦୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧ ତାରିଖ ଦିନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ସହିତ ଏକ ନୂତନ ରଖି ରାଜିନାମା ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହାସଲ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଧାର କରି ଏହି ରଖି ରୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ମୋଟ ୧୩.୩୩ ବିଲିୟନ ଯେନ ରଖି ମଞ୍ଜୁର

ସାରଣୀ- ୧ : ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ ଅଧୀନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିବେଶ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ						
	ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ-୧			ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ-୨		
	ଦିଲ୍ଲୀ	ହରିୟାଣା	ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ	ଦିଲ୍ଲୀ	ହରିୟାଣା	ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଞ୍ଜୁରୀ ବ୍ୟୟ (ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା)	୧.୮୧	୨.୪୨	୨.୮୨	୪.୬୯	୬.୩୪	୧.୧୫
ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଣ୍ଡିଦେୟ (ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା)	୧.୭୭	୧.୭୮	୨.୪୦	୧.୨୧	୦.୪୮	୦.୫୮
ମଞ୍ଜୁର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ	୧୨	୧୧୧	୧୪୬	୧୧	୧୬	୫
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପନ୍ନ	୧୨	୧୧୧	୧୪୬	୦	୬	୧

ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମାତ୍ରା ଥିଲା ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୋଟ ବ୍ୟୟର ୯୫ ପ୍ରତିଶତ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପାଇଁ ମୋଟ ୬.୨୪ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କାର ବଜେଟ ଅଟକଳ ମୂଲ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପାଇଁ ୩.୮୭ ବିଲିୟନ ମୂଲ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଲାଗି ୧.୨୪ ବିଲିୟନ ଏବଂ ହରିୟାଣା ପାଇଁ ୧.୧୩ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । କ୍ଷମତା ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ୫୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଯୋଜନାକୁ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଥିବା ମୋଟ ଏସ୍.ଟି.ପି. କ୍ଷମତା ହେଲା ୧୮୯ ଏମ୍.ଏଲ୍.ଡି. । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଓ ପୁଞ୍ଜି ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନଦୀର ପ୍ରଦୂଷଣ ସ୍ଥିତି ଆହୁରି ଅଧିକ ହୋଇଛି । ବି.ଓ.ଡି. ଲୋଡ

୧୯୮୦ ମସିହାରେ ଦୈନିକ ୧୧୭ ଟନ ଥିବାବେଳେ ୨୦୦୮ ବେଳକୁ ତାହା ଦୈନିକ ୨୭୦ ଟନକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ।

ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ-୨ ର ପ୍ରଭାବକୁ ଦେଖି ଭାରତ ସରକାର ତିସେୟର ୨୦୧୧ରେ ପ୍ଲାନର ତୃତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ୧୬.୫୬ ବିଲିୟନ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ କରାଥିଲେ । ଏଥିରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଦିଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ଯମୁନା ନଦୀର ଭାଗରେ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ କିଭଳି ଭାବରେ ହେଉଛି ତାହା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯମୁନା ନଦୀ :

ଯମୁନା ନଦୀର ଦିଲ୍ଲୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାଗ ହେଉଛି ଯମୁନା ନଦୀର ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରଦୂଷିତ ଭାଗ । ଯମୁନା ନଦୀ ୨୨୪ କିଲୋମିଟର

ଦୀର୍ଘପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ପାଲା ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଦିଲ୍ଲୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି । ଦିଲ୍ଲୀକୁ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଡ୍ରାଜିରାବାଦଠାରେ ବ୍ୟାରେଜ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ଏଠାରୁ ବ୍ୟାରେଜ ବାହାରକୁ ଜଳପ୍ରବାହ କରାଯାଉନାହିଁ । ଏହାପରେ ନଦୀ କେବଳ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ଓ ଶିଳ୍ପରୁ ନିର୍ଗତ ନଷ୍ଟ ଜଳ ହିଁ ପାଇଥାଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଡ୍ରାଜିରାବାଦ ପରେ ୨୫ କିଲୋମିଟର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ପୁନଃ ଓଖଲାଠାରେ ବ୍ୟାରେଜରେ ଜଳପ୍ରବାହ ଅବରୋଧ କରାଯାଇଛି ।

ଏହାପରେ ବ୍ୟାରେଜ ଜରିଆରେ ଶୁଷ୍କ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜଳପ୍ରବାହ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଓଖଲା ବ୍ୟାରେଜ ପରେ ନଦୀରେ କେବଳ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ଓ ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଗତ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଶାହଦରା ନାଳ ଜରିଆରେ ପୂର୍ବ ଦିଲ୍ଲୀ, ନୋଏଡା, ଓ

ସାରଣୀ-୨ : ଯମୁନା ନଦୀର ଜଳର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ				
ସ୍ଥାନ	ଡି.ଓ.	ବି.ଡି.ଓ.	ଡି.ଓ.	ଡି.ଓ.
ବି.ଡି.ଓ.				
ହରିୟାନା				
ତାଜେଆଲା	୧୧.୭୦	୧.୨୦	୯.୨୨	୧.୨୫
କାଲାନ୍ଦୁର	୧୦.୪୦	୧.୦୫	୯.୧୦	୨.୩୩
ସୋନିପତ	୯.୭୫	୩.୦୦	୭.୬୦	୭.୦୦
ଦିଲ୍ଲୀ				
ନିଜାମୁଦ୍ଦିନ	୦.୩୦	୨୫.୦୦	୦.୦	୨୩.୦୦
ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ				
ଆଗ୍ରାକେନାଲ	୦.୩୫	୨୬.୫୦	୦.୦୦	୧୪.୭୫
ମଟାଝାଲି	୦.୫୦	୨୨.୦୦	୨.୭୫	୧୬.୭୫
ମଥୁରା	୮.୧୦	୪.୦୦	୫.୨୮	୮.୫୦
ମଥୁରା ଡି/ଏସ୍	୮.୫୦	୨.୫୦	୬.୩୦	୮.୭୫
ଆଗ୍ରା ଡି/ଏସ୍	୧.୬୫	୯.୦୦	୪.୬୭	୧୬.୨୫
ଉଡି	୯.୭୧	୨.୦୦	୯.୦୦	୧.୦୦
ଐରିଆ	୮.୧୫	୫.୦୦	୧୧.୦୫	୪.୭୫

ସାହିବାବାଦ ଅଂଚଳର ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ।

ଶେଷରେ ଯମୁନା ନଦୀରେ କେବଳ ଶାଖା ନଦୀ ଜରିଆରେ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ । ଶେଷରେ ଯମୁନା ନଦୀ ୧୩୭୦ କିଲୋମିଟର ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ଯାଇ ପ୍ରୟାଗଠାରେ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ଓ ଅନ୍ଧସକାଳୀ ସରସ୍ୱତୀ ନଦୀ ସହ ମିଶିଛି ।

ଯମୁନା ନଦୀ ଅବବାହିକା ଦେଶର ୧୦.୭ ପ୍ରତିଶତ ଅଂଚଳରେ ବ୍ୟାପ୍ତ । ନଦୀରେ ଝଟି ନଦୀବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ ସାରା ବର୍ଷ ଏହି ନଦୀର ଜଳ ପ୍ରବାହ ସ୍ଥିତି ନିୟମିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ଅକ୍ଟୋବରରୁ ଜୁନ ମଧ୍ୟରେ ନଦୀ ଶୁଷ୍କ ପ୍ରାୟ ରହିଥାଏ ମାତ୍ର ମୌସୁମୀ ଋତୁରେ ନଦୀରେ ବନ୍ୟା ଆସିଥାଏ । ସମଗ୍ର ଅବବାହିକାରେ ପ୍ରାୟ ୬ ନିୟୁତ ହେକ୍ଟର ଅଂଚଳରେ ଜଳ ସେଚନ ହୋଇଥାଏ । ଜଳସେଚନ, ଘରୋଇ ଓ ଶିଳ୍ପ ଉପଯୋଗ ଆଦି ପାଇଁ ଯମୁନା ନଦୀ ଜଳ ଉପଯୋଗ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଉଭୟ ପଏଁ ଓ ଅଣ ପଏଁ ଉତ୍ସ ସବୁ ନଦୀ ଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣର କାରଣ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଦିଲ୍ଲୀ ସର୍ବାଧିକ କାରଣ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଆଗ୍ରା ଓ ମଥୁରାର ସ୍ଥାନ ଏହାପରେ ରହିଛି ।

ଜଳ ଓ ବର୍ଜ୍ୟଜଳ ଭିତ୍ତିଭୂମି :

ରାଜଧାନୀ ଦିଲ୍ଲୀ ତିନୋଟି ଉତ୍ସରୁ ଜଳ ପାଇଥାଏ ଯଥା- ଭୂପୁଷ୍ପ ଜଳ, ଭୂତଳ ଜଳ

ଓ ବୃଷ୍ଟିପାତ, ଘରୋଇ ଓ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯେଉଁ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ତାହା ନାଳ ଦେଇ ଏସ୍.ଟି.ପି. ଓ ସି.ଇ.ଟି.ପି.ରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଜଳ ମୁକ୍ତିକା ମଧ୍ୟକୁ ଯାଏ ଏବଂ ଭୂତଳ ଜଳ ସ୍ତରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ । ସି.ଇ.ଟି.ପି.ରୁ ସମସ୍ତ ଜଳ ଏସ୍.ଟି.ପି. ମଧ୍ୟକୁ ଯାଏ । ତାପରେ ଏସ୍.ଟି.ପି.ରୁ ସମଗ୍ର ନଷ୍ଟ ଜଳ ଖୋଲା ନାଳ ଦେଇ ଯମୁନା ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ମୌସୁମୀ ଋତୁରେ ସହରାଂକରୁ ଯେଉଁ ଜଳ ପ୍ରବାହ ହୁଏ ତାହା ନାଳ ଜରିଆରେ ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ଏହା ଅଣ ପଏଁ ପ୍ରଦୂଷଣର କାରଣ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଉଭୟ ପଏଁ ଓ ଅଣ ପଏଁ ଉତ୍ସ ନଦୀର ପ୍ରଦୂଷଣ ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇଛି । ସହରରେ ଯେଉଁ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ତାହା ଦିଲ୍ଲୀର ୧୭ଟି ଏସ୍.ଟି.ପି. ଓ ୧୩ଟି ସି.ଇ.ଟି.ପି. ଦ୍ୱାରା ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଜଳର ୮୦ ପ୍ରତିଶତ । ଏହାପରେ ଜଳ ଯମୁନା ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ।

ଝାଜିରାବାଦ ବ୍ୟାରେଜ ପରଠାରୁ ଯମୁନା ନଦୀରେ ଜଳର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଖରାପ ହେଉଛି । ଝାଜିରାବାଦ ବ୍ୟାରେଜ ପରେ ୧୩ଟି ନାଳ (ସବୁ ପ୍ରକାର ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ପ୍ରବାହିତ) ଯମୁନା ନଦୀରେ ମିଶି ଯିବାରୁ ତଥା ମଧୁର ଜଳ ପ୍ରବେଶ ନ ହେବା ଯୋଗୁଁ ଜଳର ମାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଖରାପ ହୋଇଛି । ସହରରେ ଘରୋଇ ଉପଯୋଗରୁ ଦୈନିକ ୬୫୫.୫ ନିୟୁତ ଗ୍ୟାଲନ ବର୍ଜ୍ୟ

ଜଳ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ବେଳେ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୩୧୭.୭ ନିୟୁତ ଗ୍ୟାଲନ ଜଳ ଏସ୍.ଟି.ପି ଜରିଆରେ ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ହୋଇପାରୁଛି । ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ସି.ଇ.ଟି.ପି ଓ ଏସ୍.ଟି.ପିର ବିବରଣୀ ସାରଣୀରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଛି । ଏହା ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷମତାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ନାଳ ସଂପର୍କରେ ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଦେଇ ଯେଉଁ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳର ନାଳ ଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି ସେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ବିବରଣୀ ସାରଣୀରେ ଦିଆଯାଇଛି । ହିଣ୍ଡନ କଟରୁ ମଧ୍ୟ ସିଧା ସଳଖ ଯମୁନା ନଦୀରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଯେଉଁ ନାଳଗୁଡ଼ିକ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ବାହାରି ଖୋଲା ବ୍ୟାରେଜ ମଧ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି କାଳକାଜି, ସରିତା ବିହାର, ତୁଗଲକାବାଦ, ଶାହଦରା, ଏଲ.ପି.ଜି ବଟଲିଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟ, ସରୀତା ବିହାର ରୂଜ ନିକଟ ଏବଂ ତେହଖଣ୍ଡ । ଏଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଏଠାରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ମୋଟ ପ୍ରବାହିତ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ୭୨.୭ ପ୍ରତିଶତ କେବଳ ନିଜଫଗତ ନାଳ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । ଦିଲ୍ଲୀରେ ନଦୀର ମୋଟ ବି.ଓ.ଡି ଲୋଡ ମଧ୍ୟରୁ ୬୦ ପ୍ରତିଶତ ଏହି ନାଳରୁ ଆସିଛି । ଦିଲ୍ଲୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁଠାରେ ବର୍ଜ୍ୟ ଜମି ରିସାଇକ୍ଲିଂ ହେଉଛି ତାହା ହେଲା କରୋନେସନ ପିଲାର (୩୭.୭ ଏମ.ଜି.ଡି), କେଶୋପୁର ଏସ୍.ଟି.ପି

ସାରଣୀ-୩ : ନିଜାମୁଦିନ, ଦିଲ୍ଲୀଠାରେ ଯମୁନା ନଦୀରେ ଜଳର ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ			
ବର୍ଷ	ଡି.ଓ	ବି.ଡି.ଓ.	ଆ.ସି
୧୯୯୫	୩.୪	୯.୬	୩୮୬୦୯୧
୨୦୦୫	୧.୬	୧୦.୦୦	୧୨୨୦୦୦୦୦
୨୦୦୯	୦.୦	୨୩.୦୦	୨୨୫୧୬୬୬୦
ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ	୨୪	୫୩	୫୫୦୦୦

(୧୯.୯୧ ଏମ୍‌ଜିଡି ରିଥାଲା ଏସ୍.ଟି.ପି (୫ ଏମ୍‌ଜିଡି) ଏବଂ ସେନ ନର୍ସିଂହୋମ ଏସ୍.ଟି.ପି (୨.୨ ଏମ୍.ଜି.ଡି)

୨୦୧୧ ଦିଲ୍ଲୀ ମାଷ୍ଟର ପ୍ଲାନ ମୁତାବକ ଦିଲ୍ଲୀ ଜଳବୋର୍ଡ ଏସ୍.ଟି.ପି କ୍ଷମତା, ସି.ଇ.ଟି.ପି କ୍ଷମତା ତଥା ରିସାଇକ୍ଲିଂ ଓ ପୁନଃ ଉପଯୋଗ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଯମୁନା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବା ବର୍ଜ୍ୟଜଳ ମାତ୍ରା କମ କରାଯାଇପାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୋନରେ ଗ୍ରାନବେଲଟ୍ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅଂଚଳକୁ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ, ବନାକରଣ, ଫାର୍ମ ହାଉସ ଆଦି ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରାଯିବ । ନଦୀଜଳ ପ୍ରଦୂଷଣ କମ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଇଂର ସେପଟର ସିଝର ପ୍ଲାନ ମଧ୍ୟ ଜଳବୋର୍ଡ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଛନ୍ତି ।

ଦିଲ୍ଲୀରେ ଯମୁନା ନଦୀ ପରିଷ୍କାର ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ

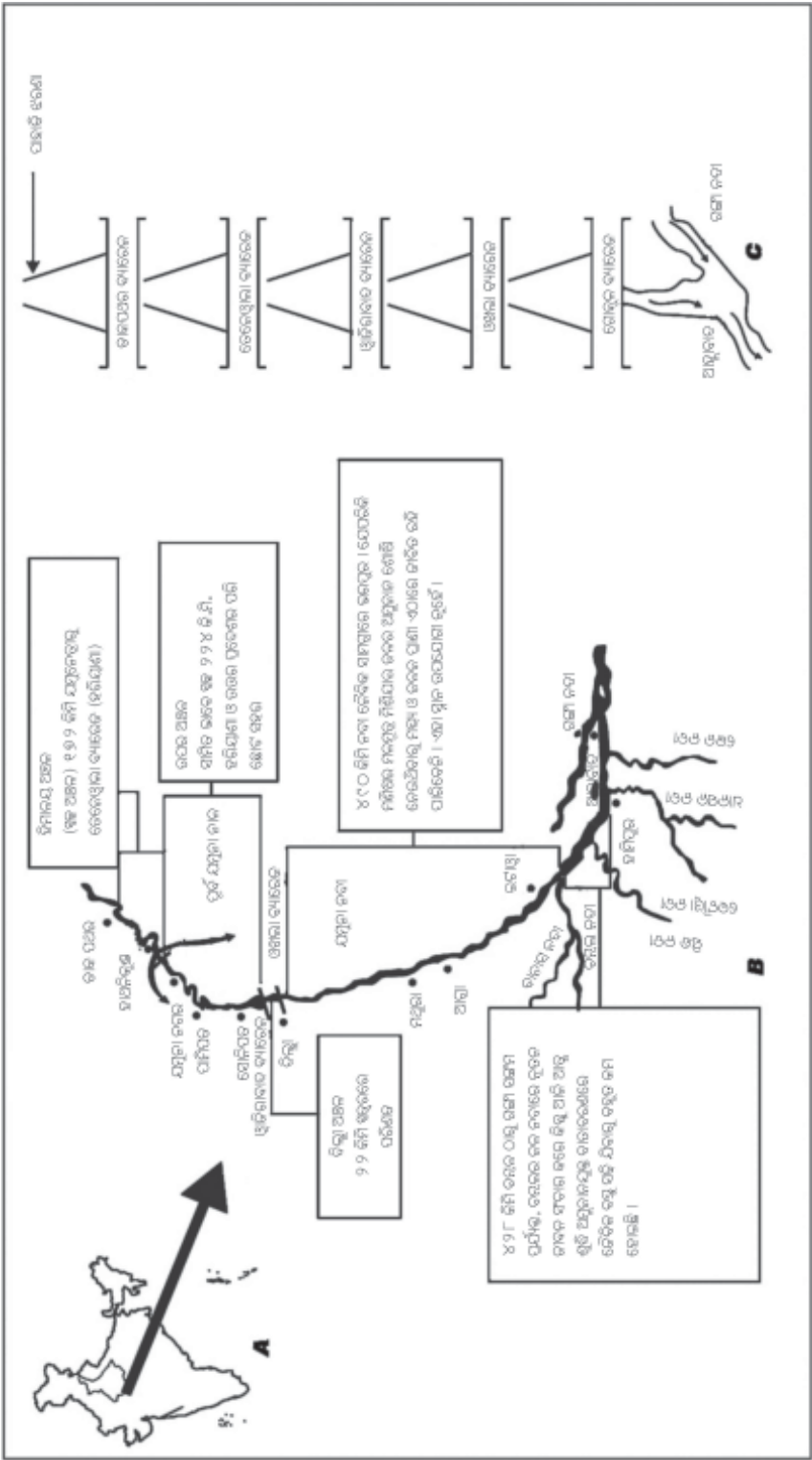
- * ଏସ୍.ଟି.ପି ଓ ସି.ଇ.ଟି.ପି କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି
- * ଇଂରସେପଟର ସିଝରେଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା
- * ଟରସିଆରି ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ପ୍ଲାନ ସ୍ଥାପନ
- * ରିସାଇକ୍ଲିଂ ଓ ପୁନଃଉପଯୋଗ ବିକଳ୍ପ
- * ପ୍ରବାହ ବୃଦ୍ଧି

ଟରସିଆରି ଟ୍ରିଟମେଣ୍ଟ ବିକଳ୍ପ ତଥା ରିସାଇକ୍ଲିଂ ଓ ପୁନଃଉପଯୋଗ ଦିଗରୁ ନଦୀଜଳର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ଦିଗରୁ ଦେଖିଲେ ନଦୀ କିଛି ଆଶାନ୍ୱରୁପ ସ୍ତରରେ ପହଂଚିପାରୁନାହିଁ । ତେଣୁ ନଦୀରେ ମଧୁରଜଳ ପ୍ରବାହ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଡୁଛି ଯଦ୍ୱାରା ଗ ଶ୍ରେଣୀ ସ୍ତର ହାସଲ କରିଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ, ଦିଲ୍ଲୀରେ ଜଳର

ବ୍ୟାପକ ଚାହିଦା ବୃଦ୍ଧି ତଥା ଆକ୍ରମ ରାଜ୍ୟ ବିବାଦ ସମାଧାନ ଦିଗରେ ରହିଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଗୁଡିକୁ ଦେଖିଲେ ନଦୀରେ ମଧୁର ଜଳ ପ୍ରବାହ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଦିଲ୍ଲୀ ପାଇଁ କଷ୍ଟକର ହେଉଛି ।

ତେଣୁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ସିଝରେଜ ସୃଷ୍ଟି କମ କରିବା ଏବଂ ନଦୀ ମଧ୍ୟକୁ ନଷ୍ଟଜଳ ପ୍ରବାହ କମ କରିବା, ବିକଳ୍ପ ଥିବା ଏସ୍.ଟି.ପି ନିର୍ମାଣ କରି କରାଯାଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ରାର ନଷ୍ଟ ଜଳ ଡିସଚାର୍ଜ ହେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଆବଶ୍ୟକ 'ଗ' ସ୍ତରରେ ପହଂଚିପାରୁ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଏହି ଯୋଜନା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମାତ୍ରାରେ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରାଯାଉଛି ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ପାଇଁ 'ଗ' ଶ୍ରେଣୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ କେତେଦୂର ସଠିକ ତହା ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ସାରଣୀ-୪ : ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏସ୍.ଟି.ପି			
ଜୋନ	ନାଲ		
ଶାହଦରା	ଶାହଦରା	ଯମୁନା ବିହାର	କାମ ଉପଯୋଗ
ରେଠାଲା - ରୋହିଣୀ	ନଜଫଗଡ	କୋଣ୍ଡଲା, ନରେଠାଲା	
		ରେଠାଲା, ରୋହିଣୀ	
ଓଖଲା	ମାଗାଜିନ ରୋଡ, ସୁଲପର କଲୋନୀ	ବସନ୍ତକୁଞ୍ଜ ୧, ୨	
	ଖେବର ପାସ, ମେଟକ୍ଲାଫ ହାଉସ, ଆଇସବିଟି,	ମେହରାଉଲି	
	ମୋରି ଗେଟ, ଟାଙ୍ଗା ଷ୍ଟାଣ୍ଡ, ସିଭିଲ ମଲ,	ଓଖଲା	
	ପାଝାର ହାଉସ, ଦିଲ୍ଲୀ ଗେଟ, ସେନ ନରସିଂହ ହୋମ,	ସେନନର୍ସି ହୋମ	
	ବୋରପୁଲା, ମହାରାନୀ ବାଗ, କାଲକାଜୀ,	ଦିଲ୍ଲୀ ଗେଟ	
	ସରୋତା ବିହାର, ତଗୁଲକାବାଦ,	ଗିଟୋରନି	
	ଲପିଜ ବୋଟଲିଂ ପ୍ଲାନ, ସରୋତା ବିହାର ବ୍ରିଜ,	ପପନକଲା	
	ତେହଖଣ୍ଡ	ନଜଫଗଡ	
କେଶୋପୁର	ନଜଫଗଡ	ପପନକଲା	
		ନଜଫଗଡ	
		କେଶୋପୁର	
		ନିଲୋଥୀ	
କରୋନେସନ ପିଲାର	ନଜଫଗଡ	କରୋନେସନ ପିଲାର ୧, ୨ ଓ ୩	
		ଅକ୍ସିଡେସନ ଫାଷ୍ଟ ଡିମରପୁର	

ସୁପାରିସ :

ଯମୁନା ଆକସନ ପ୍ଲାନ ଅଧୀନରେ ଯେଉଁ ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସଠିକ ଦିଗରେ ନିଆଯାଉଛି ତେବେ ଇଂଜିନିୟରିଂ ଉପାଦାନ ଦିଗରୁ ଏହାର ଫଳପ୍ରସବ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଉପରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥି ସହିତ ନଦୀକୁ ମଧୁର ଜଳ ପ୍ରବାହ ଅଧିକ କରିବା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଏଠାରେ କେତୋଟି ପଦ୍ଧତି ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଏ ।

ସିଝୁରେଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି :

ସମଗ୍ର ରାଜଧାନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସିଝୁରେଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହେବ ତଥା ଏହି ଜରିଆରେ ଯେପରି ସମଗ୍ର ନଷ୍ଟ ଜଳ ରିଟର୍ନେଂ ଓ ଡିସପୋଜାଲ ପାଇଁ ଯାଏ ତାହା ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ନଦୀ ମଧ୍ୟକୁ ଯେପରି ବୃଦ୍ଧାଏ ମଧ୍ୟ ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳ ନିଯାଏ ତାହା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥି ପାଇଁ ଏସ.ପି.ସି ଗୁଡିକର ଉନ୍ନତ କରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନଦୀର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କେନାଲ ବା ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ଜରିଆରେ ବିଭିନ୍ନ ଡ୍ରେନେଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିର୍ମାଣ କରି ଏହା ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିବ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ସିମ୍ପେଲ ପମ୍ପସ୍ତର ଗୁଡିକୁ ୨୪ ଘଂଟା ବିଦ୍ୟୁତ ବ୍ୟାକ୍ ଅପ୍ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ।

ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ୱ ବିକାଶ ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ ଲାଭଜନକ ଓ ପରିବେଶ ଦିଗରୁ ଯେପରି ଅନୁକୂଳ ହୁଏ ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କରିବାକୁ ହେବ ଯଦ୍ୱାରା ‘ସବୁଜ ସହର’ ଚିନ୍ତାଧାରାର ବିକାଶ କରାଯାଇ ପାରିବ । ନଦୀ କୁଳକୁ ପାର୍କ, ଫାଉଣ୍ଟେନ୍, କୃତ୍ରିମ ପ୍ରପାତ, ଖେଳ ପଡିଆ, ଘାସ ପଡିଆ, ଜଳକୁଣ୍ଡା, ପ୍ରବାହ ବ୍ୟାନେଲ, ପ୍ଲୁମ୍ବନ

ଆଦି କରିଆରେ ବିକଶିତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରଦୂଷଣ କରୁଥିବା ଉତ୍ସ ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଓ ମିଶ୍ରଣ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି, ଏହା ମୌସୁମୀ ଋତୁର ଜଳକୁ ମହଜୁଦ କରି ଶୁଷ୍କ ସମୟରେ ନଦୀକୁ ପ୍ରବାହ କରି ହାସଲ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଝରଣା ପାଇଁ କୃତ୍ରିମ ବାୟବାକରଣ ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଓ ନାଳ ସବୁ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ନଷ୍ଟ ଜଳକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଆକସନ ପ୍ଲାନ ଅଧିନରେ ପ୍ରଦୂଷଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପଦକ୍ଷେପ ହାତକୁ ନେବାକୁ ହେଲେ ଜଳର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ମତେଲିଂ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା କି ପ୍ରକାର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିବ । ତ୍ରିଟମେଂ ହୋଇଥିବା ବର୍ଜ୍ୟ ଜଳର ରିସାଇକ୍ଲିଂ ଓ ପୁନଃ ଉପଯୋଗ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଏଥିରୁ ନିର୍ଗତ ଜଳକୁ

ଜଳସେଚନ, ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ଜଳ ଶକ୍ତି ପ୍ଲାନ ଗୁଡ଼ିକର ଶୀତଳକରଣ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ ଉପଯୋଗ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଅନ୍ୟ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ଭୂତଳ ଜଳ ରିଚାର୍ଜ ଏବଂ ସୁଲେଜ ଜଳର ତ୍ରିଟମେଂ ଓ ପୁନଃ ଉପଯୋଗ । ପ୍ରଦୂଷଣର ଅଣ ପଏଂଟ୍ ଉତ୍ସ ଯଥା କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ଜଳ ପ୍ରବାହ , ନଦୀରେ ସିଧାସଳଖ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଇବା , ମୁଂ ବିସର୍ଜନ ଇତ୍ୟାଦିର ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ କରାଯିବା ଦରକାର । ସହର ମଧ୍ୟରେ ତଥା ଧାରଣଶୀଳ ଡ୍ରେନେଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ବୃଷ୍ଟିଜଳ ଅମଳ ଦ୍ୱାରା କିଛିଟା ସମାଧାନ କରାଯାଇ ପାରିବ । କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ନଦୀ ମଧ୍ୟକୁ ଜଳପ୍ରବାହ କମ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଫିଲଟର ଓ ବଫ୍ ରଷ୍ଟ୍ରିଂ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ର ଚାରିପଟେ ତଥା ନଦୀ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ନିର୍ମାଣ କରି କରାଯାଇପାରିବ । ■■

* ମ୍ୟାନେଜର - ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ଆର୍ଏ, ଗୁଡଗାଓଁ, ହରିୟାନା

ପୃଷ୍ଠାଃଠର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ

ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷକରି ମହିଳା ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ସହାୟତା କରୁଛନ୍ତି । କପଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାରଂପରିକ ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା ଗ୍ଲୋବସ, ମୋଜା ଓ ମଫଲର ଆଦି ବ୍ୟବସାୟରେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ସହାୟତା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

କାରଗିଲ ଝିଅ ପିଲା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଜଣେ ପ୍ରେରଣା ହୋଇଛନ୍ତି । ମହିଳାମାନଙ୍କ ଭୂମିକା ସମାଜରେ କମ ବୋଲି ଯେଉଁ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ସେ ପ୍ରତିହତ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ ମହିଳାମାନେ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ସହ କାନ୍ଧରେ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ଚାଲି ପାରିବେ । ଏପରିକି ପୁରୁଷଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅଧିକ ସୁଦକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ । କାରଗିଲ ସମାଜ ପାଇଁ ସେ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଆଜିକାଲିର ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

ଆଗାମୀ ସଂଖ୍ୟା ସଂପର୍କରେ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୧୪ :
ସହରା କଯୋଜନା

ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୧୪ :
ଅଣସଂଗଠିତ କ୍ଷେତ୍ର

ଗ୍ରାମସଭା

ଗ୍ରାମସଭା ଓ ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନ

• ଡକ୍ଟର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମିଶ୍ର

ଗ୍ରାମସଭାମାନଙ୍କରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
 ଉପସ୍ଥିତି ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ
 ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନରେ
 ଜନସହଭାଗିତା ବ୍ୟାପକ କରିବା
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ
 ପଂଚାୟତିରାଜ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ତାଙ୍କର
 ୨୦୧୧ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୮
 ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଜ୍ଞାପନ
 ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
 ପାଣିପାଗ, କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିକୁ
 ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଗ୍ରାମସଭା ଆୟୋଜନା
 କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ
 ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଭାରତ ବର୍ଷରେ ପ୍ରଚଳିତ ପଂଚାୟତିରାଜ
 ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗ୍ରାମ ସଭାର ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ଭୂମିକା
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ମହାତ୍ମାଜୀ
 ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମତରେ “The greater the
 power of the panchayats, the better
 for the people.” (ହରିଜନ, ୨୧-୧୨-
 ୧୯୪୭) । ଗାନ୍ଧିଜୀ ତାଙ୍କ ମହାପ୍ରୟାଣର
 ପ୍ରାୟ ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ପଂଚାୟତିରାଜର
 ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ସଂପର୍କରେ ‘ହରିଜନ’
 ପତ୍ରିକାରେ ନିଜର ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ
 କହିଥିଲେ ପଂଚାୟତିରାଜ ଯେତେ ଅଧିକ କ୍ଷମତା
 ଦିଆଯିବ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେ
 ମଙ୍ଗଳ । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ସ୍ୱଶାସନରେ
 ଭାଗ ନେବା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମସଭା ହେଉଛି
 ପଂଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ
 ଆଭିମୁଖ୍ୟ । ଭାରତର ଗ୍ରାମାଂଶରେ ସକ୍ରିୟ
 ଥିବା ତୃଣମୂଳ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଥମ ସୋପାନ
 ହେଉଛି ଗ୍ରାମ ସଭା । ଦେଶର ଅଗଣିତ
 ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରି
 ସେମାନଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣ ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମ ସଭା
 ହେଉଛି ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ।

ଜବାହରଲାଲ ନେହରୁ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟର
 ନଗୌର ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୯୫୯ ମସିହା
 ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୨ ତାରିଖ ପବିତ୍ର ଗାନ୍ଧି
 ଜୟନ୍ତୀ ଦିନ ପଂଚାୟତିରାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଶୁଭ
 ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆମ
 ଦେଶରେ ପଂଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ
 ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ ହୋଇ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ୫୫
 ବର୍ଷ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଯାଉଛି ।

ଗ୍ରାମ ପଂଚାୟତରେ ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର ହେଉଛି
 ଗ୍ରାମ ସଭା । ତ୍ରିସରାୟ ପଂଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ପ୍ରଚଳନ ଥିଲା । ୧୯୫୯ ମସିହାରୁ
 ୧୯୬୨ ମସିହା ମଧ୍ୟରେ ଯେତେବେଳେ
 ଅନେକ ରାଜ୍ୟର ଆଇନରେ ଗ୍ରାମସଭାର
 ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା । ଏହିଭଳି ଅଭାବ
 ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବାପରେ ୧୯୬୨ ମସିହା
 ଜୁନ ମାସ ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ତତ୍କାଳୀନ
 କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ନୟନ ଓ
 ସମବାୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଏକ ସଂକଳ୍ପ
 ଜରିଆରେ ଗ୍ରାମସଭା ଗଠନ ନିମନ୍ତେ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ତାପରେ କେନ୍ଦ୍ର
 ସରକାର ଆର୍. ଆର୍. ଦିବାକରଙ୍କ

ଆମ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ

ଅଧକ୍ଷତାରେ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଗ୍ରାମସଭାର ସ୍ଥିତି ସଂପର୍କରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅନୁଧ୍ୟାନକାରୀ ଦଳ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦଳ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ୧୯୬୩ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୩୦ ତାରିଖ ଦିନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଗ୍ରାମସଭାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନକାରୀ ଦଳ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଗ୍ରାମ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ସାମାଜିକ ଆଧାର ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମସଭା ଏକ ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିବ ।

ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଐତିହାସିକ ୭୩ ତମ ସଂଶୋଧନ ଫଳରେ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାମସଭାକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପ୍ରଦାନ କରିଯାଇଛି । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ୨୪୩ (ଏ) ରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । “A gram sabha may exercise such powers and perform such functions at the village level as the legislature of a state may by law provide.” ଅର୍ଥାତ୍ ଗ୍ରାମସଭା ଗ୍ରାମସ୍ତରରେ ଏଭଳି କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ ଓ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରିବେ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ । ଉକ୍ତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ସଂବିଧାନରେ ଗ୍ରାମସଭା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବଳ ମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଗ୍ରାମସଭାର କ୍ଷମତା ଓ ଦାୟିତ୍ଵ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି । ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସମ୍ବିଧାନ ସଂଶୋଧନ ଫଳରେ ଗ୍ରାମସଭାକୁ ସାମ୍ବିଧାନିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମିଳିଲା ସତ, ହେଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଭାବରୁ ଗ୍ରାମସଭାର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ଅନିଶ୍ଚିତତା ମଧ୍ୟକୁ ଠେଲି ହୋଇ

ଯାଇଛି ।

ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗ୍ରାମମାନଙ୍କର ସଭାକୁ ଗ୍ରାମସଭା କୁହାଯାଇଥାଏ । ସବୁ ଗ୍ରାମର ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ନାମ ରହିଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନେ ଗ୍ରାମସଭାର ସଭ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଅବିଭକ୍ତ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ପଞ୍ଜାବ ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟରେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ରାଜସ୍ଥାନ, ବିହାର ଓ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ପ୍ରଭୃତି ରାଜ୍ୟମାନେ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର ସମସ୍ତ ନାଗରିକମାନେ ଗ୍ରାମସଭାର ସଭ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଅଧିନିୟମ ୧୯୬୪ର ଧାରା ୫(୧)ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଗ୍ରାମ ସଭା ବର୍ଷକୁ ଦୁଇଥର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବସିବ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ଗ୍ରାମସଭା ଡାକି ପାରିବେ । ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରାମ ସଭାର ବୈଠକ ଫେବୃୟାରୀ ଓ ଜୁନ ମାସରେ ବସିଥାଏ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଗ୍ରାମ ସଭାର ଅତିରିକ୍ତ ବୈଠକ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜାନୁୟାରୀ ୨୬ ତାରିଖ, ମଇ ପହିଲା, ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ ଓ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୨ ତାରିଖରେ ବସି ପାରିବ । ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଅଧିକ ଥର ମଧ୍ୟ ଗ୍ରାମସଭାର ବୈଠକ ଡକାଯାଇ ପାରେ ।

ଅଧିକାଂଶ ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ଷରେ ଦୁଇଥର ଗ୍ରାମସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ବିହାର, ରାଜସ୍ଥାନ, ଆସାମ, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଭଳି ରାଜ୍ୟରେ ବର୍ଷରେ ଚାରିଥର ଗ୍ରାମସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥାଏ । ତ୍ରିପୁରାରେ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଗ୍ରାମସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । କେରଳ ଓ ମଧ୍ୟ

ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରତିମାସ ବୈଠକ ବସିବା ପାଇଁ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଦେଶରେ ୨୦୦୯ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୨ ତାରିଖରୁ ୨୦୧୦ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ଦୁଇ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷକୁ ଗ୍ରାମସଭା ବର୍ଷ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଗ୍ରାମସଭା ବର୍ଷକୁ ଘଟଣା ବହୁଳ ଓ ସମ୍ଭାବନାମୟ ବର୍ଷ ଭାବେ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ।

ମହିଳାମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ମହିଳା ସଭା ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରାମସଭା ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ୨୦୧୨ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ୧୦ ତାରିଖ ଦିନ ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଶାସିତ ଅଞ୍ଚଳର ସରକାରମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହିବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ମାସର ଯେ କୌଣସି ଦିନ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ଏହିଭଳି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରାମସଭା ବୈଠକ ଡାକିବା ପାଇଁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ପରିମଳ, ପାନୀୟ ଜଳ, ମହିଳା ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେଉଥିବା ହିଂସାର ପ୍ରତିକାର, ଯୌତୁକ ପ୍ରଥାର ବିଲୋପସାଧନ, କନ୍ୟା ଭୁଣ୍ଡାହତ୍ୟାର ପ୍ରତିକାର ସଂପର୍କରେ ଏହି ସବୁ ସଭାମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଜନତାଙ୍କ ସହଭାଗିତା କ୍ଷମତା ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣର ଅନ୍ୟ ଏକ ମହତ୍ତ୍ଵ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନରେ ଜନସାଧାରଣ ସାମିଲ ନ ହେଲେ

ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯୋଜନାର ସୁଫଳ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିବ ନାହିଁ । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ କ୍ଷମତା ଅର୍ପଣ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନର । ସେଥିପାଇଁ ରାଜସ୍ୱ ମୌଜା ସ୍ତରରେ ପଲ୍ଲୀସଭା ଓ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ସ୍ତରରେ ଗ୍ରାମସଭାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଲ୍ଲୀସଭା ଓ ଗ୍ରାମସଭା ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉ ନାହିଁ । ସରପଞ୍ଚ ବା କେତେକ ମୁଖ୍ୟମେୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଫଳରେ ବୈଠକ ତକା ନ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଉଛି । ଗଣ ବଦଳରେ ଜଣଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି, ଯାହା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ପରିଚିତ ପଞ୍ଚାୟତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିପନ୍ଥା ।

ଅନୁସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳ ନିମନ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଗ୍ରାମସଭାକୁ କେତେକ ବିଶେଷ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଆଇନ ୧୯୯୬ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୪ ତାରିଖଠାରୁ ଲାଗୁ ହୋଇଛି । ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରାମସଭା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପରାଧରା, ରାତିନାତି, ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଚୟ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ସହିତ ବିବାଦ ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଚଳିତ ପାରାଧରା ପ୍ରଥାକୁ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଯତ୍ନବାନ ହେବ । ଏହି ନିୟମ ଅନୁସାରେ ସରକାର ଯେ କୌଣସି ଯୋଜନାରେ କାହାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଗ୍ରାମସଭାର ପରାମର୍ଶ ନେବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ।

ଗ୍ରାମସଭାମାନଙ୍କରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଯୋଜନା

ପ୍ରଣୟନରେ ଜନସହଭାଗିତା ବ୍ୟାପକ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ତାଙ୍କର ୨୦୧୧ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୮ ତାରିଖର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଛାପନ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପାଣିପାଗ, କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଗ୍ରାମସଭା ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ମହିଳା ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପାଇଁ ୨୦୧୩ ମସିହା ଜୁଲାଇ ଓ ଅଗଷ୍ଟମାସରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରାମସଭାମାନ ଆୟୋଜନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମଧ୍ୟାହ୍ନଭୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ପୋଷଣ , ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ପାନୀୟ ଜଳ, ପରିମଳ, ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା, ଭୃଣହତ୍ୟା ଇତ୍ୟାଦି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଏହିସବୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରାମସଭାମାନଙ୍କରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେଶରେ ୧୯୫୯ ମସିହାରେ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉଦ୍‌ଘାଟନ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ୪୫ ବର୍ଷ ପରେ ୨୦୦୪ ମସିହା ମଇ ମାସରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ତରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରାମସଭା ହେଉଛି ତୃଣମୂଳ ଗଣତନ୍ତ୍ର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ଏହି ସଭା ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକୃତ ପ୍ରଶାସନ, ଯୋଜନା ଓ ବିକାଶରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୋଟରଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତଥିବା ଦାୟିତ୍ୱ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଂପର୍କରେ ଗ୍ରାମସଭା ବୈଠକରେ ଆଲୋଚନା ହୁଏ । ଗ୍ରାମସଭାରେ ଯେଉଁ ଯୋଜନାମାନ ଅନୁମୋଦନ ଲାଭ କରେ, ତାହା ହେଉଛି

ଦୂତାନ୍ତ । ଗ୍ରାମସଭାରେ ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ କହିଥିଲେ- **“I shall work for an India in which the poorest will feel it is his country, in whose making he has an effective voice”** (ଯୁକ୍ତ ଇଣ୍ଡିଆ, ୧୦, ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୧୯୩୦) । ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଏଭଳି ଏକ ଭାରତ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି, ଯେଉଁଠି ଜଣେ ଦରିଦ୍ରତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଭବ କରିବ ଯେ ଏହା ତାର ନିଜର ଦେଶ ଓ ଦେଶ ନିର୍ମାଣରେ ତାର ଏକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ସ୍ୱର ରହିଛି । ପଲ୍ଲୀରେ ବାସ କରୁଥିବା ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷର ସାମାଜିକ, ବୌଦ୍ଧିକ, ରାଜନୈତିକ ଓ ଆର୍ଥିକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଦିଗରେ ଗ୍ରାମସଭା ଫଳପ୍ରଦ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିଲେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସାଫଳ ହୋଇପାରିବ । ■■

** ଶାନ୍ତିବଜାର, ଧର୍ମଶାଳା, ଯାଜପୁର, ଓଡ଼ିଶା*

ପୁଷ୍ପାଗନ୍ଧ ଅବଶିଷ୍ଟା

ଭିଞ୍ଜିତ ଓ ଉପାଦାନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଭାରତକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପଥରେ ଆଗେଇନେବା ସହିତ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଉପରେ ଜୋର୍ ଦିଆଯାଇଛି । ସେହି ମର୍ମରେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସରକାର ଏଭଳି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ଆକାଂକ୍ଷିତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ ସହିତ ମୁଦ୍ରାସ୍ଥାପି ହାସ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ବୈଦେଶିକ ଦେଶନେଶ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉନ୍ନତି ସମ୍ଭବ ହେବ । ■■

** ଅର୍ଥନୀତି ବିଭାଗ, ଜଟଣୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ଓଡ଼ିଶା*

ପୁଷ୍ଟାଂଶ ୧ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନୂତନ ବଜେଟ୍‌ରେ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ ମନରେଗା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଂସ୍କାର ଆଣିବା ବିଷୟ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଣ୍ଠିକୁ ଅଧିକ ଫଳପ୍ରଦ କରିବା ତଥା ଗ୍ରାମୀଣତଳରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ବିନିଯୋଗ କରାଯିବ । ଏହାଛଡ଼ା କୃଷି ଓ ଆନୁସଙ୍ଗିକ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମନରେଗା ପାଣ୍ଠିକୁ ଉପଯୋଗ କରାଯିବ । ଗ୍ରାମୀଣତଳରେ ଗୃହନିର୍ମାଣ ଯୋଜନାକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୃହନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ଚଳିତବର୍ଷ ୮ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି । ସେହିପରି ଜଳ ଅମଳ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା ପାଇଁ ନୂତନ ବଜେଟ୍‌ରେ ୨ ହଜାର ୧୪୨ କୋଟି ଏବଂ ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମ୍ୟ ପାନୀୟ ଜଳଯୋଗାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ୩ ହଜାର ୬୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଅଧିକତ୍ତ୍ୱ ନାବାର୍ତ୍ତ ଅଧୀନରେ ପରିଚାଳିତ ଆରଥାଉଡିଏଫ ଯୋଜନା ପାଇଁ ୨୫ ହଜାର କୋଟି, ସ୍ୱଦେଶୀ ଗୋ-ପ୍ରଜନନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ୫୦ କୋଟି, ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିଚାଳନା ପାଣ୍ଠି ସ୍ୱରୂପ ୧୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଦେଶରେ ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଚଳିତ ସାଧାରଣ ବ୍ୟୟରେ ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ କରାଯିବ ବୋଲି ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କ ବଜେଟ୍ ଅଭିଭାଷଣରେ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ■■

(ପିଆଇବି)

ପୁଷ୍ଟାଂଶ ୨ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ପହଞ୍ଚି ବୋଲି ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଭାରତୀୟ ମୁଦ୍ରାର ବିନିମୟ ହାର ମଧ୍ୟ ସାମାନ୍ୟ ବଢ଼ିଛି । ୨୦୧୧-୨୦୧୨ରେ ୧ ଡଲାରର ମୂଲ୍ୟ ୪୯ଟଙ୍କା ୯୨ ପଇସା ଥିଲା । ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ଡଲାରର ମୂଲ୍ୟ ୬୦.୫୦ ପଇସାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଦେଶର ବୈଦେଶିକ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାର ପରିମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୪ ସୁଦ୍ଧା ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ପରିମାଣ ୩୦୪.୨ ବିଲିୟନ ଡଲାରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ସର୍ଭେ ରିପୋର୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଶ୍ରୀ ଜେଟଲୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୩ ସୁଦ୍ଧା ଭାରତର ବୈଦେଶିକ ରଖ ପରିମାଣ ୪୦୪.୯ ବିଲିୟନ ଡଲାର ଅର୍ଥାତ ୨,୨୦୦, ୪୧୦କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ପୂର୍ବବର୍ଷ ଭୁଲନାରେ ବାହ୍ୟ ରଖ ପରିମାଣ ୧୨.୨ ପ୍ରତିଶତ ବଢ଼ିଛି । ୨୦୧୩-୧୪ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ବୟନ ସାମଗ୍ରୀ ରସାୟନ ୧୪.୬ ପ୍ରତିଶତ, ଚମଡ଼ା ସାମଗ୍ରୀ ରସାୟନ ୧୬.୬ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହାଛଡ଼ା ଅଳଙ୍କାର, ରତ୍ନପଥର, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, କାର୍ପେଟ ସାମଗ୍ରୀ ରସାୟନ ମଧ୍ୟ କ୍ରମେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବା ରିପୋର୍ଟରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ■■

(ପିଆଇବି)

ପୁଷ୍ଟାଂଶ ୩ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

କରିବ । ଗ୍ରାମର ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି କୁହନ୍ତି ଏଭଳି ମେସିନ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରତିବନ୍ଧତା ଓ ଉତ୍ସର୍ଗ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁରୀ

ଗ୍ରାମରେ ନାଟୁଭାଇ କେବଳ ଏହାର ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ମେସିନ ଉପରେ ମତାମତ ଉପରେ ମାଜେଭାଇ ବଧୈର କୁହନ୍ତି ଉଦ୍ୟମ କଲେ ଫଳ ଅବଶ୍ୟ ମିଳିବ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି ଯେ ମେସିନ ଯଦି କାଟିବା, ଖୋଲିବା ଓ ସ୍କ୍ରୀପି କାମ କରିପାରିବ ତେବେ ଏହା କଟନ ବିଲ ପିକିଙ୍ଗ କାହିଁକି କରିପାରିବ ନାହିଁ ? ଏହା ସଫଳ ନ ହେବା ପଛରେ କାରଣ କିଛି ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ନାଟୁଭାଇ ନିଜ ମେସିନ ପାଇଁ ଏକ ବସ୍ତୁତଃ ବଜାର ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ ।

ଫରଗୁସନ ଟ୍ରାକଟର କଂପାନୀର ସ୍ଥାନୀୟ ଡିଲର ପ୍ରକାଶ ଭାଇ କେ. ଜେପିଆ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ମେସିନ ଲାଗି ଲୋକମାନେ ୧.୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବା ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଚାଷୀମାନେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଥ୍ରେସର ପାଇଁ ୧.୨୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତେବେ ସେମାନେ ଏହି ମେସିନ ପାଇଁ ୨ ରୁ ୨.୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବେ । ଏହି ମେସିନ ବ୍ୟୟ ଶୁଣ ବ୍ୟୟରୁ ସଂତସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ମେସିନ ତିଆରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବା ପରେ ନାଟୁଭାଇ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ଉତ୍ପାଦନ କାରଖାନା ନିର୍ମାଣ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଜମି ଥିବାରୁ ତଥା ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ଏହା ନିଜ ଗ୍ରାମରେ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ କପା ଷ୍ଟୋରେଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସେହି ମେସିନରେ କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ରୁମ୍‌ଜ କରିଆରେ ଯାନ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସଫଳ ହେବେ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛନ୍ତି । ■■